

LIBER GENESIS.

HEBRAICE BERESITH.

CAPVT PRIMVM.

Ps. 14. c.
15. 17. f. 24.
Ps. 32. a. 6.
135. a. 5.
Eccl. 18. a. 1

Heb. 11. a.
3.

Ps. 135. a.
3.
Iere. 10. b.
12. 51. b. 15
Ps. 148. a. 4

Ps. 32. b. 7.
88. b. 12.
135. a. 6.
Job 38. a. 4.

IN PRINCIPIO creauit Deus 1
coelum, & terram. * Terra au- A
tem erat inanis, & vacua, & 2
tenebrae erant super faciem
abyssi: & Spiritus Dei fereba-
tur super aquas. * Dixitque Deus: " Fiat 3
lux. Et facta est lux. * Et vidit Deus lucem 4
quod esset bona, & diuisit lucem a tenebris. 5
* Appellauitque lucem Diem, & tenebras
Noctem: factumque est vespere, & mane, 6
dies vnus. * Dixit quoque Deus: Fiat firma-
mentum in medio aquarum: & diuidat 7
aquas ab aquis: * Et fecit Deus firmamentum,
diuisitque aquas, quae erant sub firmamen-
to, ab his, " quae erant super firmamentum. 8
Et factum est ita. * Vocauitque Deus firma-
mentum, Coelum: & factum est vespere, & 9
mane, dies secundus. * Dixit vero Deus: Con-
gregentur aquae, quae sub coelo sunt, in lo-
cum vnum: & appareat arida. Et factum est 10
ita. * Et vocauit Deus aridam Terram, con-
gregationesque aquarum appellauit Maria. B
Et vidit Deus, quod esset bonum. * Et ait: Ger- 11
minet terra herbam virentem, & facientem
semen, & lignum pomiferum faciens fru-
ctum iuxta genus suum, cuius semine in seme-
tipso sit super terram. Et factum est ita. * Et 12
protulit terra herbam virentem, & facien-
tem semine iuxta genus suum, lignumque facies
fructum, & habens vnumquodque semen-
tem secundum speciem suam. Et vidit Deus
quod esset bonum. * Et factum est vespere, 13

14 & mane, dies tertius. * Dixit autem Deus:
Fiant luminaria in firmamento caeli, & diui-
dant diem, ac noctem, & sint " in signa, & te- 15
pora, & dies, & annos: * vt luceant in firma- 16
mento caeli, & illuminent terram. Et factum
est ita. * Fecitque Deus duo luminaria magna:
luminare maius, vt praesset diei: & lumina- 17
re minus, vt praesset nocti: & stellas. * Et po-
suit eas in firmamento caeli, & lucerent super 18
terram, * & praessent diei, ac nocti, & diui-
derent lucem, ac tenebras. Et vidit Deus quod 19
esset bonum. * Et factum est vespere, & ma-
ne, dies quartus. * Dixit etiam Deus: Produ-
cant aquae reptile animae viuentis, & vola- 20
tile super terram sub firmamento caeli. * Crea-
uitque Deus Cete grandia, & omnem ani-
mam viuentem, atque motabilem, quam pro-
duxerant aquae in species suas, & omne vola-
tile secundum genus suum. Et vidit Deus quod 21
esset bonum. * Benedixitque eis dicens: Cre-
scite, & multiplicamini, & replete aquas ma-
ris: auesque multiplicentur super terram. * Et 22
factum est vespere, & mane, dies quintus. 23
* Dixit quoque Deus: Producat terra animam
viuentem in genere suo, iumenta, & reptilia, &
bestias terrae secundum species suas. Factumque 24
est ita. * Et fecit Deus bestias terrae iuxta spe-
cies suas, & iumenta, & omne reptile terrae in
genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, 25
* & ait. Faciamus hominem ad " imaginem
& similitudinem nostram, & praesit piscibus
maris, & volatilibus caeli, & bestiis, vniuersisque 26
terrae,

Ps. 135
b. 7.

Col. 3. b.
10.
Inf. 5. a. 1.
9. a. 6.
1. Cor. 11.
b. 7.

terra, omniq; reptili, quod mouetur in terra.

11 Sap. 1. c.
22. Matth.
19. 4. 4.
Ecc. 17. a.
1. Inf. c. 8.
1. 9. a. 5.
*Et creauit Deus hominem ad imaginē suā: 27
ad imaginem Dei creauit illum, "masculum D
& feminā creauit eos. *Benedixitq; illis De⁹, 28
& ait: Crescite, & multiplicamini, & replete
terram, & subiicite eam, & dominamini pi-
scibus maris, & volatilibus cœli, & vniuersis
animantibus, quæ mouentur super terram.
*Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnē her- 29
bam afferentem semen super terram, & vni-
uersa ligna, quæ habent in semetipsis semen-
tem generis sui, " vt sint vobis in escam: * & 30
cunctis animantibus terræ, omnique volucris
cœli, & vniuersis, quæ mouentur in terra, &
in quibus est anima viuens, vt habeāt ad ve-
scendum. Et factum est ita. * " Viditq; Deus 31
cuncta, quæ fecerat, & erant valde bona. Et
factum est vespere, & manè, dies sextus.

C A P. I I.

Exod. 20.
11. 31. d.
17.
Deut. 5. b.
4.
Heb. 4. b. 4.
1. Cor. 15. 45
Ecc. 2. 4. c.
35.
Igitur perfecti sunt cœli, & terra, & omnis
ornatus eorum. *Cōpleuitq; Deus die se-
ptimo opus suum quod fecerat: & " requie-
uit die septimo ab vniuerso opere quod pa-
trarat. *Et benedixit diei septimo: & sancti-
ficauit illū: quia in ipso cessauerat ab omni
opere suo quod creauit Deus, vt faceret. *Iste
sunt generationes cœli, & terre, quādo crea-
ta sunt, in die quo fecit Dñs Deus cœlum, &
terram: * Et omne virgultum agri antequā
oriretur in terra, omnēque herbam regionis
priusquā germinaret: non enim pluerat Do-
minus Deus super terram, & homo non erat
qui operaretur terram: * Sed fons ascendebat
ē terra, irrigans vniuersam seperficiem ter-
ræ. *Formauit igitur Dominus Deus homi-
nē de limo terræ, & inspirauit in faciem eius
spiraculum vitæ, & " factus est homo in ani-
mam viuentem. *Plantauerat autem Domi-
nus Deus Paradisum voluptatis à principio:
in quo posuit hominem quem formauerat.
*Produxitque Dñs Deus de humo omne li-
gnum pulchrum visu, & ad vescēdum sua-
ue: lignum etiam vitæ in medio paradisi, li-
gnumque scientiæ boni, & mali. *Et fluuius 10
egrediebatur de loco voluptatis ad irrigādū
paradisū, qui inde diuiditur in quatuor ca-
pita. *Nomen vni " Phison: ipse est, qui cir- 11
cuit omnem terrā Heuila, vbi nascitur au-
rum: *Et aurū terræ illius optimum est: ibi 12
inuenitur Bdelliū, & lapis Onychinus. *Et 13
nomen fluuii secundi Gehon: ipse est, qui cir-
cuit omnem terram Aethiopiæ. *Nomen 14
verò fluminis tertij, Tygris: ipse vadit con-
tra Assyrio. Fluuius autem quartus, ipse est
Euphrates: *Tulit ergo Dominus Deus ho- 15
minem, & posuit eū in paradiso voluptatis,
vt operaretur, & custodiret illum: *Præce- 16
pitq; ei dicēs: Ex omni ligno paradisi come-
de: *De ligno autem scientiæ boni, & mali ne 17
comedas: in quocumque enim die comede-

18 ris ex eo, morte morieris. *Dixit quoq; Do-
minus Deus: Non est bonum hominem esse
solum: faciamus ei adiutorium simile sibi.
19 *Formatis igitur, Dominus Deus, de humo
cunctis animantibus terræ, & vniuersis vo-
latilibus cœli, adduxit ea ad Adam, vt vide-
ret quid vocaret ea: omne enim quod vo-
cauit Adam animæ viuētis, ipsum est nomē
20 eius. *Appellauitq; Adā nominibus suis cun-
cta animantia, & vniuersa volatilia cœli, &
omnes bestias terræ: Adā verò non inuenie-
batur adiutor similis eius. *Immisit ergo
Dñs Deus soporē in Adam: cūq; obdormis-
set, tulit vnam de costis eius, & repleuit car-
nem pro ea. *Et ædificauit Dñs Deus costā,
quam tulerat de Adam, in mulierem: & ad-
23 duxit eam ad Adam. *Dixitq; Adam. " Hoc
nunc os ex ossibus meis, & caro de carne
mea: hæc vocabitur Virago, quoniam de vi-
24 ro sumpta est. *Quamobrem relinquet ho-
mo patrem suum, & matrem, & adhærebit
25 vxori suæ: " & erūt duo in carne vna. *Erat
autem vterque nudus, Adam scilicet, &
vxor eius, & non erubescabant.

C A P. I I I.

Sed & serpens erat callidior cūctis animā-
tibus terræ quæ fecerat Dñs Deus. Qui
dixit ad mulierē: Cur præcepit vobis Deus
vt non comederetis de omni ligno paradisi:
2 *Cui respondit mulier: De fructu lignorum,
3 quæ sunt in paradiso, vescimur: * de fructu
verò ligni, quod est in medio paradisi, præ-
cepit nobis Deus ne comederemus: & ne tā-
4 geremus illud, ne fortē moriamur. *Dixit
autē serpens ad mulierē: " Nequaquam morte
5 moriemini. *Scit enim Deus quod in quo-
cumq; die comederitis ex eo, aperiētur oculi
vestri: & eritis sicut dij, scientes bonum, &
6 malū. *Vidit igitur mulier quod bonū esset
lignum ad vescendum, & pulchrum oculis,
7 aspectuq; delectabile, & tulit de fructu illius,
8 & " comedit, deditque viro suo, qui comedit.
B "Et aperti sūt oculi amborum: cūq; cognouis-
sent se esse nudos, cōsuerunt folia ficus, & fe-
8 cerūt sibi perizomata. *Et cū audisset vo-
cem Domini Dei deambulantis in paradiso
ad auram post meridiem, abscondit se Adam
& vxor eius à facie Domini Dei in medio li-
9 gni paradisi. *Vocauitq; Dñs Deus Adā, &
10 dixit ei: Vbi es? *Qui ait: Vocem tuam audi-
ui in paradiso, & timui, eò quod nudus es-
11 sem, & abscondi me. *Cui dixit: Quis enim
indicaui tibi quod nudus esses, nisi quod ex
ligno, de quo præceperam tibi ne comederes,
12 comedisti? *Dixitq; Adam: Mulier, quā de-
disti mihi sociam, dedit mihi de ligno, & co-
13 medi. *Et dixit Dominus Deus ad mulierē:
C Quare hoc fecisti? Quæ respondit: Serpens
14 decepit me, & comedi. *Et ait Dominus
Deus ad serpentem: Quia fecisti hoc, male-
dictus

dictus es inter omnia animantia, & bestias
terræ: super pectus tuum gradieris, & terram
comedes cunctis diebus vitæ tuæ. * Inimici- 15
tias ponam inter te, & mulierem, & semen
tuum, & semen illius: ipsa conteret caput
tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius. * Mu- 16
lieri quoque dixit: Multiplicabo erumnas tuas,
& cōceptus tuos, in dolore paries filios, & sub
viri potestate eris, & ipse dominabitur tui.
* Adē verò dixit: Quia audisti vocem vxoris 17
tuæ, & comedisti de ligno, ex quo præceperā
tibi, ne comederes, maledicta terra in opere
tuo: in laboribus comedes ex ea cūctis diebus
vitæ tuæ. * Spinæ, & tribulos germinabit tibi, 18
& comedes herbam terræ. * In sudore vultus 19

D tui vesceris pane, donec reuertaris in terrā, de
qua sumptus es: quia pulvis es, & in puluerē
20 reuerteris. * Et vocauit Adam nomē vxoris
suæ, Heua: eò quòd mater esset cunctorū vi-
21 uentium. * Fecit quoque Dñs Deus Adæ, &
22 vxori ei⁹ tunicas pelliceas, & induit eos. * Et
ait: Ecce Adā quasi vnus ex nobis factus est,
sciens bonum, & malum: nunc ergo, ne fortē
mittat manū suā, & sumat etiā de ligno vitæ,
23 & comedat, & viuat in æternum. * Et emisit
eum Dñs Deus de paradiso voluptatis, vt
24 operaretur terrā, de qua sūptus est. * Eiecitq;
Adā: & collocauit ante paradysum volupta-
tis Cherubim, & flammeum gladium, atque
versatilem, ad custodiendā viam ligni vitæ.

C A P. I V.

Adam verò cognouit vxorē suam He- 1
uam: quæ concepit, & peperit Cain, di- A
cēs: Possedi hominem per Deum. * Rursūque 2
peperit fratrem eius Abel. Fuit autem Abel
pastor ouium, & Cain agricola. * Factum est 3
autem post multos dies, vt offerret Cain de

4 fructibus terræ munera Dño. * Abel quoque
obtulit de primogenitis gregis sui, & de adi-
pibus eorum: & respexit Dominus ad Abel, Heb. 11 a. 4.
& ad munera eius. * Ad Cain verò, & ad mu-
nera illius non respexit: iratusq; est Cain ve-
hementer, & concidit vultus eius. * Dixitque
Dñs ad eum: Quare iratus es? & cur conci-

4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

C A P. V.

Hic est liber generationis Adam. In die, qua creauit Deus hominem, ad similitudinē Dei fecit illum, * Masculū, & foeminam creauit eos, & benedixit illis: & vocauit nomē eorum Adā, in die quo creati sunt. * Vixit autē Adā centū triginta annis: & genuit filiū ad imaginem, & similitudinē suā, vocauitq; nomē eius Seth. * Et facti sunt dies

Adam, postquā genuit Seth, octingenti anni: genuitq; filios, & filias. * Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongenti triginta, & mortuus est. * Vixit quoque Seth centum quinque annis, & genuit Enos. * Vixitq; Seth postquā genuit Enos, octingentis septem annis, genuitq; filios, & filias. * Et facti sunt omnes dies Seth nongentorum decem annorum, & mortuus est. * Vixit verò Enos nonaginta annis, & genuit Cainan. * Post cuius ortum vixit octingentis decem annis, & genuit filios, & filias. * Factique sunt omnes dies Enos nongenti quinque anni, & mortuus est. * Vixit quoque Cainan septuaginta annis, & genuit Malaleel. * Et vixit Cainan, postquam genuit Malaleel, octingētis quadraginta annis, genuitq; filios, & filias. * Et facti sunt omnes dies Cainan nongenti decem anni, & mortuus est. * Vixit autē Malaleel sexaginta quinque annis, & genuit Jared. * Et vixit Malaleel postquā genuit Jared, octingētis triginta annis: & genuit filios, & filias. * Et facti sunt omnes dies Malaleel octingenti nonaginta quinque anni, & mortuus est. * Vixitq; Jared centū sexaginta duobus annis, & genuit Henoch. * Et vixit Jared, postquam genuit Henoch, octingētis annis, & genuit filios, & filias. * Et facti sunt omnes dies Jared nongenti sexaginta duo anni, & mortuus est. * Porro Henoch vixit sexaginta quinque annis, & genuit Mathusalē. * Et ambulauit Henoch cū Deo, & vixit, postquā genuit Mathusalē, trecentis annis, & genuit filios, & filias. * Et facti sunt omnes dies Henoch trecēti sexaginta quinque anni. * Ambulauitque cum Deo, & non apparuit: quia tulit eum Deus. * Vixit quoque Mathusalē centum octoginta septē annis, & genuit Lamech. * Et vixit Mathusalem, postquam genuit Lamech, septingentis octoginta duobus annis, & genuit filios, & filias. * Et facti sunt omnes dies Mathusalē nongenti sexaginta nouem anni, & mortuus est. * Vixit autē Lamech centū octoginta duobus annis, & genuit filiū: vocauitq; nomen eius Noe, dicens: Iste cōsolabitur nos ab operibus, & laboribus manuum nostrarum in terra, cui maledixit Dñs. * Vixitq; Lamech, postquā genuit Noe, quingentis nonaginta quinque annis, & genuit filios, & filias. * Et facti sunt omnes dies Lamech, septingenti septuaginta septē anni, & mortuus est: Noe verò cū quingentorū esset annorū, genuit Sem, Cham, & Iapheth.

C A P. VI.

Cumq; coepissent homines multiplicari super terrā, & filias procreassent, * Videntes filij Dei filias hominum, quod essent pulchræ, acceperūt sibi vxores ex omnibus, quas elegerant. Dixitque Deus: Non permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia

8 Sap. 10.

2. 3.

Mat. 23. 6.

95.

1. Ioh. 3. 6.

12.

Ecc. 1. 4.

34.

8 Sap. 2. 4.

24.

Ecc. 17. 4.

1.

Sup. 1. 4. 28

Inf. 9. 4. 6.

1. Inf. 8. d.

21.

Math. 15.

d. 19.

1. Ecc. 44.

6. 17.

quia caro est: eruntque dies illius centum viginti annorum. * Gigantes autem erant super terram in diebus illis. postquam enim ingressi sunt filij Dei ad filias hominum, illaeque genuerunt, isti sunt potentes a saeculo viri famosi. * Videns autem Deus quod multa malitia hominum esset in terra, & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, * peccauit eum, quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus, * "Delebo, inquit, hominem, quem creauimus, a facie terrae, ab homine usque ad animantia, a reptili usque ad volucres coeli. poenitet enim me fecisse eos. * Noe vero inuenit gratiam coram Domino. * Haec sunt generationes Noe. "Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis, cum Deo ambulauit. * Et genuit tres filios, Sem, Cham, & Iapheth. * Corrupta est autem terra coram Deo, & repleta est iniquitate. * Cumque vidisset Deus terram esse corruptam, (omnis quippe caro corruperat viam suam super terram) * dixit ad Noe: Finis vniuersae carnis venit coram me: repleta est terra iniquitate a facie eorum, & ego disperdam eos cum terra. * Fac tibi arcam de lignis leuigatis: mansiunculas in arca facies, & bitumine lineis intrinsecus, & extrinsecus. * Et sic facies eam: Trecentorum cubitorum erit longitudo arcae, quinquaginta cubitorum latitudo, & triginta cubitorum altitudo illius. * Fenestram in arca facies, & in cubito consummabis summam eius: ostium autem arcae pones ex latere: deorsum, cenacula, & triginta facies in ea. * Ecce ego adducam aquas diluuii super terram, ut interficiam omnem carnem, in qua spiritus vitae est subter coelum: Vniuersa, quae in terra sunt, consummentur. * Ponamque fedus meum tecum: & ingredieris arcam tuam & filij tui, vxor tua, & vxores filiorum tuorum tecum. * Et ex cunctis animantibus vniuersae carnis bina induces in arcam, ut vivant tecum: masculini sexus & fe-

20 minini. * De volucibus iuxta genus suum, & de iumentis in genere suo, & ex omni reptili terrae secundum genus suum: bina de omnibus ingredientur tecum, ut possint viuere. 21 * Tolles igitur tecum ex omnibus escis, quae mandari possunt, & comportabis apud te: & 22 erunt tam tibi, quam illis in cibum. * Fecit igitur Noe omnia, quae praeceperat illi Deus.

C A P. VII.

1 **D**ixitque Dominus ad eum: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: te enim 2 vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex omnibus animantibus mundis tolle septena & septena, masculum, & feminam: de animantibus vero immundis duo & duo, masculum & feminam. * Sed & de volatilibus coeli septena & septena, masculum & feminam: ut saluetur semen super faciem vniuersae terrae. 4 * Adhuc enim, & post dies septem ego pluam super terram quadraginta diebus, & quadraginta noctibus: & delebo omnem substantiam, quam feci, de superficie terrae. * Fecit ergo Noe omnia, quae mandauerat ei Dominus. 6 * Eratque sexcentorum annorum quando diluuii aquae inundauerunt super terram. * Et 7 ingressus est Noe & filij eius, vxor eius & vxores filiorum eius cum eo in arcam propter 8 aquas diluuii. * De animantibus quoque mundis, & immundis, & de volucibus, & ex omni, quod mouetur super terram, * duo & duo ingressi sunt ad Noe in arcam, masculus & femina, sicut praeceperat Dominus Noe. * Cumque transissent septem dies, aquae diluuii inundauerunt super terram. * Anno sexagesimo vni mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi maris, & cataractae coeli aperte sunt: & facta est pluuia super terram quadraginta diebus, & 13 quadraginta noctibus. * In articulo diei illius ingressus est Noe, & Sem, & Cham, & Iapheth filij eius: vxor illius, & tres vxores filiorum 14 eius cum eis in arcam: ipsi, & omne animal

Hebr. 11. 6. 7.

1. Pet. 2. 20.

Mat. 24. d. 32. Luc. 17. f. 26. 1. Pet. 3. d. 20.

secundum genus suū, vniuersaq; iumenta in genere suo, & omne quod mouetur super terrā in genere suo, cunctūq; volatile secundum genus suum, vniuersę aues, omnesq; volucres* ingressę sunt ad Noe in arcam, bina, 15 & bina ex omni carne, in qua erat spiritus vitę. * Et quę ingressę sunt, masculus & femina ex omni carne introierūt, sicut pręceperat ei Deus: & inclusit eum Dñs deforis. 17 * Factūq; est diluuiū quadraginta diebus super terrā: & multiplicatę sunt aquę, & eleuauerunt arcā in sublimē à terra. * Vehemēter 18 enim inundauerunt: & omnia repleuerūt in superficie terrę: porrò arca ferebatur super aquas. * Et aquę pręualuerunt nimis super 19 terrā: operūq; sunt omnes montes excelsi sub D vniuerso cōelo. * Quindecim cubitis altior 20 fuit aqua super montes, quos operuerat. * Cōsumpta que est omnis caro, quę moue- 21 batur super terram, volucrum, animantium, bestiarum, omniumq; reptilium, quę reptant super terrā: vniuersi homines, * & cuncta, in 22 quibus spiraculum vitę est in terra, mortua sunt. * Et deleuit omnem substantiam, quę 23 erat super terram ab homine vsq; ad pecus, tam reptile, quam volucres cōeli: & deleta sunt de terra: remansit autem solus Noe, &

in Sap 10 a
4.
Eccl. 39 c.
28.
1. Pet. 3. d.
20.

24 qui cum eo erant in arca. * Obtinueruntque aquę terram centum quinquaginta diebus.
C A P. VIII.

1 **R**ecordatus autē Deus Noe, cunctorūq; animantium, & omnium iumentorū, quę erāt cum eo in arca, adduxit spiritū suū per terrā, & imminutę sunt aquę. * Et clausi sunt fontes abyssi, & cataractę cōeli: & prohibitę sunt plutię de cōelo. * Reuersęq; sunt aquę de terra euntes, & redeuntes: & coeperunt minui post centum quinquaginta dies. 4 * Requieuitq; arca mense septimo, vigesimo septimo die mensis super montes Armenię. 5 * At vero aquę ibant, & decresebant vsque ad decimū mensem: decimo enim mēse, prima die mensis, apparuerunt cacumina montium. * Cūque transissent quadraginta dies, 6 aperies Noe fenestrā arcę, quam fecerat, dimisit coruum: * qui egrediebatur, & non reuertebatur, donec siccarētur aquę super terram. * Emisit quoque columbā post eum, vt videret si iā cessassēt aquę super faciē terrę. 8 * Quę cum non inuenisset vbi requiesceret pes eius, reuersa est ad eum in arcam: aquę enim erant super vniuersam terram: extenditque manum, & apprehensam intulit in arcam. 10 * Expectatis autē vltra septem diebus,

Alijs, rursus dimisit columbā ex arca. * At 11 illa venit ad eum ad vespērā, portans ramū oliuę virentibus folijs in ore suo: intellexit ergo Noe quod cessassent aquę super terrā. * Expectauitque nihilominus septem alios 12 dies: & emisit columbam, quę non est reuersa vltra ad eum. * Igitur sexcētesimo primo 13 anno, primo mense, prima die mensis imminutę sunt aquę super terrā: & aperiens Noe tectum arcę, aspexit, viditque quod exiccata esset superficies terrę. * Mense secūdo, se- 14 pimo & vigesimo die mēsis arefacta est terra. * Locutus est autem Deus ad Noe, dicens: 15 * Egredere de arca tu, & vxor tua, filij tui, & 16 vxores filiorum tuorū tecum. * Cuncta ani- 17

mantia, quę sunt apud te, ex omni carne, tā in volatilibus, quā in bestijs, & vniuersis reptilibus, quę reptant super terram, educ tecum, & ingredimini super terram: " crescite 18 & multiplicamini super eā. * Egredus est ergo Noe, & filij eius: vxor illius, & vxores fi- 19 liorum eius cum eo. * Sed & omnia animalia, iumenta, & reptilia, quę reptāt super terram secundum genus suum, egressa sunt de 20 arca. * Aedificauit autē Noe altare Dño: & tollens de cunctis pecoribus & volucris 21 mundis, obtulit holocausta super altare. * Odoratusque est Dñs odorē suauitatis, & ait: " Nequaquam vltra maledicā terrę propter homines: " sensus enim, & cogitatio humani cordis

in Sap. 1. d.
28.
Inf. 9. d. 1.

in Sap. 6. d.
5.
Matth. 15.
b. 19.

cordis in malum prona sunt ab adolescentia suam non igitur ultra percutiam omnem animam viuentem sicut feci. * Cunctis diebus terræ, sementis, & messis, frigus & æstus, ætas & hiems, nox & dies non requiescent.

C A P. IX.

Benedixitq; Deus Noe, & filiis eius. Et dixit ad eos: Crescite, & multiplicamini, & replete terrā. * Et terror vester, ac tremor sit super cuncta animalia terræ, & super omnes volucres coeli, cum vniuersis, quæ mouentur super terram: omnes pisces maris manui vestræ traditi sūt. * Et omne, quod mouetur, & viuit, erit vobis in cibum: quasi olera virētia tradidi vobis omnia. * Excepto, quod carnem cum sanguine nō comedētis. * Sanguinē enim animarum vestrarum requirā de manu cūctarum bestiarū: & de manu hominis, de manu viri, & fratris eius requirā animam hominis. * Quicumq; effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: ad imaginē quippe Dei factus est homo. * Vos autē crescite & multiplicamini, & ingredimini super terram, & implete eā. * Hæc quoq; di-

xit Deus ad Noe, & ad filios eius cum eo. * Ecce ego statuam pactum meum vobiscū & cum semine vestro post vos, & ad omnem animam viuentem, quæ est vobiscū, tam in volucris quā in iumentis, & pecudibus terræ cunctis, quæ egressa sunt de arca, & vniuersis bestiis terræ. * Statuam pactum meū vobiscum, & nequaquam ultra interficietur omnis caro aquis diluuij, neque erit deinceps diluuium dissipans terram. * Dixitq; Deus: Hoc signum fœderis, quod do inter me & vos, & ad omnem animam viuentem, quæ est vobiscū in generationes sempiternas: * Arcum meum ponam in nubibus, & erit signū fœderis inter me, & inter terram. * Cumq; obduxero nubibus cœlum, apparebit arcus meus in nubibus: * & recordabor fœderis mei vobiscum, & cum omni anima viuente, quæ carnem vegetat: & nō erunt ultra aquæ diluuij ad delendum vniuersam carnem. * Eritque arcus in nubibus, & videbo illum, & recordabor fœderis sempiterni, quod pactum est inter Deū, & omnem animā viuentem vniuersæ carnis, quæ est super terram.

* Dixitq; Deus ad Noe: Hoc erit signū fœderis, quod cōstitui inter me, & omnē carnē super terram. * Erāt ergo filij Noe, qui egressi sunt de arca, Sē, Chā, & Iapheth: porro Chā ipse est pater Chanaan. * Tres isti filij sunt Noe: & ab his diffeminatū est omne genus hominū super vniuersā terrā. * Cēpitq; Noe vir agricola exercere terram, & plātauit vineam. * Bibēsq; vinum inebriatus est, & nūdatus in tabernaculo suo. * Quod cum vidisset Cham pater Chanaan, verēda scilicet patris sui esse nudata, nunciauit duobus fratribus suis foras. * At vero Sē & Iapheth palliū imposuerunt humeris suis, & incedentes retrorsū, operuerunt verēda patris sui: faciesq; eorum auersæ erant, & patris virilia non viderunt. * Euigilans autem Noe ex vino, cum didicisset, quæ facerat ei filius suus minor,

* ait: Maledictus Chanaan, seruus seruorum erit fratribus suis. * Dixitq; Benedictus Dñs Deus Sem, sit Chanaan seruus eius. * Dilatet Deus Iapheth, & habitet in tabernaculis Sē, sitque Chanaā seruus eius. * Vixit autē Noe post diluuium trecētis quinquaginta annis. * Et impleti sunt omnes dies eius nongentorum quinquaginta annorū: & mortuus est.

C A P. X.

Hæc sunt generationes filiorū Noe, Sē, Chā, & Iapheth: natiq; sūt eis filij post diluuiū. * Filij Iapheth: Gomer, & Magog, & Madai, & Iauan, & Thubal, & Mosoch, & Thiras. * Porro filij Gomer: Ascenez, & Riphath, & Thogorma. * Filij autē Iauā: Elifaz, & Tharsis, Cetthim, & Dodanim. * Ab his diuisæ sunt insulæ gentiū in regionibus suis, vnusquisq; secūdū linguā suā, & familias suas

in nationibus suis. * Filij autem Chā: Chus, & Mesraim, & Phuth, & Chanaan. * Filij Chus: Saba, & Heuila, & Sabatha, & Regma, & Sabatacha. Filij Regma: Saba, & Dadā. * Porro Chus genuit Nerod: ipse coepit esse potēs in terra, & erat robustus venator corā Dño. Ob hoc exiuit prouerbiū quasi Nemrod robustus venator corā Dño. * Fuit autē principiū regni eius Babylō, & Arach, & Achad, & Chalanne in terra Sennaar. * De terra illa egressus est Aflur, & ædificauit Niniuem, & plateas ciuitatis, & Chale. * Resen quoq; inter Niniue, & Chale: hæc est ciuitas magna. * At vero Mesraim genuit Ludim, & Anamim, & Laabim, Nepthum, & Phetrusim, & Chasluim: de quibus egressi sunt Philisthim, & Capthorim. * Chanaā autē genuit Sidonē primogenitū suū, Hethæū, & Iebu- fæū, & Amorrhæū, Gergesæum, & Heuqū, & CAracæū, Sinæum, & Aradiū, Samaræum, & Amathæum: & posthæc disseminati sūt populi Chananeorum. * Factique sunt termini Chanāan veniētibus à Sidone Geraram usque Gazam, donec ingrediariis Sodomam, & Gomorrhā, & Adaman, & Seboim usque Lefā. * Hi sunt filij Cham in cognationibus, & linguis, & generationibus, terrisq; & gētibus suis. * De Sem quoq; nati sunt, patre omnium filiorū Heber, fratre Iapheth maiore. * Filij Sem: Aelam & Affur, & Arphauad, & Lud, & Arā. * Filij Aram: Vs, & Hul, & Gether, & Mes. * At vero Arphaxad genuit Sale, de quo ortus est Heber. * Natiq; sunt Heber filij duo: nomen vni Phaleg, eo quod in diebus eius diuisa sit terra: & nomē fratris eius Iectā. * Qui Iectan genuit Elmodad, & Saleph, & Afarmoth, Iare, & Adurā, & Vzā, & Decla, & Ebal, & Abimael, Saba, & Ophir, & Heuila, & Iobab. omnes isti filij Iectan. * Et facta est habitatio eorum de Messa pergentibus usque Sephar mōtem oriētalem. * Isti filij Sem secundū cognationes, & linguas, & regiones in gētibus suis. * Hæ familiaria Noe iuxta populos & nationes suas. Ab his diuisæ sunt gentes in terra post diluuiū.

C A P. XI.

ERat autē terra labij vnus, & sermonum eorundem. * Cūque proficiscerentur de oriente, inuenerūt cāpum in terra Sennaar, & habitauerunt in eo. * Dixitq; alter ad proximū suū: Venite, faciamus lateres, & coquamus eos igni. Habuerūtq; lateres pro saxis, & bitumen pro cōmento: & dixerūt: Venite, faciamus nobis ciuitatē, & turrim, cuius culmen pertingat ad coelū: & celebremus nomē nostrum, antequam diuidamur in vniuersas terras. * Descendit autē Dñs, vt videret ciuitatem & turrim, quā edificabant filij Adam, & dixit: Ecce, vnus est populus, & vnū labiū omnibus: coeperuntq; hoc facere, nec desisterent à cogitationibus suis, donec eas opere

compleant. * Venite igitur, descendamus, & confundamus ibi linguā eorū, vt non audiat vnusquisque vocem proximi sui. * Atque ita diuisit eos Dñs ex illo loco in vniuersas terras, & cessauerūt edificare ciuitatem. * Et idcirco vocatum est nomen eius Babel, quia ibi confusum est labium vniuersæ terræ, & inde dispersit eos Dñs super faciem cunctarū regionum. * Hæ sunt generationes Sem: Sem erat centum annorū quādo genuit Arphaxad, biennio post diluuiū. * Vixitque Sem postquā genuit Arphaxad, quingentis annis: & genuit filios, & filias. * Porro Arphaxad vixit triginta quinque annis, & genuit Sale. * Vixitq; Arphaxad postquā genuit Sale, trecentis tribus annis: & genuit filios, & filias. * Sale quoque vixit triginta annis, & genuit Heber. * Vixitq; Sale postquā genuit Heber, Cquadringentis tribus annis, & genuit filios, & filias. * Vixit autē Heber triginta quatuor annis, & genuit Phaleg. * Et vixit Heber postquā genuit Phaleg, quadringētis triginta annis: & genuit filios, & filias. * Vixit quoque Phaleg triginta annis, & genuit Reu. * Vixitq; Phaleg postquā genuit Reu, ducentis nouē annis, & genuit filios, & filias. * Vixit autem Reu triginta duobus annis, & genuit Sarug. * Vixit quoq; Reu postquam genuit Sarug, ducentis septē annis: & genuit filios, & filias. * Vixit vero Sarug triginta annis, & genuit Nachor. * Vixitq; Sarug postquā genuit Nachor, ducentis annis: & genuit filios, & filias. * Vixit autem Nachor viginti nouem annis, & genuit Thare. * Vixitque Nachor postquā genuit Thare, centū decē & nouem annis: & genuit filios, & filias. * Vixitq; Thare septuaginta annis, & genuit Abram & Nachor, & Aran. * Hæ sunt autē generationes Thare: Thare genuit Abram, Nachor, & Arā. Porro Arā genuit Lot. * Mortuusq; est Aran ante Thare patrē suū, in terra natiuitatis suæ in Vr Chaldeorū. * Duxerunt autē Abram, & Nachor vxores: nomen vxoris Abrā, Sarai: & nomē vxoris Nachor, Melcha filia Aran patris Melchæ, & patris Ieschæ. * Erat autem Sarai sterilis, nec habebat liberos. * Tulit itaq; Thare Abraā filium suū, & Lot filium Aran, filiū filij sui, & Sarai nuerum suā, vxorem Abrā filij sui, & eduxit eos de Vr Chaldeorum, vt irent in terram Chanāan: veneruntq; usque Harā, & habitauerunt ibi. * Et facti sunt dies Thare ducentorum quinque annorum, & mortuus est in Haran.

C A P. XII.

Dixit autem Dominus ad Abram: Egre- dere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui, & veni in terram, quā monstrabo tibi. * Faciamque te in gentem magnam, & benedicam tibi, & magnificabo nomen tuum, erisque benedictus. * Benedicam benedicientibus tibi, & maledicam maledicentibus tibi.

1. Par. 1. b. 17.

Sap. 10. a. 5.

Gal. 3. h. ledice
vniuersa
itaque
iuit c
rum
* Tu
fratr
possi
ran:
Cur
Abr
ad c
erat
Abr
ha
ap
ter
ibi
Ber
ibi
* P
die
in
vi
m
tu
q
ri
&
er
n
ti
p
p
I
&
pInf. 13. d.
14. 15. d. 18.
26. a. 2.
Deut. 34. b.
4.1. Par. 1. b.
28.
Ios. 24. a.Ios. 24. a.
2.
Neb. 9. b.
Iud. 5. a.

Act. 2. a.

Act. 7. a.

Inf. 29. c.
31.

8. *Gala. 3. h.* ledicentibus tibi, atque **IN TE** benedicetur
 8. *Inf. 18. c. 18.* vniuersæ cognationes terræ. * Egressus est
 22. c. 27. itaque Abrā sicut præceperat ei Dominus, &
Heb. 11. l. iuit cum eo Lot: septuaginta quinque anno-
 8. rum erat Abrā, cum egrederetur de Haram.
 * Tulitque Sarai vxorem suam, & Lot filiū
 5 B fratris sui, vniuersamque substantiam, quam
 possederant, & animas, quas fecerat in Ha-
 ran: & egressi sunt, vt irēt in terrā Chanaan.
 Cumque venissent in eam, * pertransiuit
 6 A Abram terram vsque ad locum Sichem, vsq;
 ad conuallem illustrem: Chananæus autē tūc
 erat in terra. * Apparuit autem Dominus
 7 Abram, & dixit ei: "Semini tuo dabo terram
 hanc. Qui ædificauit ibi altare Domino, qui
 8 apparuerat ei. * Et inde trāsgrediens ad mon-
 tem, qui erat contra orientē Bethel, tetendit
 ibi tabernaculum suum, ab occidente habens
 Bethel, & ab oriente Hai: ædificauit quoque
 ibi altare Domino, & inuocauit nomen eius.
 * Perrexitq; Abram vadens, & vltra progre-
 9 diens ad meridiem. * Facta est autem fames
 10 in terra: descenditque Abram in Aegyptum,
 C vt peregrinaretur ibi: præualuerat enim fa-
 mes in terra. * Cūq; prope esset, vt ingredere-
 11 tur Aegyptum, dixit Sarai vxori suæ: Noui,
 quod pulchra sis mulier: * & quod cū vide-
 12 rint te Aegypti, dicturi sunt: Vxor ipsius est:
 & interficient me, & te reseruabunt. * " Dic
 13 ergo, obsecro te, quod soror mea sis: vt benefi-
 tui. * Cū itaq; ingressus esset Abrā Aegy-
 14 ptum, viderunt Aegyptij mulierē, quod esset
 pulchra nimis. * Et nunciauerunt principes
 15 Pharaoni, & laudauerunt eam apud illum:
 & sublata est mulier in domum Pharaonis.
 * Abram vero bene vñ sunt propter illam: 16
 Fueruntque ei oues, & boues, & asini, & serui, D
 & famulæ, & asinæ, & cameli. * Flagellauit 17
 autem Dominus Pharaonem plagis maxi-
 mis, & domum eius propter Sarai vxorem
 Abram. * Vocauitque Pharaon Abram, & di- 18

xit ei: Quidnam est hoc, quod fecisti mihi?
 quare non indicaſti, quod vxor tua esset?
 19 * Quam ob causam dixisti esse sororem
 tuam, vt tollerem eam mihi in vxorem?
 Nunc igitur ecce coniux tua, accipe eam, &
 20 vade. * Præcepitque Pharaon super Abram
 viris: & deduxerunt eum, & vxorem illius,
 & omnia quæ habebat.

C A P. XIII.

1 A Scendit ergo Abram de Aegypto, ipse,
 & vxor eius, & omnia quæ habebat, &
 2 Lot cum eo ad australem plagā. * Erat autē
 diues valde in possessione auri, & argenti.
 3 * Reuersusque est per iter, quo venerat, à me-
 redie in Bethel vsque ad locum vbi prius fi-
 4 xerat tabernaculum inter Bethel & Hai: * in
 loco altaris, " quod fecerat prius, & inuocauit
 5 ibi nomē Domini. * Sed & Lot, qui erat cum
 Abram, fuerunt greges ouium, & armenta, &
 6 tabernacula. * Nec poterat eos capere terra,
 B vt habitarent simul: " erat quippe substantia
 eorū multa, & nequibāt habitare cōmuniter.
 7 * Vnde & facta est rixa inter pastores gregū
 Abram, & Lot. Eo autem tempore Chananæ-
 8 us, & Pherezeus habitabant in terra illa. * Di-
 xit ergo Abram ad Lot: Ne quæso sit iurgiū
 9 inter me, & te, & inter pastores meos, & pa-
 stores tuos: fratres enim sumus. * Ecce vni-
 uersa terra corā te est: recede à me, obsecro:
 si ad sinistram ieris, ego dexteram tenebo:
 si tu dexteram elegeris, ego ad sinistram
 10 pergā. * Eleuatis itaque Lot oculis, vidit
 omnem circa regionē Iordanis, quæ vniuersa
 irrigabatur antequam subuerteret Dominus
 Sodomā, & Comorrhā, sicut paradisus
 C Domini, & sicut Aegyptus venientibus in
 11 Segor. * Elegitque sibi Lot regionem circa
 Iordanem, & recessit ab Oriente: diuisique
 12 sunt alterutrū à fratre suo. * Abram habita-
 uit in terra Chanaā: Lot vero moratus est in
 oppidis, quæ erant circa Iordanē, & habita-
 13 uit in Sodomis. * Homines autem Sodomitæ
 pessimi

" Sup. 12. c.

" Inf. 35. c. 7.

peſſimi erant, & peccatores coram Domino
nimis. * Dixitq; Dominus ad Abram, poſtquā
diuiſus eſt ab eo Lot: Leua oculos tuos, & vi-
de à loco, in quo nunc es, ad aquilonē, & me-
ridiē, ad orientem, & occidentē. * Omnem ter-
ram, quā conſpicias, tibi dabo, & ſemini tuo vſ-
que in ſempiternum. * Faciamq; ſemen tuum
ſicut puluerem terræ: ſi quis poteſt hominū
numerare puluerem terræ, ſemen quoq; tuū
numerare poterit. * Surge, & perambula
terram in longitudine, & in latitudine ſua:
quia tibi daturus ſum eam. * Mouens igitur
tabernaculum ſuum Abram, venit & habi-
tauit iuxta conuallem Mambre, quæ eſt in
Hebron: edificauitque ibi altare Domino.

C A P. XIII.

F Actū eſt autē in illo tēpore, vt Amraphel
rex Sennaar, & Arioch rex Pōti, & Cho-
dorlahomor rex Elamitarum, & Thadal rex
Gentiū * inirent bellū cōtra Bara regē Sodo-
morū, & cōtra Berſa regē Gomorrhæ, & con-
tra Sennaab regē Adamæ, & contra Semeber
regē Seboim, cōtraq; regē Balæ, ipſa eſt Segor.
* Omnes hi conuenerunt in vallē Silueſtrem,
quæ nūc eſt mare ſalis. * Duodecim enim an-
nis ſeruierant Chodorlahomor, & tertiodeci-
mo anno receſſerūt ab eo. * Igitur quartode-
cimo anno venit Chodorlahomor, & reges,
qui erāt cū eo: percuſſeruntque Raphaim in
Aſtarothcarnaim, & Zuzim cū eis, & Emim
in Saue Cariathaim, & Chorreos in mōtibus
Seir, vſq; ad Cāpeſtria Pharan, quæ eſt in ſo-
litudine. * Reuerſiq; ſunt, & venerunt ad fon-
tē Miſphat, ipſa eſt Cades: & percuſſerūt om-
nē regionē Amalecitarū, & Amorrhæorū, qui
habitabat in Aſaſonthamar. * Et egreſſi ſunt
rex Sodomorum, & rex Gomorrhæ, rexque
Adamæ, & rex Seboim, necnon & rex Balæ,
quæ eſt Segor: & direxerunt aciē cōtra eos in
valle Silueſtri: * ſcilicet aduerſus Chodora-
lahomor regē Elamitarū, & Thadal regē Gen-
tiū, & Amraphel regē Sennaar, & Arioch re-

gē Ponti: quatuor reges aduerſus quinque.
10 * Vallis autē Silueſtris habebat puteos mul-
tos bituminis. Itaq; rex Sodomorum, & Go-
morrhæ terga verterunt, ceciderūtque ibi: &
11 qui remanſerant, fugerūt ad montem. * Tu-
Clerunt autem omnē ſubſtantiam Sodomorū,
Gomorrhæ, & vniuerſa, quæ ad cibum per-
12 tinent, & abierunt: * necnō & Lot, & ſubſtā-
tiā eius, filiū fratris Abram, qui habitabat in
13 Sodomis. * Et ecce vnus, qui euāſerat, nuncia-
uit Abram Hebræo, qui habitabat in conual-
le Mambre Amorrhæi fratris Eſchol, & fra-
tris Aner: hi enim pepigerant ſedus cū Abrā.
14 * Quod cum audiſſet Abram, captum vide-
licet Lot fratrem ſuum, numerauit expeditos
vernaculos ſuos trecentos decem, & octo: &
15 perſecutus eſt vſq; Dan. * Et diuiſis focijs, ir-
ruit ſuper eos nocte: percuffitque eos, & per-
ſecutus eſt vos vſq; Hoba, quæ eſt ad læuam
16 Damasci. * Reduxitq; omnem ſubſtantiam,
& Lot fratrem ſuum cum ſubſtantia illius,
17 mulieres quoque & populum. * Egreſſus eſt
autē rex Sodomorum in occurſum eius, poſt-
quam reuerſus eſt à cede Chodorlahomor, &
regū, qui cum eo erant, in valle Saue, quæ eſt
18 vallis regis. * At vero Melchifelech rex Sa-
Dlem, proferens panem, & vinum, erat enim
19 Sacerdos Dei altiſſimi, * benedixit ei, & ait:
Benedictus Abram Deo excelſo, qui creauit
20 cœlum, & terrā: * & benedictus Deus excel-
ſus, quo protegente, hoſtes in manibus tuis
21 ſunt. Et dedit ei decimas ex omnibus. * Dixit
autem rex Sodomorum ad Abram: Da mihi
22 animas, cetera tolle tibi. * qui reſpondit ei:
Leuo manum meam ad Dominum Deum
23 excelſum poſſeſſorem cœli, & terræ, * quod à
filio ſubtegminis vſque ad corrigiam caligæ,
non accipiam ex omnibus quæ tua ſunt, ne
24 dicas: Ego ditauī Abram: * exceptis his, quæ
comederunt iuuenes, & partibus viro-
rum, qui venerunt mecum, Aner, Eſchol, & Mam-
bre: iſti accipient partes ſuas.

C A P.

H Is ita
Dor
cens: Noli
ſum, & me
Abrā: Dñe
abſque lib
meæ iſtæ
Abram: M
vernaculu
ſermo Dor
erit hic he
ro tuo, ipſu
eum foras
mera ſtell
men tuum
tatum eſt
eum: Ego
dæorum v
ſideres ear
ſcire poſſu
reſponder
vaccam tu
tem anno
columbar
uiſit ea p
tra ſe altr
uiſit. * D
dauera, &
occuberet
ror magn
ctumque
ra non ſua
gent quæ
gentem,
poſt hæc
* Tu aute
tus in ſer
tem quar
completa
vſque ad

C A P. XV.

His itaque transactis, factus est sermo Domini ad Abram per visionem dicens: Noli timere Abram, ego protector tuus sum, & merces tua magna nimis. * Dixitque Abrā: Dñe Deus, quid dabis mihi? ego vadam absque liberis: & filius procuratoris domus meae istae Damascus Eliezer. * Addiditque Abram: Mihi autem nō dedisti semen: & ecce vernaculus meus, heres meus erit. * Statimque sermo Domini factus est ad eum, dicens: Non erit hic heres tuus: sed qui egredietur de utero tuo, ipsum habebis heredem. * Eduxitque eum foras, & ait illi " suscipe coelum, & numera stellas, si potes. Et dixit ei: Sic erit semen tuum. * " Credidit Abram Deo, & reputatum est illi ad iustitiam. * Dixitque ad eum: Ego Dominus, qui eduxi te de Vr Chaldaeorum vt darem tibi terram istam, & possideres eam. * At ille ait: Domine Deus, vnde scire possum, quod possessurus sim eam? * Et respondens Dominus: Summe, inquit, mihi vaccam triennem, & capram trimā, & arietem annorum trium, turturem quoque, & columbam. * Qui tollens vniuersa haec, diuisit ea per medium, & vtrasque partes contra se altrinsecus posuit: aues autem non diuisit. * Descenderuntque volucres super cadauera, & abigebat eas Abram. * Cūque sol occuberet, sopor irruit super Abram, & horror magnus & tenebrosus inuasit eum. * Dictumque est ad eum: Scito prænoscens quod peregrinum futurū sit semen tuum in terra non sua, & subijcient eos seruituti, & affligent quadringentis annis. * Verumtamen gentem, cui seruituri sunt, ego iudicabo: & post haec egrediētur cum magna substantia. * Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepultus in senectute bona. * Generatione autem quarta reuertentur huc: necdum enim completæ sunt iniquitates Amorrhæorum vsque ad præsens tempus. * Cum ergo oc-

cubuisset sol, facta est caligo tenebrosa, & apparuit clibanus fumans, & lampas ignis transiens inter diuisiones illas. * In illo die pepigit Dominus foedus cum Abram, dicens: Semini tuo dabo terram hanc à fluuio Aegypti vsq; ad fluuium magnum Euphraten, * Cinæos, & Cenezeos, Cedmonæos, & Hethæos, & Pherezæos, Raphaim quoque, & Amorrhæos, & Chananæos, & Gergesæos, & Iebusæos.

C A P. XVI.

Igitur Sarai, vxor Abram, non genuerat liberos: sed habēs ancillam Aegyptiam nomine Agar, * dixit marito suo: Ecce, conclusit me Dominus, ne parerem: ingredi ad ancillam meam, si forte saltem ex illa suscipiam filios. Cūq; ille acquiesceret deprecāti, * tulit Agar Aegyptiam ancillam suam post annos decem quam habitare coeperant in terra Chanaan: & dedit eam viro suo vxorem. * Qui ingressus est ad eam. At illa concepisse se videns, despexit dominam suam. * Dixitq; Sarai ad Abram: Inique agis contra me: ego dedi ancillā meā in sinum tuū, quæ videns, quod conceperit despectui me habet. iudicet Dominus inter me, & te. * Cui respondens Abram: Ecce, ait, ancilla tua in manu tua est, vtere ea, vt libet. Affligente igitur eam Sarai, fugam iniit. * Cūque inuenisset eam angelus Domini iuxta fontem aquæ in solitudine, qui est in via Sur in deserto, * dixit ad illam: Agar ancilla Sarai vnde venis? & quo vadis? quæ respondit: A facie Sarai dominae meae ego fugio. * Dixitque ei angelus Domini: Reuertere ad dominam tuam, & humiliare sub manu illius. * Et rursum: Multiplicans, inquit, multiplicabo semen tuum, & non numerabitur præ multitudine. * Ac deinceps: Ecce, ait, concepisti, & paries filium, vocabisque nomē eius Ismael, eo quod audierit Dominus afflictionem tuam. * Hic erit ferus homo: manus eius contra omnes, & ma-

11 Sup. 12. 1.
7. 13. d. 5.
Inf 26. a. 4.
Deut. 34. b.
4. 2.
Par. 9. f. 26.
1. Reg. 4. c.
20.

& manus omnium contra eum; & è regione
vniuersorum fratrum suorum figet taber-
nacula. * Vocauit autem Agar nomen Do-
mini qui loquebatur ad eam: Tu Deus, qui
vidisti me. Dixit enim: Profecto hic vidit
posteriora videntis me. * Propterea appella-

uit puteum illum, Puteum viuentis, & viden-
tis me. Ipse est inter Cades, & Barad. * Pepe-
ritque Agar Abræ filium: qui vocauit no-
men eius Ismael. * Octoginta, & sex anno-
rum erat Abram, quando peperit ei Agar
Ismaelem.

C A P. XVII.

Postquam vero nonaginta, & nouem an-
norum esse ceperat, apparuit ei Domi-
nus: dixitque ad eum: Ego Deus omni-
potens: ambula coram me, & esto perfectus.
* Ponamque foedus meum inter me, & te, &
multiplicabo te vehementer nimis. * Cecidit
Abram pronus in faciem. * Dixitque ei Deus:
Ego sum, & pactum meum tecum, & eris-
que pater multarum gentium. * Nec ultra
vocabitur nomen tuum Abram: sed appella-
beris Abraham: quia patrem multarum gen-
tium constitui te. * Faciamque te crescere
vehementissimè, & ponam te in gentibus,
regesque ex te egredientur. * Et statuam
pactum meum inter me, & te, & inter semen
tuum post te in generationibus suis federe
sempiterno: vt sim Deus tuus, & seminis tui
post te. * Daboque tibi, & semini tuo ter-
ram peregrinationis tuæ, omnem terram
Chanaan in possessionem æternam, eroque
Deus eorum. * Dixit iterum Deus ad Abra-
ham: " Et tu ergo custodies pactum meum,
& semen tuum post te in generationibus suis.
* Hoc est pactum meum, quod obseruabitis
inter me, & vos, & semen tuum post te: Cir-
cumcidetur ex vobis omne masculinum: & in
circumcidetis carnem præputij vestri, vt sic
in signum fæderis inter me & vos. * In-
fans octo dierum circumcidetur in vobis,
omne masculinum in generationibus vestris:
tam vernaculus, quam emptitius circumci-
detur, & quicumque non fuerit de stirpe ve-
stra: * eritque pactum meum in carne ve-
stra in fædus æternum. * Masculus, cuius
præputij caro circumcisa non fuerit, dele-

bitur anima illa de populo suo: quia pactum
meum irritum fecit. * Dixit quoque Deus ad
Abraham: Sarai vxorem tuam non voca-
bis Sarai, sed Saram. * Et benedicam ei, &
ex illa dabo tibi filium cui benedicturus sum,
eritque in nationes, & reges populorum
orientur ex eo. * Cecidit Abraham in fa-
ciem suam, & risit, dicens in corde suo:
Putasne centenario nascetur filius? & Sara
nonagenaria pariet? * Dixitque ad Deum:
Vtinam Ismael viuat coram te. * Et ait
Deus ad Abraham: " Sara vxor tua pariet
tibi filium, vocabisque nomen eius Isaac, &
constituam pactum meum illi in foedus sem-
piternum, & semini eius post eum. * Super
Ismael quoque exaudiui te. ecce, benedi-
cam ei, & augebo, & multiplicabo eum val-
de: duodecim duces generabit, & faciam
illum in gentem magnam. * Pactum vero
meum statuam ad Isaac, quem pariet tibi
Sara tempore isto in anno altero. * Cuius
finitus esset sermo loquentis cum eo, ascendit
Deus ab Abraham. * Tulit autem Abraham
Ismael filium suum, & omnes vernaculos
domus suæ: vniuersosque quos emerat, cun-
ctos mares ex omnibus viris domus suæ, &
circumcidit carnem præputij eorum statim
in ipsa die, sicut præceperat ei Deus. * Abra-
ham nonaginta & nouem erat annorum
quando circumcidit carnem præputij sui.
* Et Ismael filius tredecim annos impleue-
rat tempore circumcisionis suæ. * Eadem
die circumcissus est Abraham & Ismael fi-
lius eius. * Et omnes viri domus illius, tam
vernaculi, quam emptitij, & alienigenæ pa-
riter circumcisi sunt.

Inf. 24. 3.
62.

Ex. 14. c.
20.
Rom. 4. c.
27.

Act. 7. a.
8.

Rom. 4. b.
11.
Leu. 12. a. 3.
L. c. 2. c. 22.

Inf. 13. d. 2.

Inf. 8. 1.
2. 1. d. 1.

Sup. 17. c.
19.
Inf. 21. a. 1.
Rom. 9. b. 9.
2. Pet. 3. a.
6.

A P
li sui in
oculos
pè eum
fum eo
in terra
tiam in
* sed af
des ves
namqu
vestrum
clinafti
Fac vt
tabern
ra, tria
ricos p
rit, &
optimu
coxit i
& vitu
eis: ip
* Cum
Vbi e
in tab
tens v
te, &
audito
* Era
ætatis
* Qua
seniui,
ptati o
nus ad
Num
Deo q
reuer
mite, &
dicens
autem
ergo su

C A P. XVIII.

Apparuit autem ei Dominus in conual-
le Mambre sedenti in ostio tabernacu-
li sui in ipso feruore diei. * Cumq; eleuasset
oculos, apparuerunt ei tres viri stantes pro-
pè eum: quos cum vidisset, cucurrit in occur-
sum eorum de ostio tabernaculi, & adorauit
in terram. * Et dixit: Domine, si inueni gra-
tiam in oculis tuis, ne transeas seruum tuum:
* sed afferam pauxillum aquæ, & lauate pe-
des vestros, & requiescite sub arbore. * Po-
namque buccellam panis, & confortate cor
vestrum, postea transibitis: idcirco enim de-
clinastis ad seruum vestrum. Qui dixerunt:
Fac ut locutus es. * Festinauit Abraham in
tabernaculum ad Saram, dixitque ei: Accele-
ra, tria fata similæ commisce, & fac subcine-
ricos panes. * Ipse verò ad armentum cucur-
rit, & tulit inde vitulum tenerrimum, &
optimum, deditque puero: qui festinauit, &
coxit illum. * Tulit quoque butyrum, & lac,
& vitulum quem coxerat, & posuit coram
eis: ipse verò stabat iuxta eos sub arbore.
* Cumque comedisent, dixerunt ad eum:
Vbi est Sara vxor tua? ille respondit: Ecce
in tabernaculo est. * Cui dixit: Reuer-
tens veniam ad te tempore isto, vita comi-
te, & habebit filium Sara vxor tua. Quo
audito, Sara risit post ostium tabernaculi.
* Erant autem ambo senes, prouectæque
ætatis, & desierant Saræ fieri muliebria.
* Quæ risit occultè, dicens: Postquam con-
senui, & dominus meus vetulus est, volu-
ptati operam dabo? * Dixit autem Domi-
nus ad Abraham: Quare risit Sara, dicens:
Num verè paritura sum anus? * Numquid
Deo quidquam est difficile? iuxta còdictum
reuertar ad te hoc eodem tempore, vita co-
mite, & habebit Sara filium. * Negauit Sara,
dicens: Non risi: timore perterrita. Dominus
autem: Non est, inquit, ita: sed risisti. * Cum
ergo surrexissent inde viri, direxerunt oculos

còtra Sodomam: & Abraham simul gradie-
batur, deducens eos. * Dixitque Dominus.
Num celare potero Abraham quæ gesturus
sum: * cum futurus sit in gentem magnam,
ac robustissimam, & BENEDICENDÆ
sint in illo omnes nationes terræ? * Scio
Cenim quòd præcepturus sit filiis suis, & do-
mum suæ post se ut custodiant viam Domini,
& faciant iudicium, & iustitiam: ut adducat
Dominus propter Abraham omnia, quæ lo-
cutus est ad eum. * Dixit itaque Dominus:
Clamor Sodomorum, & Gomorrhæ multi-
plicatus est, & peccatum eorum aggrauatū
est nimis. * Descendam, & videbo utrū cla-
morem qui venit ad me, opere còpleuerint:
an non est ita, ut sciam. * Conuerterūtque se
inde, & abierunt Sodomam: Abraham verò
adhuc stabat corā Domino. * Et appropin-
quans ait: Numquid perdes iustum cum im-
pio? * Si fuerint quinquaginta iusti in ciui-
tate, peribunt simul? & non parces loco illi
propter quinquaginta iustos, si fuerint in eo?
* Absit à te, ut rem hanc facias, & occidas iu-
stum cum impio, fiatque iustus sicut impius.
non est hoc tuū: qui iudicas omnem terram,
nequaquam facies iudicium hoc. * Dixitque
Dominus ad eū: Si inuenero Sodomis quin-
quaginta iustos in medio ciuitatis, dimittam
omni loco propter eos. * Respondensque
Abrahā, ait: Quia semel cœpi loquar ad Do-
minum meum, cum sim pulvis, & cinis.
* Quid si minus quinquaginta iustis quin-
que fuerint? delebis, propter quadraginta
quinque, vniuersam urbem? Et ait: Non de-
lebo, si inuenero ibi quadraginta quinque.
* Rursumq; locutus est ad eum: Sin autem
quadraginta ibi inuenti fuerint, quid facies?
Ait: Non percutiam propter quadraginta.
* Ne quæso, inquit, indigneris Domine, si lo-
quar: Quid si ibi inuenti fuerint triginta? Re-
spondit: Non faciam, si inuenero ibi triginta.
* Quia semel, ait cœpi, loquar ad Dñm meū:
Quid

Sap. 12. d.
Inf. 32. d.
17.

Sup. 17. c.
19.
Inf. 21. a. 1.
Rom. 9. b. 9.
2. Pet. 3. a.
6.

Iech rex Ceraræ, & tulit eam. * Venit autem Deus ad Abimelech per somnum nocte, & ait illi: En morieris propter mulierem, quam tulisti: habet enim virum. * Abimelech vero non tetigerat eam, & ait: Domine, num gentem ignorantem, & iustā interficies? * Nōne ipse dixit mihi: Soror mea est: & ipsa ait: Frater meus est? in simplicitate cordis mei, & munditia manuum mearum feci hoc. * Dixitq; ad eum Deus: Et ego scio quod simplici corde feceris: & ideo custodiui te, ne peccares in me, & non dimisi vt tangeres eam. * Nunc ergo redde viro suo vxorem, quia propheta est: & orabit pro te, & viues: si autē nolueris reddere, scito, quod morte morieris tu, & omnia, quæ tua sunt. * Statimq; de nocte confurgens Abimelech, vocauit omnes seruos suos: & locutus est vniuersa verba hæc in auribus eorum, timueruntq; omnes viri valde. * Vocauit autem Abimelech etiam Abraham, & dixit ei: Quid fecisti nobis? quid peccauimus in te, quia induxisti super me, & super regnū meum peccatum grande? quæ non debuisti facere, fecisti nobis. * Rursumq; exostulans, 10

11 ait: Quid vidisti, vt hoc faceres? * Respondit Abraham: Cogitavi mecum, dicens: Forsitan non est timor Dei in loco isto: & interficient me propter vxorem meam: * alias autem & verè soror mea est, filia patris mei, & non filia matris meæ, & duxi eam in vxorē. * Postquam autem eduxit me Deus de domo patris mei, dixi ad eam: Hanc misericordiam facies mecum: In omni loco, ad quem ingrediemur, dices quod frater tuus sum. * Tulit igitur Abimelech oues, & boues, & seruos, & ancillas, & dedit Abraham: reddiditque illi Saram vxorem suam, * & ait: Terra corā vobis est, vbicumque tibi placuerit habita. * Saræ autem dixit: Ecce mille argenteos dedi fratri tuo, hoc erit tibi in velamen oculorum ad omnes, qui tecum sunt, & quocumque perrexeris: mementoque te deprehensam. * Orate autem Abraham, sanauit Deus Abimelech & vxorem, ancillasque eius, & pepererunt: * concluderat enim Dominus omnem vuluam domus Abimelech propter Saram vxorem Abrahæ.

C A P. X X I.

Visitauit autem Dominus Saram sicut promiserat: & impleuit, quæ locutus A est. * Concepitque & peperit filium in senectute sua, tempore quo prædixerat ei Deus. * Vocauitque Abraham nomen filij sui, quē genuit ei Sara, Isaac: * & circumcidit eum octauo die, sicut præceperat ei Deus, * cum centum esset annorum: hac quippe etate patris, natus est Isaac. * Dixitq; Sara: Risum fecit mihi Deus: quicumque audierit, corrident mihi. * Rursumq; ait: Quis auditurus crederet Abraham, quod Sara lactaret filiū, quem peperit ei iam sen? * Creuit igitur puer, & ablactatus est: fecitq; Abrahā grande conuiuium in die ablactationis eius: * Cūque vidisset Sara filium Agar Aegyptiæ ludentem cum Isaac filio suo, dixit ad Abra-

10 ham. * Eijce ancillam hanc, & filium eius: non enim erit hæres filius ancillæ cum filio meo Isaac. * Dure accepit hoc Abraham pro filio suo. * Cui dixit Deus: non tibi videbitur asperum super puero, & super ancilla tua: omnia quæ dixerit tibi Sara, audi vocem eius: quia in Isaac vocabitur tibi semen. * Sed & filium ancillæ faciam in gentē magnam, quia semē tuum est. * Surrexit itaque Abraham manē, & tollens panem, & vtrē aquæ, imposuit scapulæ eius, tradiditq; puerum, & dimisit eam. Quæ cū abiisset, errabat in solitudine Bersabee. * Cūq; cōsumpta esset aqua in vtrē, abiicit puerum subter vnam arborum, quæ ibi erant. * Et abiit, seditq; e regione procul quantum potest arcus iacere. dixit enim: Non videbo morientem puerum: & sedens contra, leuauit vocem suam,

Sup. 17. c.
9. 8. b 10.
Gal. 4. c.
3.
leb. 11. cap.
O.
lat. I. 4. 2.

16
 L I B E R
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

puteū aquæ quem vi abstulerant serui eius.
 26 * Responditq; Abimelech: Nesciui quis fece-
 rit hanc rem: sed & tu non indicasti mihi,
 27 & ego non audiui præter hodie. * Tulit ita-
 D que Abraham oues, & boues, & dedit Abi-
 28 melech: percusseruntque ambo fœdus. * Et
 statuit Abraham septem agnas gregis seor-
 29 sum. * Cui dixit Abimelech: Quid sibi vo-
 lunt septem agnæ istæ, quas stare fecisti seor-
 30 sum? * At ille: Septem, inquit, agnas acci-
 pies de manu mea: vt sint mihi in testimo-
 31 nium, quam ego fodi puteū istum. * Idcirco
 vocatus est locus ille Bersabee: quia ibi vter-
 32 que iurauit. * Et inierunt fœdus pro puteo
 33 iuramenti. * Surrexit autem Abimelech, &
 Phicol princeps exercitus eius, reuersiq; sunt
 in terram Palæstinorum. Abraham verò
 plantauit nemus in Bersabee, & inuocauit
 34 ibi nomen Domini Dei æterni. * Et fuit co-
 lonus terræ Palæstinorum diebus multis.

C A P. XXII.

Q Væ postquā gesta sunt, tentauit Deus
 Abraham, & dixit ad eum: Abraham, A
 Abraham. At ille respondit: Adsum. * Ait
 illi: Tolle filium tuum vnigenitum, quem
 diligis, Isaac, & vade in terram visionis: at-
 que ibi offeres eum in holocaustum super
 vnum montium quem monastrauero tibi.
 * Igitur Abraham de nocte consurgens, stra-
 uit asinum suum: ducens secum duos iuue-
 nes, & Isaac filium suum: cumque concidisset
 ligna in holocaustum, abiit ad locum quem
 præceperat ei Deus: * Die autem tertio, ele-
 uatis oculis, vidit locum procul: * dixitque
 ad pueros suos: Expectate hic cū asino: ego
 & puer illuc vsque properantes, postquam
 adorauerimus, reuertemur ad vos. * Tulit
 quoque ligna holocausti, & imposuit super
 Isaac filium suum: ipse verò portabat in ma-
 nibus ignem, & gladium. Cūque duo perge-
 rent simul, * dixit Isaac patri suo. Pater mi.
 At ille respondit: Quid vis fili? Ecce, inquit,

ignis, & ligna: vbi est victima holocausti?
 8 * Dixit autem Abraham: Deus providebit
 sibi victimam holocausti, fili mi. Pergebant
 9 ergo pariter: * & venerunt ad locum, quem
 ostenderat ei Deus, in quo ædificauit altare,
 & desuper ligna cōposuit: cūque alligasset
 Isaac filium suum, posuit eum in altare su-
 10 per struem lignorum. * Extēditq; manum, &
 arripuit gladium, vt immolaret filium suum.
 11 * Et ecce Angelus Dñi de cēlo clamauit, di-
 cens. Abrahā, Abrahā. Qui respondit. Adsum.
 12 * Dixitq; ei. Non extendas manum tuam su-
 C per puerum, neque facias illi quidquam: nūc
 cognoui quòd times Deum; & non pepercisti
 vnigenito filio tuo propter me. * Leuauit
 13 Abrahā oculos suos, viditq; post tergū arietē
 inter vepres hærentem cornibus, quem assu-
 mens obtulit holocaustum pro filio. * Appel-
 14 lauitque nomen loci illius, Dñs videt. Vnde
 vsq; hodie dicitur: In mōte Dominus videbit.
 15 * Vocauit autem Angelus Domini Abrahā
 16 secundo de cēlo dicens: * Per memetipsum
 iuravi,

u Iudic. 8. c.
 22.
 Heb. 11. d.
 17.

u Sup. 12.
 18.
 Inf. 16. d. 4.
 25.
 Eccl. 44. d.
 25.

u Ps. 110.
 Luc. 1. 9.
 Eccl. 44.
 21.
 Heb. 11.
 17.

iuravi, dicit Dominus: quia fecisti hanc rem, & non pepercisti filio tuo vnigenito propter me, *benedicam tibi, & multiplicabo 17
semen tuum sicut stellas coeli, & velut arenam, quæ est in littore maris: possidebit semen tuum portas inimicorum suorum, * & 18
BENEDICENTVR in semine tuo omnes gentes terræ, quia obedisti voci meæ. * Re- 19
uersus est Abrahā ad pueros suos, abieruntque Bersabee simul, & habitauit ibi. * His ita 20

gestis, nuntiatum est Abrahæ, quodd Melcha quoque genuisset filios Nachor fratri suo, 21
*Hus primogenitum, & Buz fratrem eius, 22
& Camuel patrem Syrorum, * & Cased, & 23
Azau, Pheldas quoque, & Iedlaph, * ac Bathuel, de quo nata est Rebecca: octo istos genuit Melcha, Nachor fratri Abrahæ. * Concubina verò illius, nomine Roma, peperit Tabee, & Gaham, & Tahas, & Maacha.

C A P. XXIII.

Vixit autem Sara cētum vigintiseptem 1
annis. * Et mortua est in ciuitate Ar- 2
bee, quæ est Hebrō, in terra Chanaā: venitq; 3
Abrahā vt plāgeret, & fleret eā. * Cūque sur- 4
rexisset ab officio funeris, locutus est ad fi- 5
lios Heth, dicēs: * Aduena sum, & peregrinus 6
apud vos: date mihi ius sepulchri vobiscū, vt 7
sepeliam mortuū meum. * Responderūt filij 8
Heth, dicentes: * Audi nos domine, princeps 9
Dei es apud nos: in electis sepulchris nostris 10
sepeli mortuū tuū: nullusq; te prohibere po- 11
terit, quin in monumento eius sepelias mor- 12
tuum tuū. * Surrexit Abraham, & adorauit 13
populum terræ, filios videlicet Heth: * dixitq; 14
ad eos: Si placet animæ vestræ, vt sepeliam 15
mortuū meum, audite me, & intercedite pro 16
me apud Ephron filium Seor: * vt det mihi 17
speluncam duplicē, quam habet in extrema 18
parte agri sui: pecunia digna tradat eā mihi 19
corā vobis in possessionem sepulchri. * Ha- 20
bitabat autem Ephron in medio filiorum 21
Heth. Responditque Ephron ad Abraham 22
cunctis audientibus, qui ingrediebātur por- 23
tam ciuitatis illius, dicens: * Nequaquam ita 24
fiat, domine mi, sed tu magis ausculta quod 25
loquor: Agrum trado tibi, & speluncam 26
quæ in eo est, præsētibz filiis populi mei, C 27
sepeli mortuum tuum. * Adorauit Abrahā 28
coram populo terræ. * Et locutus est ad 29
Ephron circumstante plebe: Quæso, vt au-

dias me: Dabo pecuniam pro agro: fuscipe 1
eam, & sic sepeliam mortuum meum in eo. 2
14 * Responditque Ephron. * Domine mi, au- 3
di me: Terra quam postulas quadringen- 4
tis siclis argenti valet: istud est pretium in- 5
ter me & te: sed quātum est hoc sepeli mor- 6
tuum tuum. * Quod cū audisset Abrahā, 7
appendit pecuniam, quam Ephron postula- 8
uerat, audientibus filiis Heth, quadringen- 9
tos siclos argenti probatæ monetæ publicæ. 10
17 * Confirmatusq; est ager quondam Ephro- 11
nis, in quo erat spelunca duplex, respiciens 12
Mambre, tam ipse, quā spelunca, & om- 13
nes arbores eius in cunctis terminis eius per 14
circuitum, * Abrahæ in possessionem, vi- 15
dentibus filiis Heth, & cunctis, qui intrabant 16
portam ciuitatis illius. * Atque ita sepeli- 17
uit Abraham Saram vxorem suam in spe- 18
lunca agri duplici, quæ respiciebat Mam- 19
bre, hæc est Hebron in terra Chanaan. 20
20 * Et confirmatus est ager, & antrum, quod 21
erat in eo, Abrahæ in possessionem monu- 22
menti à filiis Heth.

C A P. XXIV.

1 **E**Rat autem Abraham senex dierumque 2
multorum: & Dominus in cunctis be- 3
nedixerat ei. * Dixitque ad seruum seniore 4
domus suæ, qui præerat omnibus quæ habe- 5
bat: *Pone manū tuam subter femur meum, 6
* vt adiurem te per Dominum, Deum coeli 7
& terræ, vt non accipias vxorem filio meo 8
de

de filiabus Chananæorum, inter quos habito;
 * sed ad terram & cognationem meam proficiscaris, & inde accipias uxorem filio meo Isaac. * Respondit seruus: Si noluerit mulier venire mecum in terram hanc, numquid reducere debeo filium tuum ad locum, de quo tu egressus es? * Dixitque Abraham: Caue, ne quando reducas filium meum illuc. * Dñs cœli, & terre, qui tulit me de domo patris mei, & de terra natiuitatis meæ, qui locutus est mihi, & iurauit mihi, dicens: "Semini tuo dabo terram hanc: ipse mittet Angelum suum coram te, & accipies inde uxorem filio meo: * si autem mulier noluerit sequi te, non teneris iuramento: filium meum tantum ne reducas illuc. * Posuit ergo seruus manum sub femore Abraham domini sui, & iurauit illi super sermone hoc. * Tulitque decem camelos de grege domini sui, & abiit, ex omnibus bonis eius portans secum, profectusque perrexit in Mesopotamiam ad urbem Nachor. * Cumque camelos fecisset accumbere extra oppidum iuxta puteum aque vespere, eo tempore, quo solent mulieres egredi ad hauriendam aquam, dixit: orauit Dñm, dicens: * Dñe Deus domini mei Abraham occurre obsecro mihi hodie, & fac misericordiam cum domino meo Abraham. * Ecce ego sto propè fontem aque, & filie habitatorum huius ciuitatis egrediuntur ad hauriendam aquam. * Igitur puella, cui ego dixero: Inclina hydriam tuam ut bibam: & illa responderit, Bibe, quin & camelis tuis dabo potum: ipsa est, quam preparasti seruo tuo Isaac: & per hoc intelligam quod feceris misericordiam cum dño meo Abraham. * Nec dum intra se verba compleuerat, & ecce Rebecca egrediebatur, filia Bathuel, filij Melchæ uxoris Nachor fratris Abraham, habens hydriam in scapula sua: * puella decor nimis, virgoque pulcherrima, & incognita viro: descenderat autem ad fontem, & impleuerat hydriam aqua, ac reuertebatur. * Occurritque ei seruus, & ait. Pauxillum aque mihi ad bibendum præbe de hydria tua. * Quæ respondit: Bibe domine mi, celeriterque deposuit hydriam super vlnam suam, & dedit ei potum. * Cumque ille bibisset, adiecit: Quin & camelis tuis hauriam aquam, donec cuncti bibant. * Effundensque hydriam in canalibus, recurrit ad puteum, ut hauriret aquam: & haustam omnibus camelis dedit. * Ipse autem cōtemplabatur eam tacitus, scire volens vtrum prosperum iter suum fecisset Dominus, an non. * Postquam autem biberunt cameli, protulit vir in aures aureas, appendentes siclos duos, & armillas totidem pondi siclorum decem. * Dixitque ad eam: Cuius es filia? indica mihi: est in domo patris tui locus ad manendum? * Quæ respondit: Filia sum Bathuelis, filij Melchæ, quem peperit ei

25 Nachor: * Et addidit, dicens: Palearum quoque, & fœni plurimum est apud nos, & locus spatiosus ad manendum. * Inclinauit se homo, & adorauit Dominum, * dicens: Benedictus Dñs Deus domini mei Abraham, qui non abstulit misericordiam, & veritatem suam à domino meo, & recto itinere me perduxit in domum fratris domini mei. * Currit itaque puella, & nuntiavit in domum matris suæ omnia, quæ audierat. * Habebat autem Rebecca fratrem nomine Laban, qui festinus egressus est ad hominem, ubi erat fons. 30 * Cumque vidisset in aures, & armillas in manibus sororis suæ, & audisset cuncta verba referentis: Hæc locutus est mihi homo: venit ad virum, qui stabat iuxta camelos, & propè fontem aque: * dixitque ad eum: Ingredere, benedicte Domini: cur foris stas? 32 preparavi domum, & locum camelis. * Et introduxit eum in hospitium: ac deltrauit camelos, deditque paleas, & fœnum, & aquam ad lauandos pedes eius, & virorum qui venerant cum eo. * Et appositus est in conspectu eius panis: Qui ait: Nō comedam, donec loquar sermones meos. Respondit ei: Loquere. * At ille: Seruus, inquit, Abraham sum: * & Dominus benedixit domino meo valde, magnificatusque est: & dedit ei oues, & boues, argentum, & aurum, seruos, & ancillas, 36 camelos, & asinos. * Et peperit Sara uxor domini mei filium domino meo in senectute sua, deditque illi omnia, quæ habuerat: * Et adiurauit me dominus meus, dicens: Nō accipies uxorem filio meo de filiabus Chananæorum, in quorum terra habito: * sed ad domum patris mei perges, & de cognatione mea accipies uxorem filio meo: * ego verò respondi domino meo: Quid si noluerit venire mecum mulier? Dñs, ait, in cuius conspectu ambulo, E mittet Angelum suum tecum, & diriget viam tuam: accipiesque uxorem filio meo de cognatione mea, & de domo patris mei. * Innocens eris à maledictione mea, cum veneris ad propinquos meos, & nō dederint tibi. * Veni ego hodie ad fontem aque, & dixi: Dñe Deus domini mei Abraham, si direxisti viam meam, 43 in qua nunc ambulo, * ecce sto iuxta fontem aque, & virgo quæ egrediatur ad hauriendam aquam, audierit à me: Da mihi pauxillum aque ad bibendum ex hydria tua: * & dixerit mihi: Et tu bibe, & camelis tuis hauriam: ipsa est mulier, quam preparauit Dñs filio domini mei. * Dumque hæc tacitus mecum voluerem, apparuit Rebecca veniens cum hydria, quam portabat in scapula: descenditque ad fontem, & hausit aquam. Et aio ad eam: Da mihi paululum bibere. * Quæ festinans deposuit hydriam de humero, & dixit mihi: Et tu bibe, & camelis tuis tribuam potum: Bibi, & adaquaui camelos. * Interrogauique eam, & dixi:

Deus.

Sup. 12. b.
 7. 13. d. 5.
 & 15. d. 18.
 Inf. 16. a. 2.

Supra 16. t.
 d. 14.

2. Par. 1. c. 6.
 32.

dixi: Cuius es filia? Quæ respondit: Filia Bathuelis sum, filij Nachor, quem peperit ei Melcha. Suspendi itaque in aures ad ornandam faciem eius, & armillas posui in manibus eius. * Pronusque adoravi Dominum, benedicens domino Deo domini mei Abraham, qui perduxit me recto itinere, ut fumerem filiam fratris domini mei filio eius. * Quamobrem si facitis misericordiam, & veritatem cum domino meo, indicate mihi: sin autem aliud placet, & hoc dicite mihi, ut vadam ad dexteram, siue ad sinistram. * Responderuntque Laban, & Bathuel: A Domino egressus est sermo: non possumus extra placitum eius quidquam aliud loqui tecum. * En Rebecca coram te est, tolle eam, & proficiscere, & sit uxor filij domini tui, sicut locutus est Dominus. * Quod cum audisset puer Abraham, procidens adoravit in terram Dominum. * Prolatisque vasis argenteis, & aureis, ac vestibus, dedit ea Rebecca pro munere, fratribus quoque eius, & matri dona obtulit. * Inito conuiuio, vescētes pariter, & bibentes manserunt ibi. Surgens autem mane locutus est puer: Dimittite me, ut vadam ad dominum meum. * Responderuntque fratres eius, & mater: Maneat puella saltem decem dies apud nos, & postea proficiscetur. * Nolite, ait, me retinere, quia Dominus direxit viam meam: dimittite me, ut pergam ad dominum meum. * Et dixerunt: Vocemus puellam, & quaeramus ipsius voluntatem. * Cumque vocata venisset, sciscitanti sunt: Vis ire cum homine isto? Quæ ait: Vadā. * Dimiserunt ergo eam, & nutricem illius Deborah, seruumque Abraham, & comites eius, & impetrantes prospera sorori suæ, atque dicentes: Soror nostra es, crescas in mille millia, & possideat semen tuum portas inimicorum suorum. * Igitur Rebecca, & puellæ illius ascensis camelis, secutæ sunt virum: qui festinus reuertebatur ad dominum suum: eo autem tempore deambulabat Isaac per viam, quæ ducit ad puteum, cuius nomen est Viuentis, & videntis: habitabat enim in terra australi. * & egressus fuerat ad medietatem in agro, inclinata iam die: cumque eleuasset oculos, vidit camelos venientes procul. * Rebecca quoque cōspecto Isaac, descendit de camelo, & ait ad puerum: Quis est ille homo, qui venit per agrum in occursum nobis? Dixitque ei: Ipse est dominus meus. At illa tollens citò palliū suū, operuit se. * Seruus autem cuncta, quæ gesserat, narrauit domino suo Isaac. * Qui introduxit eam in tabernaculum Saræ matris suæ, & accepit eam uxorem: & intantum dilexit eam, ut dolorem, qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.

C A P. X X V.

Abraham verò aliam duxit uxorem nomine Ceturā: quæ peperit ei Zamaran, & Iecsan, & Madan, & Madian, & Ief-

boc, & Sue. * Iecsan quoque genuit Saba, & Dadan. Filij Dadan fuerunt Assurim, & Latusim, & Loomim. * At verò ex Madian ortus est Ephraim, & Ephraim, & Henoch, & Abida, & Eldaa: omnes hi filij Ceturæ. * Deditque Abraham cuncta quæ possederat, Isaac: filijs autem concubinarum largitus est munera, & separauit eos ab Isaac filio suo, dum adhuc ipse viueret, ad plagam orientalem. * Fuerunt autem dies vitæ Abraham, centum septuaginta quinque anni. * Et deficiens mortuus est in senectute bona, prouectæque ætatis, & plenus dierum: congregatusque est ad populum suum. * Et sepelierunt eum Isaac, & Ismael filij sui in spelunca duplici, quæ sita est in agro Ephron filij Seor Hethi, è regione Mambre, quam emerat à filiis Heth: ibi sepultus est ipse, & Sara uxor eius. * Et post obitum illius benedixit Deus Isaac filio eius, qui habitabat iuxta puteum nomine Viuentis, & videntis. * Hæ sunt generationes Ismael filij Abraham, quem peperit ei Agar Aegyptia, famula Saræ: & hæc nomina filiorum eius in vocabulis, & generationibus suis. * Primogenitus Ismaelis Nabaioth, deinde Cedar, & Adbeel, & Mabsam, & Masma quoque, & Duma, & Massa, & Haddar, & Thema, & Iethar, & Naphis, & Cedma. * Isti sunt filij Ismaelis: & hæc nomina per castella, & oppida eorum, duodecim principes tribuum suarum. * Et facti sunt anni vitæ Ismaelis centum triginta septem, deficiensque mortuus est, & appositus ad populum suum. * Habitauit autem ab Heuila usque Sur, quæ respicit Aegyptum introeuntibus Assyrios, coram cunctis fratribus suis obiit. * Hæ quoque sunt generationes Isaac filij Abraham: Abraham genuit Isaac: qui cum quadraginta esset annorum, duxit uxorem Rebecca filiam Bathuelis Syri de Mesopotamia, sororem Laban. * Deprecatusque est Isaac Dominum pro uxore sua, eo quod esset sterilis: qui exaudiuit eum, & dedit concepitum Rebecca. * Sed collidebantur in utero eius paruuli, quæ ait: Si sic mihi futurum erat, quid necesse fuit concipere? Perrexitque, ut consuleret Dominum. * Qui respondens, ait: Duæ gentes sunt in utero tuo, & duo populi ex ventre tuo diuidentur, populusque populum superabit, & maior seruiet minori. * Iam tempus pariendi adueniat, & ecce gemini in utero eius reperti sunt. * Qui prior egressus est, rufus erat, & totus in morem pellis hispidus: vocatumque est nomen eius Esau. * Protinus alter egrediens, plantam fratris tenebat manu: & idcirco appellauit eum Iacob. * Sexagenarius erat Isaac, quando nati sunt ei paruuli. * Quibus adultis, factus est Esau vir gnarus venandi, & homo agricola: Iacob autem vir simplex habi-

Supra 16.
14.

1. Rom. 9. 10.

1. Osee 12.
a. 3.
1. Matt. 23.
a. 10.

habitat in tabernaculis. * Isaac amabat 28
Esau, eo quod de venationibus illius vescere-
tur: & Rebecca diligebat Iacob. * Coxit au- 29
tem Iacob pulmentum: ad quem cum venis-
set Esau de agro lassus: * ait: Da mihi de co- 30
ctione hac rufa, quia oppidò lassus sum.

11 Heb. I. c.
16. Abdia
1. a.

Quam ob causam vocatum est nomen eius
Edon. * Cui dixit Iacob: Vende mihi primo- 31
genita tua: * Ille respondit: En morior, quid 32
mihi proderunt primogenita? * Ait Iacob: 33
Iura ergo mihi. Iuravit ei Esau, & vendidit
primogenita. * Et sic accepto pane, & lentis 34
edulio, comedit, & bibit, & abiit, paruipen-
dens quod primogenita vendidisset.

C A P. XXVI.

ORta autem fame super terram post eā 1
sterilitatem quæ acciderat in diebus A
Abraham, abiit Isaac ad Abimelech regem
Palæstinorum in Gerara. * Apparuitque ei 2
Dñs, & ait: Ne descendas in Aegyptum, sed
quiesce in terra, quam dixerò tibi: * Et pere- 3
grinare in ea, eroque tecum, & benedicam ti-
bi: tibi enim & semini tuo dabo vniuersas re-
giones has, complens iuramentū quod spo-
pondi Abraham patri tuo: * Et multiplicabo 4
semen tuū sicut stellas celi: daboque posteris
tuis vniuersas regiones has: * & BENEDI- B
CENTVR in semine tuo omnes gentes ter-
ræ, * eo quod obedierit Abraham voci meæ,
& custodierit præcepta, & mandata mea, &
ceremonias, legesque seruauerit. * Māsit ita-
que Isaac in Geraris. * Qui cum interroga- 7
retur à viris loci illius super vxore sua, re-
spōdit: Soror mea est: timuerat enim cōfiteri
quod sibi esset sociata coniugio, reputans ne
fortè interficerent eū propter illius pulchri-
tudinem. * Cūque pertransissent dies plu- 8
rimi, & ibidem moraretur, prospiciens Abi-
melech rex Palæstinorum per fenestram, vi-
dit eum iocantem cum Rebecca vxore sua.
* Et accersito eo, ait: Perspicuum est, quod 9
vxor tua sit: cur mētitus es eam sororē tuam
esse? Respondit: Timui ne morerer propter
eam. * Dixitque Abimelech: Quare impo- 10
fuisti nobis? potuit coire quispiam de populo
cum vxore tua, & induxeras super nos grā- C
de peccatum. Præcepitque omni populo, di-
cens: * Qui tetigerit hominis huius vxorem, 11
morte morietur. * Seuit autem Isaac in terra 12
illa, & inuenit in ipso anno centuplum: be-
nedixitque ei Dominus. * Et locupletatus 13
est homo, & ibat proficiens, atq; succrescens,
donec magnus vehemēter effectus est: * ha- 14
buit quoque possessiones ouium, & armēto-
rum, & familiæ plurimum. Ob hoc inuiden-
tes ei Palæstini, * omnes puteos quos fode- 15
rant serui patris illius Abraham, illo tempo- D
re obstruxerunt, implentes humo: * intan- 16
tum, vt ipse Abimelech diceret ad Isaac: Re-
cede à nobis, quoniam potēior nobis factus

81 Sup. 12.
6. 7. 1. 15. d
18.

81 Sup. 12.
6. 3. 18. c.
18. 22. d.
17. 8. 4. 19.

17 es valde. * Et ille discedens, vt veniret ad
18 torrentem Geraræ, habitaretque ibi: * rur-
sum fodit alios puteos, quos foderāt serui pa-
tris sui Abraham, & quos illo mortuo, olim
obstruxerant Philisthiim, appellauitque eos
eisde nominibus, quibus antè pater vocaue-
19 rat. * Foderuntq; in Torren te, & repperunt
20 aquā viuam. * Sed & ibi iurgium fuit pasto-
rum Geraræ aduersus pastores Isaac, dicen-
tium: Nostra est aqua: quam ob rem nomen
putei ex eo, quod acciderat, vocauit Calum-
21 niam. * Foderunt autem & aliū: & pro illo
E quoq; rixati sunt, appellauitque eum, Inimi-
22 citias. * Profectus inde, fodit alium puteum,
pro quo non contenderunt: itaque vocauit
nomen eius, Latitudo, dicens: Nunc dilatauit
nos Dominus, & fecit crescere super terram.
23 * Ascendit autem ex illo loco in Bersabee,
24 * vbi apparuit ei Dñs in ipsa nocte, dicens:
Ego sum Deus Abraham patris tui, noli ti-
mere, quia ego tecum sum: benedicam tibi, &
multiplicabo semen tuum propter seruum
25 meum Abraham. * Itaq; ædificauit ibi alta-
F re: & inuocato nomine Dñi, extendit taber-
naculum: præcepitque seruis suis, vt foderēt
26 puteum. * Ad quem locum cū venissent
de Geraris Abimelech & Ochozath amicus
27 illius, & Phicol dux militum, * locutus est eis
Isaac: Quid venistis ad me hominem, quem
28 odistis, & expulistis à vobis? * Qui responde-
rūt: Vidimus tecum esse Dñm, & idcirco nos
diximus: Sit iuramentum inter nos, & inea-
29 mus foedus, * vt non facias nobis quidquam
mali, sicut & nos nihil tuorum attigimus,
nec fecimus quod te læderet: sed cum pace
30 dimisimus auctum benedictione Dñi. * Fe-
cit ergo eis conuiuium, & post cibum, & po-
31 tum * surgentes manē, iurauerunt sibi mu-
G tuō: dimisitq; eos Isaac pacifice in locum suū.
32 * Ecce autem venerūt in ipso die serui Isaac
annuntiantes ei de puteo, quem foderant,
33 atque dicentes: Inuenimus aquam. * Vnde
appellauit eum, Abundantiā: & nomen vrbi
impositum est Bersabee, vsque in præsetem
34 diem. * Esau verò quadragenarius duxit
vxores, Iudith filiam Beerī Hethæi, & Basē-
35 math filiam Elon eiusdem loci: * quæ am-
bæ offenderant animum Isaac, & Rebecca. 46.

C A P. XXVII.

Senuit autem Isaac, & caligauerunt ocu-
A li eius, & videre non poterat: vocauitque
Esau filium suum maiorem, & dixit ei: Fili-
2 mi? Qui respondit: Adsum. * Cui pater: Vi-
des, inquit, quod senuerim, & ignorem diem
3 mortis meæ. * Sume arma tua, pharetram, &
arcum, & egredere foras: cūque venatu ali-
4 quid apprehenderis, * fac mihi inde pulmen-
tum, sicut velle me nosti, & affer vt come-
dam: & benedicat tibi anima mea antequā
5 moriar. * Quod cū audisset Rebecca, & il-
le abiit

le abiisset in agrum vt iussione patris im-
 pleret, *dixit filio suo Iacob: Audiui patrem
 tuum loquentem cum Esau fratre tuo, & di-
 centem ei: *Affer mihi de venatione tua, &
 fac cibos, vt comedam, & benedicam tibi co-
 ram Domino antequam moriar. *Nunc er-
 go fili mi, acquiesce consilijs meis: * & per-
 gens ad gregem, affer mihi duos hēdos opti-
 mos, vt faciam ex eis escas patri tuo, quibus
 libenter vescitur: *quas cum intuleris, & co-
 mederit, benedicat tibi priusquam moriatur.
 *Cui ille respondit: Nosti quod Esau frater
 meus homo pilosus sit, & ego lenis: *si attre-
 ctauerit me pater meus, & senserit, timeo ne
 putet me sibi voluisse illudere, & inducā su-
 per me maledictionem pro benedictione.
 *Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledi-
 ctio, fili mi: tantum audi vocē meam, & per-
 gens affer, quæ dixi. *Abijt, & attulit dedit-
 que matri. Parauit illa cibos, sicut velle no-
 uerat patrem illius. *Et vestibus Esau valdē
 bonis, quas apud se habebat domi, induit eū:
 *pelliculasque hēdorum circumdedit ma-
 nibus, & colli nuda protexit. *Deditq; pul-
 mentum, & panes, quos coxerat, tradidit,
 *Quibus illatis, dixit: Pater mi? At ille re-
 spondit: Audio. Quis es tu fili mi? *Dixitq;
 Iacob: Ego sum primogenitus tuus Esau: fe-
 ci sicut præcepisti mihi: surge, sede, & come-
 de de venatione mea, vt benedicat mihi ani-
 ma tua. *Rursumque Isaac ad filium suum: 20
 Quo modo? inquit, tam citō inuenire potui-
 sti, fili mi? Qui respondit: Volūtas Dei fuit vt
 cito occurreret mihi, quod volebā. *Dixit-
 que Isaac: Accede huc, vt tangam te fili mi,
 & probem vtrum tu sis filius meus Esau, an
 non. *Accessit ille ad patrem, & palpato eo, 22
 dixit Isaac: Vox quidem, vox Iacob est: sed
 manus, manus sunt Esau. *Et non cognouit 23
 eum, quia pilosæ manus similitudinem ma-
 ioris expresserant. Benedicens ergo illi, *ait: 24
 Tu es filius meus Esau? Respondit, Ego sum.
 *At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatio- 25
 ne tua, fili mi, vt benedicat tibi anima mea. D
 Quos cum oblatos comedisset, obtulit ei etiā
 vinum: quo hausto, *dixit ad eum: Accede 26
 ad me, & da mihi osculum, fili mi. *Accessit, 27
 & osculatus est eum. Statimq; vt sensit vesti-
 mentorum illius fragrantiam, benedicens illi,
 ait: Ecce odor filij mei, sicut odor agri pleni,
 cui benedixit Dñs. *Det tibi Deus de rore 28
 celi, & de pinguedine terræ abundantia fru-
 menti, & vini. *Et seruiāt tibi populi, & ado- 29
 rēt tribus: esto dominus fratrum tuorum, &
 incuruentur ante te filij matris tuæ: qui ma-
 ledixerit tibi, sit ille maledictus: & qui bene-
 dixerit tibi, benedictionibus repleatur. *Vix 30
 Isaac sermonem impleuerat: & egresso Ia-
 cob foras, venit Esau, *coctosque de vena- 31
 tione cibos intulit patri, dicens: Surge pater

mi, & comede de venatione filij tui: vt bene-
 dicat mihi anima tua. *Dixitque illi Isaac:
 Quis enim es tu? Qui respondit: Ego sum fi-
 lius tuus primogenitus Esau. *Expauit Isaac
 stupore vehementi: & vltra quam credi po-
 test, admirans, ait. Quis igitur ille est, qui du-
 dum captam venationē attulit mihi, & co-
 medi ex omnibus priusquam tu venires? be-
 nedixiq; ei, & erit benedictus. *Auditis Esau
 sermonibus patris, irrugijt clamore magno:
 & consternatus, ait: Benedic etiam & mihi,
 pater mi. *Qui ait: Venit germanus tuus
 fraudulenter, & accepit benedictionē tuam.
 *At ille subiunxit. Iustē vocatum est nomē
 eius Iacob: supplantauit enim me en altera
 vice: " primogenita mea ante tulit, & nūc se-
 cundo surripuit benedictionem meam. Rur-
 sumq; ad patrem: Numquid non reseruasti,
 ait, & mihi benedictionem? *Respondit
 Isaac: Dominum tuum illum constitui, &
 omnes fratres eius seruituti illius subiugauit:
 frumēto, & vino stabiliui eū, & tibi post hęc,
 fili mi, vltra quid faciam? *Cui Esau: Num
 vnam, inquit, tantum benedictionem habes,
 pater? mihi quoque, obsecro, vt benedicas.
 39 Cumq; eiulatu magno fieret, *motus Isaac,
 dixit ad eum. *In pinguedine terrę, & in ro-
 re celi desuper *erit benedictio tua. Viues in
 gladio, & fratri tuo seruiēs: tempusque ve-
 niet, cum excutias, & soluas iugum eius de
 ceruicibus tuis. *Oderat ergo semper Esau
 G Iacob pro benedictione, qua benedixerat ei
 pater: dixitque in corde suo: " Venient dies
 luctus patris mei, & occidam Iacob fratrem
 meum. *Nunciata sunt hæc Rebeccæ: quæ
 mittens, & vocans Iacob filium suum, dixit
 ad eū: Ecce Esau frater tuus minatur, vt oc-
 cidat te. *Nunc ergo, fili mi, audi vocem
 meam, & confurgens fuge ad Labā fratrem
 meum in Haran: *habitabisq; cum eo dies
 paucos, donec requiescat furor fratris tui, * &
 cesset indignatio eius, obliuiscaturq; eorum,
 quæ fecisti in eum: postea mittam, & adducā
 te inde huc, cur vtroq; orbabor filio in vno
 die: Dixitq; Rebecca ad Isaac: Tēdet me vite
 meæ propter filias Heth: si accaperit Iacob
 vxorem de stirpe huius terræ, nolo viuere.

C A P. XXVIII.

1 **V**Ocauit itaque Isaac Iacob, & benedixit
 A eū, præcepitque ei dicens: Noli accipe-
 re coniugē de genere Chanaan. *sed vade,
 & proficiscere in Mesopotamiam Syriæ, ad
 domum Bathuel patris matris tuæ, & acci-
 pe tibi inde vxorē de filiabus Laban auun-
 culi tui. *Deus autem omnipotens benedi-
 cat tibi, & crescere te faciat, atque multipli-
 cet: vt sis in turbas populorum. *Et det tibi
 benedictiones Abraham, & semini tuo post
 te: vt possideas terram peregrinationis tuæ,
 5 quam pollicitus est auo tuo. *Cumque dimi-
 sisset

fisset eum Isaac, profectus venit in Mesopotamiam Syriæ ad Laban filium Bathuel Syri, fratrem Rebeckæ matris suæ. * Videns autem Esau quod benedixisset pater suus Iacob, & misisset eum in Mesopotamiam Syriæ, ut inde uxorem duceret; & quod post benedictionem præcepisset ei, dicens: Non accipies uxorem de filiabus Chanaan: * quodque obediens Iacob parentibus suis isset in Syriam: * probans quoque quod non libenter aspiceret filias Chanaan pater suus: * iuit ad Ismaelē, & duxit uxorem absque iis quas prius habebat, Maheleth filiam Ismael filij Abraham, sororem Nabaioth. * Igitur egressus Iacob de Bersabee, pergebat Haran. * Cumque venisset ad quendam locum, & vellet in eo requiescere post solis occubitum, tulit de lapidibus qui iacebant, & supponens capiti suo, dormiuit in eodem loco. * Viditque in somnis scalam stantem super terram, & cacumen illius tãgens cælum: Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam, & Dominum innixum scalæ dicentem sibi: "Ego sum Dominus Deus Abraham patris tui, & Deus Isaac: Terram, in qua dormis, tibi dabo & semini tuo. * Eritque semen tuum quasi puluis terræ: dilataberis ad Occidentem, & Orientem, & Septentrionem, & Meridiem: & BENEDICENTVR IN TE & in semine tuo cunctæ tribus terræ. * Et ero custos tuus quocumque perrexeris, & reducam te in terram hanc: nec dimittā nisi complevero vniuersa quæ dixi. * Cumque euigilasset Iacob de somno, ait: Verè Dominus est in loco isto, & ego nesciebam. * Pauensque Quàm terribilis est, inquit, locus iste: non est hic aliud nisi domus Dei, & porta celi. * Surgens ergo Iacob mane, tulit lapidem, quem supposuerat capiti suo, & erexit in titulum, fundens oleum desuper. * Appellauitque nomen vrbs Bethel, quæ prius Luza vocabatur. * Vouit etiā vo-

tum, dicens: Si fuerit Deus mecum, & custodierit me in via, per quam ego ambulo, & dederit mihi panem ad vescendum, & vestimentum ad induendum, * reuersusque fuero prosperè ad domum patris mei: erit mihi Dominus in Deum, * & lapis iste, quem erexi in titulum, vocabitur domus Dei: cunctorumque quæ dederis mihi, decimas offerā tibi.

C A P. X X I X.

Profectus ergo Iacob venit in terrā Orientalem. * Et vidit puteum in agro, tres quoque greges ouium accubantes iuxta eum: nam ex illo adaquabantur pecora, & os eius grandi lapide claudebatur. * Morisque erat, ut cunctis ouibus congregatis deuoluerent lapidem, & resectis gregibus rursus super os putei ponerent. * Dixitque ad pastores: Fratres, vnde estis? Qui responderunt: De Haran. * Quos interrogans: Numquid, ait, nostis Laban filium Nachor? Dixerunt: Nouimus. * Sanusne est? inquit: Valet, inquiunt: & ecce Rachel filia eius venit cum grege suo: * Dixitque Iacob: Adhuc multum diei superest, nec est tempus, ut reducantur ad caulas greges: date autem potum ouibus, & sic eas ad pastum reducite. * Qui responderunt: Non possumus, donec omnia pecora congregentur, & amoueamus lapidem de ore putei, ut adaquemus greges. * Adhuc loquebantur, & ecce Rachel veniebat cum ouibus patris sui: nam gregem ipsa pascebat. * Quam cum vidisset Iacob, & sciret consobrinā suam, ouesque Laban auunculi sui: amouit lapidem, quo puteus claudebatur. * Et adaquato grege, osculatus est eam: & eleuata voce fleuit, & indicauit ei, quod frater esset patris sui, & filius Rebeckæ: at illa festinans nunciauit patri suo. * Qui cum audisset venisse Iacob filium sororis suæ, occurrit obuiam ei: complexusque eum, & in oscula ruens, duxit in domum suam. Auditis autem causis itineris,

* respon-

Inf. 35. a.
1. 48. 2. 3.

Deu. 12. c.
20 & 19.
c. 14.

Sup. 26. a.
4.

Inf. 31. b.
13.

11 Mar. 5. a.
2.

*respondit: Os meum es, & caro mea. Et 14
 postquam impleti sunt dies mensis unius,
 *dixit ei: Nū quia frater meus es, gratis ser- 15
 uies mihi? dic quid mercedis accipias. *Ha- 16
 bebat verò duas filias, nomen maioris Lia:
 minor verò appellabatur Rachel: *Sed Lia 17
 lippis erat oculis: Rachel decora facie, & ve-
 nusto aspectu. *Quam diligens Iacob, ait: 18
 Seruiam tibi pro Rachel filia tua minore se- C
 ptem annis. *Respondit Laban: Melius est, 19
 ut tibi eam dem, quā alteri viro, mane apud
 me. *Seruiuit ergo Iacob pro Rachel septē 20
 annis: & videbantur illi pauci dies prae amo-
 ris magnitudine. *Dixitq; ad Laban: Da mi- 21
 hi vxorem meā: quia iam tempus impletum
 est, ut ingrediar ad illam. *Qui vocatis mul- 22
 tis amicorum turbis ad conuiuium, fecit nu-
 ptias. *Et vespere Liam filiam suam intro- 23
 duxit ad eum, *dans ancillam filiae, Zelphā 24
 nomine. Ad quam cum ex more Iacob fuisset
 ingressus, facto mane vidit Liam: & dixit 25
 ad socerum suū: Quid est quod facere volui-
 sti nonne pro Rachel seruiui tibi? quare im-
 posuisti mihi? *Respondit Laban: Non est in 26
 loco nostro consuetudinis, ut minores antē
 tradamus ad nuptias. *Imple hebdomadam 27
 dierum huius copulae: & hanc quoque dabo
 tibi pro opere quo seruiturus es mihi septem
 annis alijs. *Acquieuit placito: & hebdoma- 28
 da transacta, Rachel duxit vxorem: *cui pa- 29
 ter seruam Balā tradiderat. *Tādemq; poti- 30
 tus optatis nuptijs, amorem sequentis priori
 prætulit, seruiens apud eum septē annis alijs.
 *Videns autem Dñs quod despiceret Liam, 31
 aperuit vuluā eius, sorore sterili permāente.
 *Quæ conceptum genuit filium, vocauitq; 32
 nomen eius Ruben, dicēs: Vidit Dñs humili-
 tatem meā, nūc amabit me vir meus. *Rur- 33
 sumq; concepit, & peperit filium, & ait: Quo-
 niam audiuit me Dñs haberi cōtemptui, de-
 dit etiam istum mihi. vocauitq; nomen eius
 Simeon. *Concepitq; tertio, & genuit alium 34
 filium: dixitq; Nunc quoque copulabitur
 mihi maritus meus, eò quod pepererim ei
 tres filios: & idcirco appellauit nomen eius,
 Leui. *Quarto concepit, & peperit filium, 35
 & ait: Modò confitebor Dño: " & ob hoc
 vocauit eum, Iudā: cessauitque parere.

C. A. P. X X X.

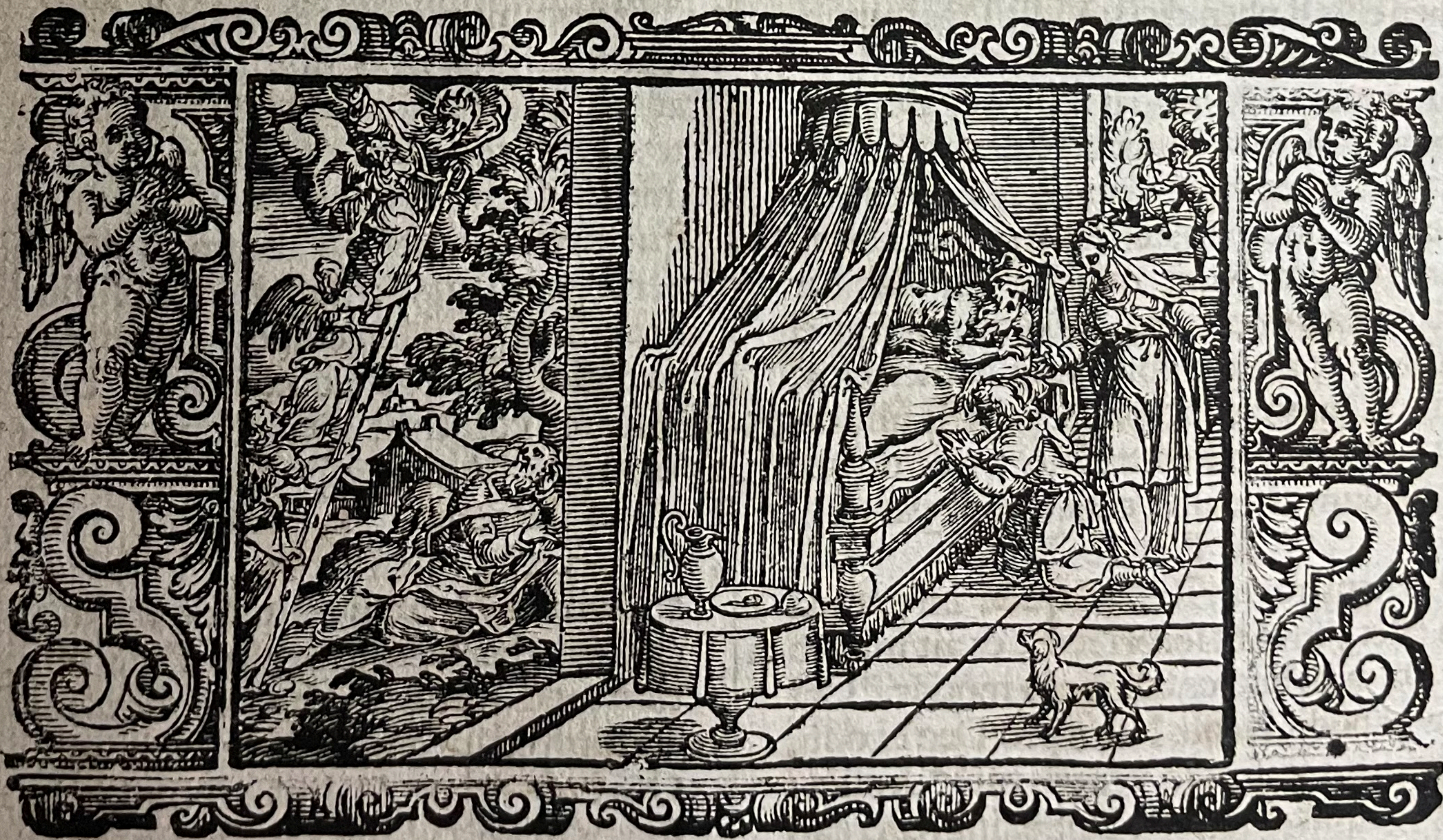
Cernens autem Rachel quod infecunda
 esset, inuidit sorori suae, & ait marito A
 suo: Da mihi liberos, alioquin moriar. *Cui
 iratus respōdit Iacob: Num pro Deo ego sū,
 qui priuauit te fructu ventris tui? *At illa: 3
 Habeo, inquit, famulam Balam: ingredere ad
 illam, ut pariat super genua mea, & habeam
 ex illa filios. *Deditq; illi Balam in coniugiū: 4
 quæ, *ingressa ad se viro, concepit, & peperit 5
 filium. *Dixitq; Rachel: Iudicauit mihi Dñs,
 & exaudiuit vocem meam, dās mihi filiū: &

idcirco appellauit nomen eius, Dan. *Rur-
 sumq; Balā concipiens, peperit alterum, pro
 quo ait Rachel: Comparauit me Dominus: cū
 sorore mea, & inualui: vocauitq; eum. Neph-
 tali. *Sentiens Lia, quod parere desisset, Zel-
 pham ancillam suam marito tradidit. *Quia
 post cōceptum edente filium, *dixit: Felici-
 ter, & idcirco vocauit nomē eius, Gad. *Pe-
 perit quoq; Zelpha alterum. *Dixitq; Lia:
 Hoc pro beatitudine mea: Beatā quippe me
 dicent mulieres: propterea appellauit eum
 Aser. *Egressus autē Ruben tempore messis
 triticee in agrū, reperit mandragoras: quas
 matri Liæ detulit. Dixitq; Rachel: Da mihi
 15 partē de mandragoris filij tui. *Illa respon-
 dit: Parumne tibi videtur, quod pręripue-
 ris D maritum mihi, nisi etiam mandragoras filij
 mei tuleris? Ait Rachel: Dormiat tecum hac
 16 nocte pro mādragoris filij tui. *Redeuntq;
 ad vespem Iacob de agro, egressa est in oc-
 cursū eius Lia, & ait: ad me, inquit, intrabis:
 quia mercede cōduxi te pro mādragoris filij
 17 mei. Dormiuitq; cū ea nocte illa. *Et exau-
 diuit Deus precē eius: concepitq; & peperit
 18 filiū quintū, *& ait: Dedit Deus mercedem
 mihi, quia dedi ancillā meā viro meo, appel-
 19 lauitq; nomen eius: Issachar. *Rursū Lia cō-
 20 cipiens, peperit sextum filium, *& ait: Dota-
 uit me Deus dote bona: etiam hac vice me-
 cum erit maritus meus, eò quod genuerim
 ei sex filios, & idcirco appellauit nomē eius,
 21 Zabulon. *Post quem peperit filiam, no-
 22 mine Dinam. *Recordatus quoque Domi-
 nus Rachelis, exaudiuit eam, & aperuit vul-
 23 uam eius. *Quæ concepit, & peperit filium,
 24 *Et vocauit nomen eius Ioseph, dicens: Ad-
 25 dat mihi Dominus filium alterum. *Nato
 autem Ioseph, dixit Iacob socero suo. Dimit-
 te me, ut reuertar in patriam, & ad terram
 26 meā. *Da mihi vxores, & liberos meos, pro
 quibus seruiui tibi, ut abeam: tu verò nosti
 27 seruitutem, qua seruiui tibi. *Ait illi Laban:
 Inueniam gratiā in cōspectu tuo: experimē-
 to didici, quia benedixerit mihi Deus pro-
 28 pter te: constitue mercedem tuam, quam
 29 dem tibi. *At ille respondit: Tu nosti quo-
 E modo seruiuerim tibi, & quanta in manibus
 30 meis fuerit possessio tua. *Modicū habuisti
 antequam venirem ad te, & nunc diues effe-
 ctus es: benedixitque tibi Deus ad ntrōi-
 tum meū. Iustū est igitur, ut aliquando pro-
 31 uideam etiam domui meae. *Dixitq; Laban:
 Quid tibi dabo? At ille ait: Nihil volo: sed si
 feceris, quod postulo, iterū pascā, & custodiā
 32 pecora tua. *Gyra omnes greges tuos, & se-
 para cunctas oues varias, & sparso vellere: &
 quodcumque fuluum, & maculosum, va-
 riumq; fuerit, tam in ouibus, quā in capris,
 33 erit merces mea. *Respondebitq; mihi cras

iustitia mea, quando placiti tempus aduene-
 rit coram te: & omnia, quæ nō fuerint varia,
 & maculosa, & fulua, tam in ouibus, quā in
 capris, furti me arguent. * Dixitq; Labā: Gra- 34
 rū habeo, quod petis. * Et separauit in die il- 35
 la capras, & oues, & hircos, & arietes varios, F
 atq; maculosos: cūctum autem gregem vni-
 colorem, id est, albi, & nigri velleris, tradidit
 in manu filiorum suorum. * Et posuit spa- 36
 tium itineris trium dierum inter se, & gene-
 rū, qui pascebat reliquos greges eius. * Dol- 37
 lens ergo Iacob virgas populeas virides, &
 amygdalinas, & ex platanis, ex parte decor-
 ticauit eas, detractisq; corticibus, in his, quæ
 spoliata fuerant, candor apparuit: illa vero
 quæ integra fuerant, virida permanserunt:
 atq; in hūc modum color effectus est varius.
 * Posuitq; eas in canalibus, vbi effundebatur 38
 aqua: vt cū venissent greges ad bibendū, an-
 te oculos haberēt virgas, & in aspectu earum
 conciperent. * Factumq; est, vt in ipso calore
 coitus, oues intuerentur virgas, & parerent G
 maculosa, & varia, & diuerso colore resper-
 sa. * Diuisitq; gregem Iacob, & posuit virgas 40
 in canalibus ante oculos arietum: erant autē
 alba, & nigra quæque, Laban: cetera vero, Ia-
 cob, separatus inter se gregibus. * Igitur quā- 41
 do primo tempore ascendebantur oues, po-
 nebat Iacob virgas in canalibus aquarū an-
 te oculos arietum, & ouium, vt in earum cō-
 tēplatione conciperent: * quando verò sero- 42
 tina admissura erat, & cōceptus extremus, nō
 ponebat eas. Factaq; sunt ea, quæ erant seroti-
 na, Labā: & quæ primi tēporis, Iacob. * Dita- 43
 tusq; est homo vltra modū, & habuit greges
 multos, ancillas & seruos, camelos, & asinos.

I **P**ostquam autem audiuit verba filiorum
 A Laban dicentium: Tulit Iacob omnia
 quæ fuerunt patris nostri, & de illius facul-
 tate ditatus, factus est inclutus: * & animad-
 uertit quoq; faciem Laban, quod nō esset er-
 ga se sicut heri & nudius tertius * maxime di-
 cēte sibi Dño: Reuertere in terram patrum
 tuorum, & ad generationem tuam, eroq; te-
 cum. * Misit, & vocauit Rachel, & Liam in
 agrum, vbi pascebat greges, * dixitq; eis: Vi-
 deo faciē patris vestri, quod non sit erga me
 sicut heri, & nudius tertius: Deus autem pa-
 tris mei fuit mecum. * Et ipsæ nostis, quod
 totis viribus meis seruierim patri vestro.
 7 * Sed & pater vester circumuenit me, & mu-
 tauit mercedem meam decem vicibus: & ta-
 men nō dimisit eum Deus, vt noceret mihi.
 8 * Si quando dixit: Variæ erūt mercedes tuæ,
 pariebant omnes oues varios fētus, quando
 vero ē contrario ait: Alba quæque accipies
 pro mercede: omnes greges alba pepererūt.
 9 * Tulitque Deus substantiam patris vestri,
 B & dedit mihi. * Postquam enim conceptus
 10 ouium tēpus aduenerat, leuauī oculos meos,
 & vidi in somnis ascendentes mares super
 fēminas, varios, & maculosos, & diuersorum
 11 colorum. * Dixitque angelus Dei ad me in
 somnis: Iacob? Et ego respondi: Adsum? Qui
 12 ait: Leua oculos tuos, & vide vniuersos ma-
 sculos ascendentes super fēminas, varios,
 maculosos, atque resperfos. Vidi enim om-
 13 nia quæ fecit tibi Laban. * Ego sum Deus
 Bethel, vbi vnixisti lapidem, & votum vo-
 uisti mihi. Nunc ergo surge, & egredere de
 terra hac, reuertens in terram natiuitatis tuæ

* Responderuntque Rachel, & Lia: Num- 18
 quid habemus residui quidquam in faculta-
 tibus, & hereditate domus patris nostri?
 * Nōnē quasi alienas reputauit nos, & ven- 15
 didit, comeditq; pretium nostrū? * Sed Deus 16

tulit opes patris nostri, & eas tradidit nobis
 ac filiis nostris: vnde omnia quæ præcepit ti-
 17 bi Deus, fac. * Surrexit itaq; Iacob, & impo-
 C sitis liberis, ac coniugibus suis super camelos,
 14 abiit. * Tulitque omnem substantiam suam,
 greges,

greges, & quidquid in Mesopotamia acqui-
 fierat, pergens ad Isaac patrem suum in ter-
 ram Chanaan. * Eo tempore ierat Laban ad
 tendendas oues, & Rachel furata est idola
 patris sui. * Noluitque Jacob confiteri soce-
 ro suo, quod surgeret. * Cumq; abiisset tā ip-
 se, quam omnia, quæ iuris sui erant, & amne
 transmissio pergeret contra mōtem, Galaad,
 * nunciatum est Laban die tertio, quod fu-
 geret Jacob. * Qui, assumptis fratribus suis, 23
 persecutus est eum diebus septem: & com-
 prehendit eum in Monte Galaad. * Vidit- 24
 que in somnis dicentem sibi Deum: Caue
 ne quidquam aspere loquaris contra Jacob. D
 * Iamq; Jacob extenderat in mōte taberna- 25
 culum: cumque ille consecutus fuisset eum
 cum fratribus suis, in eodem Monte Galaad
 fixit tentorium. * Et dixit ad Jacob: quare 26
 ita egisti, vt clā me abigeres filias meas, qua-
 si captiuas gladio? * Cur ignorāte me fuge- 27
 re voluisti, nec indicare mihi, vt prosequer-
 rer te cum gaudio, & canticis, & tympanis,
 & citharis? * Non es passus, vt oscularer fi- 28
 lios meos, & filias: stultē operatus es: & nunc
 quidem * valet manus mea reddere tibi ma- 29
 lum: sed Deus patris vestri heri dixit mihi:
 Caue ne loquaris contra Jacob quidquam
 durius. * Esto, ad tuos ire cupiebas, & desi- 30
 derio erat tibi domus patris tui: cui furatus
 es deos meos? Respondit Jacob. Quod infcio 31
 te profectus sum, timui ne violenter aufer-
 res filias tuas. * Quod autem furti me arguis: 32
 apud quemcumque inueneris deos tuos, ne-
 cetur coram fratribus nostris. scrutare, quid-
 quid tuorū apud me inueneris, & aufer. hęc
 dicens, ignorabat quod Rachel furata esset
 idola. * Ingressus itaque Laban tabernaculū 33
 Jacob & Liæ, & vtriusq. famulæ, non inue-
 nit. Cūq. intrasset tētoriū Rachelis, * illa fe- 34
 stinans abscondit idola subter stramenta ca-
 meli, & sedit desuper: scrutantiq; omni ten-
 torium, & nihil inuenienti, * ait: Ne irasca- 35
 tur dominus meus quod coram te affurge-
 re nequeo: quia iuxta consuetudinem femi-
 narum nunc accidit mihi. sic delusa sollicitu-
 do quærentis est. * Tumenſq; Jacob, cū iur- 36
 gio ait: Quam ob culpam meam, & ob quod
 peccatum meum sic exarsisti post me, * & 37
 scrutatus es omnem suppellectilem meam?
 Quid inuenisti de cuncta substantia domus
 tuæ? pone hic coram fratribus meis, & fratri-
 bus tuis, & iudicent inter me, & te. * Idcirco 38
 viginti annis fui tecum? oues tuæ & capræ
 steriles non fuerunt, arietes gregis tui non
 comedi: * nec captum à bestia ostendi tibi, 39
 ego damnum omne reddebam: quidquid F
 furto peribat, à me exigebas: * die noctuq; 40
 æstu vrebar, & gelu, fugiebatque somnus ab
 oculis meis. * Sicq; per viginti annos in do- 41
 mo tua seruiui tibi, quatuordecim pro filia-

bus, & sex pro gregibus tuis: immutasti quo-
 42 que mercedem meam decem vicibus. * Nisi
 Deus patris mei Abraham, & timor Isaac
 affuisset mihi, forsità modo nudū me dimi-
 fisses: afflictionē meam, & laborem manūū
 43 mearū respexit Deus, & arguit te heri. * Re-
 spondit ei Laban: Filiaæ meæ, & filij, & gre-
 ges tui, & omnia, quæ cernis, mea sunt: quid
 44 possum facere filijs, & nepotibus meis? * Ve-
 ni ergo, & ineamus fœdus: vt sit in testimo-
 45 nium inter me, & te. * Tulit itaque Jacob la-
 46 pidem, & erexit illum in titulum, * dixitque
 fratribus suis: Afferte lapides. Qui congre-
 gantes fecerunt tumulum, comederūtque fu-
 47 per eum: * quem vocauit Laban Tumulum
 testis: & Jacob, Aceruum testimonij, vter-
 48 que iuxta proprietatem linguæ suæ. * Di-
 Gxitq; Labā: Tumulus iste erit testis inter me
 & te hodie, & idcirco appellatum est nomen
 49 eius Galaad, id est, Tumulus testis. * Intuea-
 tur & iudicet Dominus inter nos, quando re-
 50 cesserimus à nobis, * si afflexeris filias meas,
 & si introduxeris alias vxores super eas: nul-
 lus sermonis nostri testis est absque Deo, qui
 51 præsens respicit. * Dixitque rursus ad Jacob:
 En tumulus hic, & lapis, quem erexi inter
 52 me, & te, * testis erit: tumulus, inquam, iste &
 lapis sint in testimonium, si aut ego transie-
 ro illum pergens ad te, aut præterieris, malū
 53 mihi cogitans. * Deus Abraham, & Deus
 Nachor iudicet inter nos, Deus patris eorū.
 Iurauit ergo Jacob per timorem patris sui
 54 Isaac: * immolatisque victimis in monte, vo-
 cauit fratres suos, vt ederent panē. Qui cū co-
 55 medissent, manserunt ibi. * Labā verò de no-
 cte cōsurgens, osculatus est filios, & filias suas,
 & benedixit illis reuersusq; est in locum suū.

C A P. XXXII.

Iacob quoque abiit itinere quo ceperat: *Inf. 4 c. 36.*
 A fuerūtq; ei obuiam Angeli Dei. * Quos cū
 2 vidisset, ait Castra Dei sūt hæc. & appellauit
 nomen loci illius Mahanaim, id est, Castra.
 3 * Misit autē & nuncios ante se ad Esau fra-
 trem suum in terrā Seir, in regionem Edom:
 4 * præcepitq; eis, dicens: Sic loquimini domino
 meo Esau: Hęc dicit frater tuus Jacob: Apud
 Laban peregrinatus sum, & fui vsq; in præse-
 5 tem diem. * Habeo boues, & asinos, & oues, &
 seruos, & ancillas: mittoq; nunc legationē ad
 B dominum meum, vt inueniam gratiā in con-
 6 spectu tuo. * Reuersiq; sunt nuncij ad Jacob,
 dicentes. Venimus ad Esau fratrem tuum &
 ecce properat tibi in occursū cū quadringē-
 7 tis viris. * Timuit Jacob valdē: & perterri-
 tus diuisit populum, qui secum erat, greges
 quoque & oues & boues, & camelos in duas
 8 turmas, * dicens: Si venerit Esau ad vnā
 turmam, & percusserit eam, alia turma, quæ
 9 reliqua est, saluabitur. * Dixitq; Jacob: Deus
 patris mei Abraham, & Deus patris mei Isaac:

Dñe qui dixisti mihi: Reuere in terram tuam, & in locum natiuitatis tuæ. & beneficia tibi: * minor sum cunctis miserationibus tuis, & veritate tua, quam expleuisti seruo tuo. In baculo meo transiui Iordanem istum: & nunc cum duabus turbis regredior. * Erue me de manu fratris mei Esau, quia valde eum timeo: ne forte veniens percutiat matrem cum filiis. * Tu locutus es quod bene faceres mihi, & dilatares semen meum sicut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest. * Cumq; dormisset ibi nocte illa, separauit de his quæ habebat, munera Esau fratri suo, * capras ducentas, hircos viginti, oues ducentas, & arietes viginti, * camelos fetas cum pullis suis triginta, vaccas quadraginta, & tauros viginti, asinas viginti, & pullos earum decem. * Et misit per manus seruorum suorum singulos seorsum greges, dixitque pueris suis: Antecedite me: & sit spatium inter gregem, & gregem: * Et precepit priori dicens: Si obuium habueris fratrem meum Esau: & interrogauerit te, Cuius es? E aut, Quò vadis? aut, Cuius sunt ista, quæ sequeris? * respondebis: Serui tui Iacob, munera misit domino meo Esau: ipse quoque post nos venit. * Similiter dedit mandata secundum, & tertio, & cunctis, qui sequebantur greges, dicens: Iisdem verbis loquimini ad Esau, cum inueneritis eum. * Et addetis: Ipse quoque seruus tuus Iacob iter nostrum insequitur, dixit enim: Placabo illum muneribus quæ præcedunt, & postea videbo illum, forsitan propitiabitur mihi. * Precesserunt itaque munera ante eum, ipse verò mansit nocte illa in castris. * Cumque maturè surrexisset, tulit duas uxores suas, & totidem famulas cum undecim filiis, & transiuit vadum Iacob. * Traductisque omnibus, quæ ad se pertinebant, * mansit solus: & ecce vir luctabatur cum eo usque manè. * Qui cum videret, quòd eum superare non posset, tetigit neruum femoris eius, & statim emarcuit. * Dixitque ad eum: Dimitte me, iam enim ascendit aurora. Respondit: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. * Ait ergo: Quod nomen est tibi? Respondit: Iacob. * At ille, Nequaquã, inquit, Iacob appellabitur nomen tuum, sed Israel: quoniam si contra Deum fortis fuisti, quanto magis contra homines preualebis. Interrogauit eum Iacob: Dic mihi quo appellaris nomine? Respondit: Cur quæris nomen meum? Et benedixit ei in eodem loco. * Vocauitq; Iacob nomen loci illius Phaniel, dicens: Vidi Dñm facie ad faciẽ, & salua facta est anima mea. * Ortusque est ei statim sol postquam transgressus est Phaniel: ipse verò claudicabat pede. * Quam ob causam non comedunt neruum filij Israel, qui emarcuit in femore Iacob usq; in præsentem diem: eo

quòd tetigerit neruum femoris eius, & obstupuit.

C A P. XXXIII.

E Leuans autem Iacob oculos suos, vidit venientem Esau, & cum eo quadringentorumq; famularum: * & posuit vtramque ancillam, & liberos earum in principio: Liam verò, & filios eius in secundo loco: Rachel autem, & Ioseph nouissimos. * Et ipse progrediens adorauit pronus in terram septies, donec appropinquaret frater eius. * Currens itaque Esau obuiam fratri suo, amplexatus est eum: stringensq; collum eius, & osculans fleuit. * Leuatq; oculis vidit mulieres, & paruulos earum, & ait: Quid sibi volunt isti? & si ad te pertinent? Respondit: Paruuli sunt quos donauit mihi Deus seruo tuo. * Et appropinquantibus ancillæ, & filij earum incuruati sunt. * Accessit quoque Lia cum pueris suis: & cum similiter adorassent, extremi Ioseph & Rachel adorauerunt. * Dixitq; Esau: Quænam sunt istæ turmæ quas obuiam habui? Respondit: Vt inuenirem gratiam coram domino meo. * At ille ait: Habeo plurima, frater mi, sint tua tibi. * Dixitque Iacob: Noli ita obsecro: sed si inueni gratiam in oculis tuis, accipe munusculum de manibus meis: sic enim vidi faciem tuam, quasi viderim vultum Dei: esto mihi propitius, & suscipe benedictionem quam attuli tibi, & quam donauit mihi Deus tribuens omnia. Vix fratre compellente suscipiens, ait: Gratiatur simul eroque socius itineris tui. * Dixitque Iacob: Nosti domine mi quòd paruulos habeam teneros, & oues, & boues fetas mecum: quas si plus in ambulando fecero laborare, morientur vna die cuncti greges. * Præcedat dominus meus ante seruum suum: & ego sequar paulatim vestigia eius, sicut videro paruulos meos posse, donec veniam ad dominum meum in Seir. * Respondit Esau: Oro te, vt de populo, qui mecum est, saltem socij remaneant viæ tuæ. Non est, inquit, necesse: hoc vno tantum indigeo, vt inueniam gratiam in conspectu tuo domine mi. * Reuersus est itaque illo die Esau itinere, quo venerat in Seir. * Et Iacob venit in Socoth: vbi ædificata domo, & fixis tentorijs appellauit nomen loci illius Socoth, id est, tabernacula. * Transiuitque in Salem urbem Sichimorum, quæ est in Terra Chanaan, postquam reuersus est de Mesopotamia Syriæ: & habitauit iuxta oppidum. * Emitq; partem agri, in qua fixerat tabernacula, à filiis Hemor patris Sichem centum agnis. * Et erecto ibi altari, inuocauit super illud fortissimum Deum Israel.

C A P. XXXIV.

Egressa est autem Dina filia Lie, ut vide-
ret mulieres regionis illius. * Quam cum
vidisset Sichem filius Hemor Heuæi, prin-
ceps terræ illius, adamauit eam: & rapuit, &
dormiuit cum illa, vi opprimens virginem.
* Et conglutinata est anima eius cum ea, tri-
stemq; delinuit blanditijs. * Et pergens ad
Hemor patrem suum, Accipe, inquit, mihi
puellam hanc coniugem. * Quod cum au-
didisset Iacob, absentibus filijs, & in pastu pe-
corum occupatis, filiiit donec redirent.
* Egresso autem Hemor patre Sichem ut loque-
retur ad Iacob, * ecce filij eius veniebant de
agro: auditoq; quod acciderat, irati sunt val-
de: eò quod fædam rem operatus esset in Is-
rael, & violata filia Iacob, rem illicitam per-
petrasset. * Locutus est itaque Hemor ad
eos: Sichem filij mei adhæsit anima filia ve-
stræ: date eam illi vxorem: * & iungamus vi-
cissim connubia: filias vestras tradite nobis,
& filias nostras accipite. * Et habitate nobi-
scum, terra in potestate vestra est, exercete,
negotiamini, & possidete eam. * Sed & Si-
chem ad patrem, & ad fratres eius ait: Inue-
niam gratiam coram vobis: & quæcumque
statueritis, dabo: * augete dotem, & munera
postulate, & libenter tribuam, quod petier-
istantum date mihi puellam hanc vxorem.
* Responderunt filij Iacob Sichem, & patri
eius in dolo, sæuientes ob stuprum sororis:
* Non possumus facere quod petitis, nec da-
re sororem nostram homini incircumciso:
quod illicitum, & nefarium est apud nos. * Sed
in hoc valebimus fæderari, si volueritis esse
similes nostri, & circumcidatur in vobis omnis
masculini sexus: * Tunc dabimus, & accipie-
mus mutuò filias vestras, ac nostras, & habi-
tabimus vobiscum, erimusque vnus popu-
lus: * si autem circumcidi nolueritis, tolle-
mus filiam nostram, & recedemus. * Placuit
oblato eorum Hemor, & Sichem filio eius:

19 * Nec distulit adolescens quin statim quod
petebatur expleret: amabat enim puellam
valde, & ipse erat inclytus in omni domo pa-
tris sui. * Ingressiq; portam vrbs, locuti sunt
ad populum: * Viri isti pacifici sunt, & vo-
lunt habitare nobiscum: negotientur in ter-
ra, & exerceant eam, quæ spatiosa, & lata cul-
toribus indiget: filias eorū accipiemus vxo-
res, & nostras illis dabimus. * Vnum est quo
differtur tantū bonū: Si circumcidamus ma-
sculos nostros, ritum gentis imitantes. * Et
substantia eorum, & pecora, & cuncta quæ
possident, nostra erūt: tantū in hoc acquiesca-
mus, & habitantes simul, vnum efficiamus
populum. * Assensiq; sunt omnes, circumci-
sis cunctis maribus. * Et ecce, die tertio quan-
do grauissimus vulnerū dolor est: arreptis
duo filij Iacob, Simeon, & Levi fratres Dinæ,
gladijs, ingressi sunt urbem confidēter: " in-
f. 26. 6
26 terfectisq; omnibus masculis, * Hemor & Si-
chem pariter necauerunt, tollentes Dinā de
domo Sichen sororem suam. * Quibus egres-
sis irruerunt super occisos ceteri filij Iacob: &
depopulati sunt urbem in vltionem stupri.
28 * Oves eorū, & armenta, & asinos, cunctaq;
vastantes, quæ in domibus, & in agris erant,
29 * paruulos quoq; eorū, & vxores duxerunt
30 captiuas. * Quibus patratis audacter, Iacob
dixit ad Simeon, & Levi: Turbastis me, &
odiosum fecistis me Chananæis, & Pherez eis
habitoribus terræ huius, nos pauci sumus:
illi congregati percutient me, & delebor
ego, & domus mea. * Responderunt: Num-
quid ut scorto abuti debuere sorore nostra?

C A P. XXXV.

Interea locutus est Deus ad Iacob: Surge,
& ascēde Bethel, & habita ibi facq; altare
Deo, qui apparuit tibi, quādo fugiebas Esau
fratrē tuū. * Iacob verò conuocata omni do-
mo sua, ait: Abijcite deos alienos, qui in me-
dio vestri sunt, & mundamini, ac mutate ve-
stimenta vestra. * Surgite, & ascendamus in
Bethel,

Bethel, ut faciamus ibi altare Deo: qui exau-
diuit me in die tribulationis meae, & socius
fuit itineris mei. * Dederunt ergo ei omnes
deos alienos, quos habebant, & in aures, quae
erant in auribus eorum: at ille infodit ea sub-
ter terebinthum, quae est post urbem Sichem.
* Cumque profecti essent, terror Dei inuasit
omnes per circuitum ciuitates, & non sunt
ausi persequi recedentes. * Venit igitur Iacob
Luzā, quae est in terra Chanaan, cognomento
Bethel: ipse & omnis populus cum eo. * Aedi-
ficauitque ibi altare, & appellauit nomen loci
illius, Domus Dei: ibi .n. apparuit ei Deus,
cum fugeret fratrem suum. * Eodem tempore
mortua est Debora nutrix Rebeckae, & se-
pulta est ad radices Bethel super quercum: vo-
catumque est nomen loci illius, Quercus fletus.
* Apparuit autem iterum Deus Iacob post
quam reuersus est de Mesopotamia Syriae,
benedixitque ei, * dicens: "Non vocaberis vl-
tra Iacob, sed Israel erit nomen tuum. Et ap-
pellauit eum Israel, * dixitque ei: Ego Deus
omnipotens, cresce, & multiplicare: gentes, &
populi nationum ex te erunt, reges de lumbis
tuis egredientur. * Terramque quam dedi
Abraham & Isaac, dabo tibi, & semini tuo post
te. * Et recessit ab eo. * Ille vero erexit titulum
lapideum in loco, quo locutus fuerat ei Deus:
libans super eum libamina, & effundens
oleum: * vocansque nomen loci illius, Bethel.
* Egressus autem inde, venit verno tempore
ad terram, quae ducit Ephratam: in qua cum
parturiret Rachel, * ob difficultatem partus
periclitari cepit. Dixitque ei obstetrix: Non ti-
mere, quia & hunc habebis filium. * Egre-
diēte autem anima praedolore, & imminen-
te iam morte, vocauit nomen filij sui Benoni,
id est, filius doloris mei: pater vero appella-
uit, eum Benjamin, id est, filius dextrae. * Mor-
tua est ergo Rachel, & sepulta est in via, quae
ducit Ephratam, haec est Bethlehem. * Ere-
xitque Iacob titulum super sepulchrum eius:
Hic est titulus monumenti Rachel, usque in
praesentem diem. * Egressus inde fixi taber-
naculum trans Turrem gregis. * Cumque habita-
ret in illa regione, abiit Ruben, & dormiuit
cum Bala concubina patris sui: quod illum mini-
me latuit. Erant autem filij Iacob duodecim.
* Filij Lia: primogenitus Ruben, & Simeon,
& Levi, & Iudas, & Issachar, & Zabulon.
* Filij Rachel: Ioseph, & Benjamin. * Filij
Balae ancillae Rachelis: Dan, & Nephthali.
* Filij Zelphae ancillae Lia: Gad, & Aser: hi
sunt filij Iacob, qui nati sunt ei in Mesopota-
mia Syriae. * Venit etiam ad Isaac patrem suum
in Mambre, Ciuitatem Arbee, haec est Hebron: &
in qua peregrinatus est Abraham, & Isaac. * Et
conpleti sunt dies Isaac centum octoginta anno-
rum. * Consumptusque aetate mortuus est: & ap-
positus est populo suo senex, & plenus die-
rum: & sepelierunt eum Esau, & Iacob filij sui.

Hae sunt autem generationes Esau, ipse
est Edom. * Esau accepit uxores de fi-
liabus Chanaan: Ada filiam Elon Hethaei, &
Oolibama filiam Anae, filiae Sebeon Heuae:
* Basemath quoque filiam Ismael sororem Na-
baioth. * Peperit autem Ada, Eliphaz: Base-
math genuit Rahuel: * Oolibama genuit Ie-
hus, & Ihelon, & Core. hi filij Esau, qui nati
sunt ei in terra Chanaan. * Tulit autem Esau
uxores suas, & filios, & filias, & omnem animam
domus suae, & substantiam, & pecora, & cun-
cta, quae habere poterat in terra Chanaan: &
abiit in alteram regionem, recessitque a fratre
suo Iacob. * Diuites enim erant valde, &
simul habitare non poterant: nec sustinebat
eos terra peregrinationis eorum praemultitu-
dine gregum. * Habitauitque Esau in monte
Seir, ipse est Edom. * Haec autem sunt genera-
tiones Esau patris Edom in monte Seir, &
haec nomina filiorum eius: * Eliphaz filius
Ada uxoris Esau: Rahuel quoque filius Ba-
semath uxoris eius. * Fueruntque Eliphaz filij:
Theman, Omat, Sepho, & Gatham, & Ce-
hez. * Erat autem Thamna, concubina Eli-
phaz filij Esau: quae peperit ei Amalech. hi
sunt filij Ada uxoris Esau. * Filij autem Ra-
huel: Nahath & Zara, Samma, & Meza, hi
filij Basemath uxoris Esau. * Isti quoque erant
filij Oolibama filiae Anae filiae Sebeon, ux-
oris Esau, quos genuit ei Iehus & Ihelon &
Core. * Hiduces filiorum Esau: Filij Eliphaz
primogeniti Esau: dux Themā, dux Omar,
dux Septo, dux Genex, * dux Core, dux Ga-
tham, dux Amalech hi filij Eliphaz in terra
Edom, & hi filij Ada. * Hi quoque filij Rahuel fi-
lij Esau: dux Nahath, dux Zara, dux Sama,
dux Meza. hi autem duces Rahuel in Terra
Edom: isti filij Basemath uxoris Esau. * Hi autem
filij Oolibama uxoris Esau: dux Iehus, dux
Ihelon, dux Core. hi duces Oolibama filiae
Anae uxoris Esau. * Isti sunt filij Esau, & hi
duces eorum: ipse est Edom. * Isti sunt filij Seir
Horraei, habitatores terrae: Lotan, & Sobal, &
Sebeon, & Ana, * & Dison, & Efer, & Disan.
hi duces Horraei, filij Seir in Terra Edom.
* Facti sunt autem filij Lotan: Hori & Hemā.
* Erat autem soror Lotan, Thamna. * Et isti filij
Sobal: Aluā & Manathat & Ebal, & Sepho
& Onan. * Et hi filij Sebeon: Aia & Ana. Iste
est Ana qui inuenit aquas calidas in solitudi-
ne, cum pasceret asinos Sebeon patris sui: * ha-
buitque filium Disō, & filiam Oolibama. * Et isti
filij Dison: Hamdan, & Efeban, & Iethram,
& Charan. * Hi quoque filij Efer: Balaab, &
Zauan, & Acan. * Habuit autem filios Disan:
Hus, & Arā. * Hi duces Horreorum: dux Lo-
tan, dux Sobal, dux Sebeon, dux Ana, * dux
Dison, dux Efer, dux Disan: isti duces Hor-
reorum qui imperauerunt in terra Seir.
* Reges autem qui imperauerunt in Terra
Edom

Edom
runt
eius
regna
* Cū
eo H
quoq
Bada
& no
effet
reca
eo Sa
hic o
lius A
uit p
& ap
Matu
ducu
cabu
thet,
* dux
* dux
habit
pater

Hae sunt
effe
fuis a
phae
apud
geba
in se
lymi
tre p
nec p
cidit
tribu
fuit.
quod
in ag
& ita
tes ac
runt
aut f
fomi
fomi
fomi
per se
las vi
fuo,
ter su
quod
tres a
deban
citus
in pa
Siche
pascu

Edom, antequā haberent regē filij Israel, f. 14- C
runt hi: * Bela filius Beor, nomenque vrbis 32
eius Denaba. * Mortuus est autem Bela, & 33
regnavit pro eo Ioab filius Zaræ de Bosra.
* Cūque mortuus esset Iobab, regnavit pro 34
eo Hufam de terra Themanorum: * Hoc
quoque mortuo, regnavit pro eo Adad filius 35
Badad, qui percussit Madiā in regione Moab:
& nomē vrbis eius Auith. * Cūque mortuus 36
esset Adad, regnavit pro eo Semla de Mas-
reca. * Hoc quoque mortuo regnavit pro 37
eo Saul de fluvio Rohoboth. * Cūque & 38
hic obiisset, successit in regnum Balanan fi-
lius Achobor. * Isto quoque mortuo regna- 39
uit pro eo Adar, nomenque vrbis eius Phau:
& appellabatur vxor eius Meetabel, filia
Matred filiae Mezaab. * Hæc ergo nomina 40
ducū Esau in cognationibus & locis, & vo-
cabulis suis: dux Thanna, dux Alua, dux Ie-
thet, * dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, 41
* dux Cenez, dux Theman, dux Mabfar, 42
* dux Magdiel, dux Hiram: hi duces Edom 43
habitantes in terra imperij sui, ipse est Esau
pater Idumæorum.

C A P. XXXVII.

Habitavit autē Iacob in terra Chanaā, 1
in qua pater suus peregrinatus est. * Et A
hæ sunt generationes eius: Ioseph cū sedecim 2
esset annorum, pascebat gregē cum fratribus
suis adhuc puer: & erat cū filijs Balæ, & Zel-
phæ vxorū patris sui: accusavitq; fratres suos
apud patrē crimine pessimo. * Israel autē dili-
gebat Ioseph super omnes filios suos, eò quòd 3
in senectute genuisset eū: fecitq; ei tunicā po-
lymitā. * Videntes autē: fratres eius, quē à pa- 4
tre plus cunctis filijs amaretur, oderant eum,
nec poterant ei quidquā pacificè loqui. * Ac-
cidit quoque; vt visum somnium referret fra- 5
tribus suis: quæ causa maioris odij seminariū B
fuit. * Dixitq; ad eos: Audite somniū meum 6
quod vidi. * Putabam nos ligare manipulos 7
in agro: & quasi consurgere manipulū meū,
& itare, vestrosque manipulos circumstan-
tes adorare manipulum meum. * Responde-
runt fratres eius: Numquid rex noster eris? 8
aut subiiciemur ditioni tuæ? Hæc ergo causa
somnia, atque sermonum, inuidiæ, & odij
fomitē ministravit. * Aliud quoque vidit
somnia quod narrans fratribus, ait: Vidi 9
per somnium, quasi Solem, & Lunam, & stel-
las vndeçim adorare me. * Quod cū patri
suo, & fratribus retulisset, increpauit eū pa- 10
ter suus, & dixit: Quid sibi vult hoc somniū C
quod vidisti? num ego, & mater tua, & fra-
tres adorabimus te super terram? * Inui- 11
debant ei igitur fratres sui: pater verò rē ta-
citus considerabat. * Cūque fratres illius 12
in pascendis gregibus patris morarentur in
Sichem, * dixit ad eum Israel: Fratres tui 13
pascunt oves in Sichimis: veni, mittam te ad

14 eos. Quo respondente, * Præsto sum, ait ei:
Vade, & vide si cūcta prospera sint erga fra-
tres tuos, & pecora: & renuntia mihi quid
D agatur. Missus de Valle Hebron, venit in Si-
15 chē: * inuenitq; eū vir errantē in agro, & in-
16 terrogauit quid quæreretur. * At ille respōdit:
Fratres meos quæro, indica mihi, vbi pascant
17 greges. * Dixitq; ei vir: Recefferunt de loco
iusto: audiui autē eos dicentes: Eamus in Do-
thain. Perrexit ergo Ioseph post fratres suos
18 & inuenit eos in Dothain. * Qui cū vidissent
eū procul, antequam accederet ad eos, cogi-
19 tauerunt illum occidere. * & mutuo loque-
20 bantur: Ecce somniator venit: * venite, occi-
damus eum, & mittamus in cisternam ve-
terem: dicemusque: Fera pessima deuorauit
E eum: & tunc apparebit, quid illi profint som-
21 nia sua. * Audiens autē hoc Ruben, niteba- 11 Inf. 41. e.
tur liberare eum de manibus eorum, & dice- 12.
22 bat. * Nō interficiatis animā eius, nec effun-
datis sanguinem: sed projicite eum in cister-
nam hanc, quæ est in solitudine, manusque
vestras seruate innoxias: hoc autem dicebat,
volens eripere eum de manibus eorū, & red-
23 dere patri suo. * Cōfestim igitur, vt peruenit
ad fratres suos, nudauerūt eum tunica talari,
24 & polymita: * miserūtque eum in cisternam
25 veterē, quæ non habebat aquam. * Et feden-
tes, vt comederent panem, viderunt Ismae-
litas viatores venire de Galaad, & camelos
F eorum portantes aromata, & resinam, & sta-
26 cten in Aegyptum. * Dixit ergo Iudas fratri-
bus suis: Quid nobis prodest si occiderimus
fratrem nostrum, & celauerimus sanguinem
27 ipsius? * Melius est vt venundetur Ismaeli-
tis, & manus nostræ non polluantur: frater
enim, & caro nostra est. Acquieuerūt fratres
28 sermonibus illius. * Et prætereuntibus Ma- 11 Sap. 10. e.
dianitis negotiatoribus, extrahentes eum de 23.
cisterna, vendiderunt eum Ismaelitis, viginti
argenteis: qui duxerunt eum in Aegyptum.
29 * Reuersusque Ruben ad cisternam, non
30 inuenit puerum: * & scissis vestibus pergens
ad fratres suos, ait: Puer nō comparet, & ego
31 quò ibo? * Tulerunt autem tunicam eius: &
in sanguine hœdi, quem occiderant, tin-
32 xerunt: * mittentes qui ferrent ad patrem,
G & dicerent: Hanc inuenimus: vide vtrum tu-
33 nica filij tui sit, an non. * Quam cū agno-
uisset pater, ait: Tunica filij mei est, fera pes-
sima comedit eum, bestia deuorauit Ioseph.
34 * Scissisque vestibus, indutus est cilicio, lugēs
35 filium suum multo tempore. * Congregatis
autem cunctis liberis eius, vt lenirent dolo-
rem patris, noluit consolationem accipere,
sed ait: Descendam ad filium meum lugens
in infernum. Et illo perseverante in fletu,
36 * Madianitæ vendiderunt Ioseph in Aegy-
pto Putiphari eunucho Pharaonis magistro
militum.

CAP XXXVIII.

Eodem tempore descendens Iudas à fratribus suis, diuertit ad virū Odollamitem, A nomine Hiram. * " Viditque ibi filiam hominis Chananæi, vocabulo Sua: & accepta vxore, ingressus est ad eam. * Quæ concepit, & peperit filium, & vocauit nomen eius Her. * " Rursumque concepto fetu, natum filium vocauit Onan. * Tertium quoque peperit: quem appellauit Sela, quo nato, parere ultra cessauit. * Dedit autem Iudas vxorem primogenito suo Her, nomine Thamar: * " Fuit quoque Her primogenitus Iudæ nequam in conspectu Dñi: & ideo ab eo occisus est. * Dixit ergo Iudas ad Onan filium suum: Ingredere ad vxorem fratris tui, & sociare illi, vt fuscites semen fratri tuo. * Ille sciens non sibi nasci filios, introiens ad vxorem fratris sui, semen fundebat in terram, ne liberi fratris nomine nascerentur. * Et idcirco percussit eum Dominus, eo quod rem detestabilem faceret. * Quam ob rem dixit Iudas Thamar nurui suæ: Esto vidua in domo patris tui, donec crescat Sela filius meus: timebat enim ne & ipse moreretur, sicut fratres eius. Quæ abiit, & habitauit in domo patris sui. * Euolutis autem multis diebus, mortua est Sua vxor Iudæ: qui post luctum consolatione suscepta ascendebat ad tonsores ouium suarum, ipse & Hiras opilio gregis Odollamites, in Thamnās. * Nuntiatumque est Thamar, quod focer illius ascenderet in Thamnās ad tendendas oues. * Quæ depositis viduitatis vestibus, assumpsit theristrum: & mutato habitu fedit in biuio itineris, quod ducit Thamnā: eo quod creuisset Sela, & non eum accepisset maritum. * Quam enim vidisset Iudas, suspicatus est esse meretricem: operuerat enim vultū suum, ne agnosceretur. * Ingre- diensque ad eam, ait: Dimitte me, vt coeam tecum; nesciebat enim, quod nurus sua es-

set. Qua respondente: Quid dabis mihi, vt fruamur concubitu meo? * dixit: Mittam tibi hedum de gregibus. Rursumque illa dicente: Patiar quod vis, si dederis mihi arrhabonem donec mittas, quod polliceris. * Ait Iudas: Quid tibi vis pro arrhabone dari? Respondit: Annulum tuum, & armillam, & baculū, quem manu tene: Ad vnum igitur coitum mulier cōcepit, & surgens abiit: depositoque habitu, quem sumpserat, induta est viduitatis vestibus. * Misit autē Iudas hedū per pastorem suū Odollamitē, vt reciperet pignus, quod dederat mulieri: qui cum non inuenisset eā, interrogauit homines loci illius: Vbi est mulier, quæ sedebat in biuio? Respondentibus cunctis: Non fuit in loco isto meretrix. * Reuersus est ad Iudam, & dixit ei: Non inueni eam: sed & homines loci illius dixerūt mihi, numquam sedisse ibi scortum. * Ait Iudas: Habeat sibi, certē mēdaciū arguere nos nō potest, ego misi hedum quē promiserā: & tu non inuenisti eam. * Ecce autem post tres menses nuntiauerunt Iudæ, dicentes: Fornicata est Thamar nurus tua, & videtur vterus illius intumescere: Dixitque Iudas: Pro- ducite eam, vt comburatur. * Quæ cum duceretur ad penam, misit ad socerum suum, dicens: De viro, cuius hæc sunt, concepi: cognosce cuius sit annulus, & armilla, & baculus. * Qui agnitis muneribus, ait: Iustior me Gest: quia non tradidi eam Sela filio meo. Attamen ultra non cognouit eam. * " Istante autem partu, apparuerunt gemini in vtero: & atque in ipsa effusione infantium vnus protulit manū, in qua obstetrix ligauit coccinū dicens: * Ille egreditur prior. * Illo verò retrahente manū, egressus est alter: dixitque mulier: Quare diuisa est propter te maceria? & ob hanc causam vocauit nomen eius Phares. * " Postea egressus est frater eius, in cuius manu erat coccinum: quem appellauit Zara. CAP.

C A P. XXXIX.

Igitur Ioseph ductus est in Aegyptum, 1
emitq; eū Phauiphar eunuchus Pharaonis, princeps exercitus sui, vir Aegyptius, de manu Ismaelitarū, à quibus perductus erat. A

* Fuitque Dominus cū eo, & erat vir in cunctis prosperè agens: habitauitq; in domo domini sui: * quo optimè nouerat Dominū esse cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. * Inuenitque Ioseph gratiam corā domino suo, & ministrabat ei, à quo præpositus omnibus gubernabat creditam sibi domum, & vniuersa quæ ei tradita fuerant:

* benedixitque Dominus domui Aegyptij 5
propter Ioseph, & multiplicauit tam in ædibus, quàm in agris cūctam eius substantiam: B
* nec quidquam aliud nouerat, nisi panem, 6
quo vesceretur. Erat autem Ioseph pulchra facie, & decorus aspectu. * Post multos itaque dies iniecit domina sua oculos suos in Ioseph, & ait: Dormi mecum. * Qui nequam acquiescēs operi nefario, dixit ad eam: &

Ecce dominus meus omnibus mihi traditis ignorat quid habeat in domo sua: * nec quidquam est, quod non in mea sit potestate, vel non tradiderit mihi, præter te, quæ vxor eius es: quo modo ergo possum hoc malū facere, peccare in Dominum meum: * Huiusmodi verbis per singulos dies, & mulier molesta erat adolescētī: & ille recusabat stuprum. * Accidit autē quadā die, vt intraret Ioseph domū, & operis quippiam absque arbitris faceret: * & illa, apprehensa lacinia vestimenti eius, diceret: Dormi mecum. Qui relicto in manu eius pallio, fugit, & egressus est foras. * Cūq; vidisset mulier vestē in manibus suis, & se esse contemptam, * vocauit ad se homines domus suæ, & ait ad eos: En introduxit virum Hebræum, vt illuderet nobis: ingressus est ad me, vt coiret mecum: cūque ego succlamassē, & audisset vocē

meam, reliquit palliū, quod tenebam, & fugit 16 foras. * In argumentum ergo fidei retentum pallium ostendit marito reuertenti domū, &

D * ait: Ingressus est ad me seruus Hebræus, 17 quem adduxisti, vt illuderet mihi: * cūque 18 audisset me clamare, reliquit pallium quod 19 tenebam, & fugit foras. * His auditis dominus,

& nimium credulus verbis coniugis, iratus 20 est valde: * tradiditque Ioseph in carcerem, vbi vincti regis custodiebantur, & erat ibi 21 clausus. * Fuit autem Dominus cū Ioseph, & misertus est illius, & dedit ei gratiā in conspectu principis carceris. * Qui tradidit in manu illius vniuersos vinctos, qui in custodia tenebantur: & quidquid fiebat, sub ipso erat. 22

* Nec nouerat aliquid, cunctis ei creditis: Dominus enim erat cum illo, & omnia opera eius dirigebat. 23

C A P. XL.

His itaq; gestis, accidit vt peccarent duo eunuchi, pincerna regis Aegypti, & pistor domino suo. * Iratusque contra eos Pharaon (nam alter pincernis præerat, alter pistoribus) * misit eos in carcerem principis militū, in quo erat vinctus & Ioseph. * At custos carceris tradidit eos Ioseph, qui & ministrabat eis: aliquantulum temporis fluxerat, & illi in custodia tenebantur. * Videruntque ambo somnium nocte vna, iuxta interpretationē congruam sibi. * Ad quos cū introisset Ioseph manē, & vidisset eos tristes, * sciscitatus est eos, dicens: Cur tristior est hodiē solito facies vestra? * Qui responderunt: Somnium vidimus, & non est, qui interpretetur nobis. Dixitque ad eos Ioseph: Numquid non Dei est interpretatio? referte mihi quid videritis. 9

* Narrauit prior, præpositus pincernarum, somnium suum: videbam coram me vitem, 10 * in qua erāt tres propagines, crescere paulatim in gemmas, & post flores vuas mature-

scere: * calicemque Pharaonis in manu mea: 11

tuli

Deum lo-
quebatur.

Mal. 2. 11.

1. Pet. 2. 11.

tuli ergo vvas, & expressi in calicem, quem tenebam, & tradidi poculū Pharaoni. * Re- 12 spondit Ioseph: Hæc est interpretatio somnij: Tres propagines, tres adhuc dies sunt: * post 13 quos recordabitur Pharao ministerij tui, & restituet te in gradum pristinum: dabisq; ei calicem iuxta officium tuum, sicut antè facere consueueras. * Tantūm memento mei, 14 cū benè tibi fuerit, & facias mecum misericordiam: vt suggeras Pharaoni, vt educat me de isto carcere: * quia furto sublati sum de 15 terra Hebræorum, & hīc innocens in lacum missus sum. * Videns pistorum magister, 16 quod prudenter somnium dissoluisset, ait: Et ego vidi somnium, Quod tria canistra farinae haberem super caput meum. * & in vno ca- 17 nistro, quod erat excelsius, portare me omnes cibos, qui fiunt arte pistoria, auesque comedere ex eo. * Respondit Ioseph: Hæc est 18 interpretatio sōnij. Tria canistra, tres adhuc dies sunt: * post quos auferet Pharao caput 19 tuum, ac suspendet te in cruce, & lacerabunt volucres carnes tuas. * Exinde dies tertius 20 natalitius Pharaonis erat: qui faciens grande conuiuium pueris suis, recordatus est inter epulas magistri pincernarum, & pistorum principis. * Restituitque alterum in locum 21 iūm, vt porrigeret ei poculum: * alterum 22 suspendit in patibulo, vt coniectoris veritas probaretur. * Et tamen succedentibus pro- 23 speris, præpositus pincernarum oblitus est interpretis sui.

C A P. XLI.

Post duos annos vidit Pharao somnium. 1 Putabat se stare super fluuium, * de quo A 2 ascendebant septem boues, pulchræ, & crassæ nimis: & pascebantur in locis palustribus. * Aliæ quoque septem emergebāt de flumine, 3 foedæ, confectæque macie: & pascebantur in ipsa amnis ripa in locis virentibus: * deuorauerūtq; eas, quarum mira species, & ha-

bitudo corporū erat. Expergefactus Pharao, 5 * rursus dormiuit, & vidit alterum somniū: Septem spicæ pullulabant in culmo vno plene, atque formosæ: * aliæ quoque totidem spicæ tenues, & percussæ vredine oriebantur, 7 * deuorantes omnem priorum pulchritudinem. Euigilans Pharao post quietem, * & facto manè, pauore perterritus, misit ad omnes coniectores Aegypti, cunctosque sapientes: & accersitis narrauit somnium, nec erat, qui interpretaretur. * Tunc demū reminiscens B pincernarum magister, ait: Confiteor peccatum meum: * Iratus rex seruis suis, me & magistrum pistorum retrudi iussit in carcerē 11 principis militum: * vbi vna nocte vterque 12 vidimus somnium præsagū futurorū. * Erat ibi puer Hebræus, eiusdem ducis militum famulus: cui narrantes somnia, * audiuius quidquid postea rei probauit euentus. ego enim redditus sum officio meo: & ille suspensus est in cruce. * Protinus ad regis imperium eductum de carcere Ioseph totonderunt: ac 15 veste mutata, obtulerūt ei. * Cui ille ait: Vidi somnia, nec est qui edifferat: quæ audiui te sapientissime conijcere. * Respondit Ioseph: Absque me Deus respondebit prospera Pharaoni. * Narrauit ergo Pharao, quod vide- 17 rat: Putabam me stare super ripam fluminis, 18 * & septem boues de amne conscendere, pulchras nimis, & obesitas caribus: quæ in pastu 19 paludis virecta carpebant. * & ecce, has sequebantur aliæ septem boues intantum deformes, & macilentæ, vt nunquā tales in terra 20 Aegypti viderim: * quæ, deuoratis, & cōsumptis prioribus, * nullū saturitatis dedere vestigium: sed simili macie, & squalore torpebant. Euigilās, rursus sopore depressus, * vidi somniū: Septem spicæ pullulabant in culmo 23 vno plenæ, atque pulcherrimæ. * Aliæ quoque septem tenues, & percussæ vredine, oriebantur è stipula: * quæ priorum pulchritudinem

dinem deuorauerūt. Narraui coniectoris
 somniū, & nemo est, qui edisserat. * Respōdit 25
 Ioseph: Somniū regis vnum est: quē facturus
 est Deus, ostendit Pharaoni. * Septem boues 26
 pulchræ, & septem spicæ plenæ: septē vber- D
 tatis anni sunt: eandēque vim somnij cōpre-
 hendūt. * Septem quoque boues tenues, atq; 27
 macilentæ, quę ascenderunt post eas, & septē
 spicæ tenues, & vëto vrente percussæ: septē
 anni venturæ sunt famis. * Qui hoc ordine 28
 complebuntur: * Ecce septē anni veniēt fer- 29
 tilitatis magnæ in vniuersa terra Aegypti:
 * quos sequetur septem anni alij tantæ steri- 30
 litatis, vt obliuioni tradatur cuncta retro
 abundantia: consūptura est enim fames om-
 nem terrā, * & vbertatis magnitudinē per- 31
 ditura est inopiæ magnitudo. * Quod autē 32
 vidisti secundo ad eandē rem pertinēs som-
 nium: firmitatis indicium est, eo quod fiat
 sermo Dei, & velocius impleatur. * Nūc er- 33
 go provideat rex virum sapientem, & indu-
 strium, & præficiat eum Terra Aegypti.
 * Qui constituat præpositos per cunctas re- 34
 giones: & quintā partem fructuum per se-
 ptem annos fertilitatis, * qui iam nunc futu- 35
 ri sunt, congreget in horrea: & omne fru-
 mentum sub Pharaonis potestate cōdatur,
 serueturque in vrbibus. * Et præparetur fu- 36
 turæ septē annorum fami, quę oppressura est E-
 Aegyptum, & non cōsumetur terra inopia.
 * Placuit Pharaoni cōsiliū, & cunctis mi- 37
 nistris eius: * locutusque est ad eos: Num in- 38
 uenire poterimus talem virum, qui spiritu
 Dei plenus sit? * Dixit ergo ad Ioseph: Quia 39
 ostēdit tibi Deus omnia, quæ locutus es, nū-
 quid sapientiorē, & cōsimilem tui inue-
 nire potero? * Tu eris super domū meam, 40
 & ad tui oris imperiū cunctus populus obe-
 diet: vno tantum regni folio te præcedam.
 * Dixitq; rursus Pharao ad Ioseph: Ecce, cō- 41
 stitui te super vniuersam terram Aegypti.

42 * Tulitque annulum de manu sua, & dedit
 eum in manu eius: vestiuitque eū stola bys-
 sina, & collo torquē auream circumposuit.
 43 * Fecitque eum ascendere super currum suū
 secundum, clamante præcone, vt omnes corā
 eo genuflecterent, & præpositum esse scirēt
 44 vniuersæ terræ Aegypti. * Dixit quoq; rex
 F ad Ioseph: Ego sum Pharao: absque tuo im-
 perio non mouebit quisquam manum, aut
 45 pedē in omni terra Aegypti. * Vertitq; no-
 men eius, & vocauit eū lingua Aegyptiaca,
 Saluatorē mundi. Deditque illi vxorē Ase-
 neth filiā Putiphare sacerdotis Heliopoleos.
 Egressus est itaque Ioseph ad terrā Aegypti
 46 (* triginta autem annorū erat quando stetit
 in cōspectu regis Pharaonis) & circuiuit om-
 47 nes regiones Aegypti. * Venitque fertilitas
 septem annorum: & in manipulos redactæ
 segetes congregatæ sunt in horrea Aegypti.
 48 * Omnis etiam frugū abundātia in singulis
 49 vrbibus condita est. * Tantaque fuit abun-
 dantia tritici, vt arenę maris cōquaretur, &
 50 copia mensuram excederet. * Nati sunt au-
 G tem Ioseph filij duo antequā veniret fames:
 quos peperit ei Aseneth filia Putiphare sa-
 51 cerdotis Heliopoleos. * Vocauitq; nomē pri-
 mogeniti, Manasses, dicēs: Oblivisci me fecit
 Deus omnium laborū meorū, & domus pa-
 52 tris mei. * Nomen quoq; secundi appellauit
 Ephraim, dicens: Crescere me fecit Deus in
 53 terra paupertatis meæ. * Igitur transactis se-
 ptē vbertatis annis, qui fuerant in Aegypto,
 54 * ceperunt venire septem anni inopia: quos
 prædixerat Ioseph: & in vniuerso orbe fa-
 mes præualuit, in cuncta autē terra Aegypti
 55 panis erat. * Qua esuriēte, clamauit populus
 ad Pharaonem, alimenta petens. Quibus ille
 respōdit: Ite ad Ioseph, & quidquid ipse vo-
 56 bis dixerit, facite. * Crescebat autē quotidie
 fames in omni terra: aperuitque Ioseph vni-
 uersa horrea, & vendebat Aegyptijs: nam &
 illos

Inf 48 c
 20, 49 a. 5

Ps 104. 6
 21.

1 Mac. 2 f
 53.

12. 7. b. 2

illos opprefferat fames. * Omnesque pro-
uincia veniebant in Aegyptum, vt emerent
efcas, & malum inopiae temperarent.

C A P. XLII.

A vdiens autē Iacob quod alimenta vē-
derentur in Aegypto, dixit filiis suis: A
Quare negligitis: audiui quod triticū venū-
detur in Aegypto: descendite, & emite nobis
necessaria, vt possimus viuere, & non cōsu-
mamur inopia. * Descendentes igitur fratres
Ioseph decem, vt emerēt frumenta in Aegy-
pto, * Benjamin domi retento à Iacob, qui
dixerat fratribus eius: Ne forte in itinere
quidquam patiaturs mali: * ingressi sūt terrā
Aegypti cum alijs qui pergebant ad emen-
dum. Erat autem fames in terra Chanaan.
* Et Ioseph erat princeps in terra Aegypti,
atq; ad eius nutum frumenta populis vende-
bantur. Cumq; adorassent eū fratres sui, * & B
agnouisset eos, quasi ad alienos durius lo-

quebatur, interrogans eos: Vnde veni-
stis? Qui responderūt: De terra Chanaan, vt
emamus victui necessaria. * Et tamē fratres
ipse cognoscens, non est cognitus ab eis.
9 * Recordatusq; somniorū, quæ aliquando vi-
derat: ait ad eos: Exploratores estis: vt videa-
tis infirmiora terræ venistis. * Qui dixerunt:
Non est ita, dñe, sed serui tui venerunt vt
emerēt cibos. * Omnes filij vnus viri sumus:
11 C pacifici venimus, nec quidquam famuli tui
12 machinantur mali. * Quibus ille respondit:
Aliter est: immunita terræ huius cōsiderare
13 venistis. * At illi: Duodecim, inquit, serui
tui, fratres sum⁹, filij viri vnus in terra Cha-
naan: minimus cū patre nostro est, alius non
14 est super. * Hoc est, ait, quod locutus sū. Ex-
15 ploratores estis. * Iam nunc experimentum
vestri capiam: per salutē Pharaonis nō egre-
diemini hinc, donec veniat frater vester mi-
16 nimus. * Mittite ex vobis vnū, & adducat eū

vos autem eritis in vinculis, donec probetur
quæ dixistis, vtrū vera an falsa sint: alioquin
per salutem Pharaonis exploratores estis.
* Tradidit ergo illos custodiæ tribus diebus. 17
* Die autem tertio eductis de carcere, ait: Fa- 18
cite quæ dixi & viuetis: Deum enim timeo.
* Si pacifici estis, frater vester vnus ligetur in 19
carcere: vos autē abite, & ferte frumenta quæ D
emistis, in domos vestras, * & fratrem ve- 20
strum minimum ad me adducite, vt possim
vestros probare sermones, & nō moriamini.
Fecerūt vt dixerat, * & locuti sunt ad inui- 21
cē: Merito hæc patimur, quia peccauimus in
fratrem nostrum, vidētes angustiam animæ
illius, dū deprecaretur nos, & nō audiui-
mus: idcirco venit super nos ista tribulatio. * E 22
quibus vnus Ruben, ait: Numquid non dixi
vobis: * Nolite peccare in puerum: & nō au-
distis me? en sāguis eius exquiritur. * Nescie- 23
bant autē quod intelligeret Ioseph: eo quod E
per interpretem loqueretur ad eos. * Auer- 24

titque se parumper, & fleuit: & reuersus lo-
25 cutus est ad eos. * Tollensque Simeon, & li-
gans illis præsentibus, iussit ministris, vt im-
plerēt eorum saccos tritico, & reponerēt pe-
cunias singulorū in sacculis suis, datis supra
26 cibarijs in viā: qui fecerunt ita. * At illi por-
tantes frumenta in asinis suis, profecti sunt.
27 * Apertoque vnus sacco, vt daret iumento
pabulum in diuersorio, contemplatus pecu-
28 niā in ore sacculi, * dixit fratribus suis: Red-
dita est mihi pecunia, en habetur in sacco.
Et obstupescit, turbatique mutuo dixerūt:
F Quidnā est hoc quod fecit nobis Deus? * Ve-
29 neruntque ad Iacob patrem suum in terra
Chanaan, & narrauerunt ei omnia, quæ ac-
30 cidissent sibi, dicentes: * Locutus est nobis
dominus terræ durē, & putauit nos explora-
31 tores esse prouinciæ. * Cui respondimus: Pa-
cifici sumus, nec vllas molimur insidias.
32 * Duodecim fratres vno patre geniti sumus:
vnus non est super, minimus cum patre no-
stro

11 Inf. 43. a
3.

11 Sup. 37.
6. 22.

11 Sup. 42.
6. 20.

11 Inf. 44. g
32.

stro est in terra Chanaan. * Qui ait nobis: 33
Sic probabo quod pacifici sitis: Fratrem ve-
strum vnū dimitte apud me, & cibaria do-
mibus vestris necessaria sumite, & abite,
* fratremq; vestrum minimum adducite ad 34
me, vt sciam quod non sitis exploratores: &
istū, qui tenetur in vinculis, recipere possitis:
ac deinceps quę vultis, emendi habeatis licē-
tiam. * His dictis, cū frumenta effuderēt, sin- 35
guli repererunt in ore saccorum ligatas pe-
cunias: exterritisque simul omnibus, * dixit 36

pater Iacob: Absq; liberis me esse fecistis, Io-
seph nō est super, Simeon tenetur in vincu-
lis, & Benjamin auferetis: in me hæc omnia
37 mala reciderūt. * Cui respōdit Ruben: Duos
filios meos interfice, si non reduxero illū ti-
bi: trade illum in manu mea, & ego eum ti-
38 bi restituum. * At ille: Non descēdet, inquit,
filius meus vobiscum: frater eius mortuus
est, & ipse solus remansit: si quid ei aduersi
acciderit in terra, ad quam pergitis, deduce-
tis canos meos cum dolore ad inferos.

C A P. XLIII.

Interim fames omnem terram vehemen- 1
ter premebat. * Consumptisq; cibis, quos 2
ex Aegypto detulerant, dixit Iacob ad filios A
suos: Reuertimini, & emite nobis pauxil-
lum escarum. * Respondit Iudas: Denun- 3
ciauit nobis vir ille sub attestatōe iurisiu-
randi, dicens: Non videbitis faciem meam,
nisi fratrem vestrum minimum adduxeritis
vobiscum. * Si ergo vis eum mittere nobi- 4
scum, pergemus pariter, & ememus tibi ne-
cessaria: * sin autem non vis, non ibimus: 5
vir enim, vt sæpe diximus, denunciauit no-
bis, dicens: "Non videbitis faciem meam
absque fratre vestro minimo. * Dixit eis 6
Israel: In meam hoc fecistis miseriam, vt in-
dicaretis ei & alium habere vos fratrem. B
* At illi responderunt: Interrogauit nos ho-
mo per ordinem nostram progeniem: si pa-
ter viueret: si haberemus fratrem: & nos re-
spondimus ei consequenter iuxta id, quod
fuerat sciscitatus: numquid scire poteramus
quod dicturus esset: Adducite fratrem vestrum
vobiscum? * Iudas quoque dixit patri suo: 8
Mitte puerum mecum, vt proficiscamur, &
possimus viuere: ne moriamur nos, & par-
uuli nostri. * "Ego suscipio puerū: de manu 9
mea require illū. nisi reduxero, & reddide-
ro eum tibi, ero peccati reus in te omni tem-
pore. * Si non intercessisset dilatio, iam vice 10

11 altera venissemus. * Igitur Israel pater eorū
C dixit ad eos: Si sic necesse est, facite quod
vultis: sumite de optimis terræ fructibus in
vasis vestris, & deferite viro munera, modici
refinæ, & mellis, & storacis, stactes, & tere-
12 binthi, & amygdalarum. Pecuniam quoq;
duplicem ferte vobiscum: & illam, quam in-
uenistis in sacculis, reportate, ne forte errore
13 factum sit: * sed & fratrem vestrum tollite, &
14 ite ad virum. * Deus autem meus omnipo-
tens faciat vobis eum placabilem: & remit-
tat vobiscum fratrem vestrum, quem tenet, &
hunc Benjamin: ego autē quasi orbatus abs-
15 que liberis ero. * Tulerunt ergo viri mune-
ra, & pecuniam duplicem, & Benjamin: de-
scenderuntq; in Aegyptum, & steterunt co-
16 ram Ioseph. * Quos cum ille vidisset, & Be-
D niamin simul, præcepit dispensatori domus
suæ, dicens: Introduc viros domum, & occi-
de victimas, & instrue conuiuium: quoniam
17 mecum sunt comesturi meridie. * Fecit ille,
quod sibi fuerat imperatū, & introduxit vi-
18 ros domū. * Ibiq; exteriti, dixerunt mutuo:
Propter pecuniam, quam retulimus prius in
saccis nostris, introducti sumus: vt deuoluat
in nos calumniam, & violenter subijciat fer-
19 uituti & nos, & asinos nostros. * Quamobrē
in ipsis foribus accedentes ad dispensatorem
20 domus locuti sunt: Oramus domine vt au-
dias nos. " Iam ante descendimus vt emere-

mus escas: * quibus emptis, cum venissemus 21
ad diuerforium, aperuimus faccos nostros,
& inuenimus pecuniam in ore faccorum: quā
nunc eodem pondere reportauimus. * Sed 22
& aliud attulimus argentū, vt emamus, quæ
nobis necessaria sunt: non est in nostra con-
scientia quis posuerit eam in marsupijs no-
stris. * At ille respōdit: Pax vobiscum, nolite 23
timere: Deus vester, & Deus patris vestri de-
dit vobis thesauros in faccis vestris: nam pe-
cuniam, quam dedistis mihi, probatam ego
habeo. Eduxitq; ad eos Simeon. * Et intro- 24
ductis domum, attulit aquam, & lauerūt pe-
des suos, deditque pabulum asinis eorum.
* Illi verò parabant munera donec ingrede- 25
retur Ioseph meridie: audierant enim, quod
ibi comesturi essent panem. * Igitur ingres- 26
sus est Ioseph domum suam, obtuleruntq; ei
munera, tenentes in manibus suis: & adora-
uerunt proni in terram. * At ille clementer 27
resalutatis eis, interrogauit eos, dicens: Saluus
ne est pater vester senex, de quo dixeratis

28 mihi? Adhuc viuit? * Qui responderunt: So-
pes est seruus tuus pater noster, adhuc vi-
uit. Et incuruati, adorauerunt eum. * Attol-
lens autē Ioseph oculos, vidit Benjamin fra-
trem suum vterinum, & ait: Iste est frater
vester paruulus, de quo dixeratis mihi: Et
rursum: Deus, inquit, misereatur tui, fili mi.
30 Festinauitque quia cōmota fuerant viscera
eius super fratre suo, & erūpebant lacrymæ:
31 & introiens cubiculū fleuit. * Rursumq; lo-
ta facie egressus, cōtinuit se, & ait: Ponite pa-
32 nes. * Quibus appositis, seorsum Ioseph, &
seorsum fratribus, Aegyptijs quoq; qui ve-
scebantur simul, seorsum (illicitum est enim
Aegyptijs comedere cum Hebræis, & profa-
33 num putant huiusmodi conuiuiū) * sede-
rūt coram eo, primogenitus iuxta primoge-
nita sua, & minimus iuxta ætatem suam. Et
34 mirabantur nimis, * sumptis partibus, quas
ab eo acceperant: maiorq; pars venit Benia-
min, ita vt quinque partibus excederet. Bi-
beruntque & inebriati sunt cum eo.

C A P. XLIV.

PRæcepit autem Ioseph dispensatori do-
mus suæ, dicens: Imple faccos eorū fru-
mento, quātum possunt capere: & pone pe-
cuniam singulorū in summitate sacci. * Scy-
phum autem meum argenteum, & pretium
quod dedit tritici, pone in ore sacci iunioris.
Factumque est ita. * Et orto mane, dimissi
sunt cum asinis suis. * Iamque urbem exie-
rant, & processerant paululum: tunc Ioseph
accerfio dispensatore domus, Surge, inquit,
& persequere viros: & apprehensis dicito:
Quare reddidistis malum pro bono? * Scy-
phus, quem furati estis, ipse est, in quo bibit
dñs meus, & in quo augurari solet: pessimā
rem fecistis. * Fecit ille vt iusserat. Et appre-
hensis per ordinem locutus est. * Qui re-
sponderunt: Quare sic loquitur dominus
noster, vt serui tui tantum flagitiū commise-

8 rint? * Pecuniam, quam inuenimus in sum-
mitate faccorum, reportauimus ad te de ter-
ra Chanaan: & quomodo consequens est, vt
furati simus de domo domini tui aurum, vel
9 argentum? * Apud quēcumque fuerit inuen-
tum seruorum tuorum, quod quæris, moria-
10 tur, & nos erimus serui domini nostri. * Qui
dixit eis: Fiat iuxta vestram sententiā: apud
quemcumque fuerit inuētum, ipse sit seruus
11 meus, vos autem eritis innoxij. * Itaque fe-
stinato deponentes in terram faccos, aperue-
12 runt singuli. * Quos scrutatus, incipiens à
maiore vsque ad minimum, inuenit scyphū
13 in sacco Benjamin. * At illi, scissis vestibus,
oneratisque rursum asinis, reuersi sūt in op-
14 pidum. * Primusque Iudas cum fratribus in-
gressus est ad Ioseph (necdum enim de loco
abierat) omnesq; ante eum pariter in terram
15 corruerunt. * Quibus ille ait: Cur sic agere
volui-

voluistis? an ignoratis quod non sit similis D
mei in augurandi scientia? * Cui Iudas: Quid 16
respondebimus, inquit, domino meo? vel
quid loquemur, aut iuste poterimus obten-
dere? Deus inuenit iniquitatem seruorum
tuorum: en omnes serui sumus domini mei,
& nos, & apud quem inuentus est scyphus.
* Respondit Ioseph: Absit à me, vt sic agam: 17
qui furatus est scyphū, ipse sit seruus meus:
vos autem abite liberi ad patrem vestrum.
* Accedens autem propius Iudas, cōfidenter 18
ait: Oro domine mi, loquatur seruus tuus
verbum in auribus tuis, & ne ascaris famu-
lo tuo: tu es enim post Pharaonē * dominus 19
meus. " Interrogasti prius seruos tuos: Ha-
betis patrem, aut fratrem? * & nos respon- 20
dimus tibi domino meo: Est nobis pater se-
nex, & puer paruulus, qui in senectute illius
natus est: cuius vterinus frater mortuus est:
& ipsum solum habet mater sua, pater vero
tenere diligit eum. * Dixistique seruis tuis: 21
Adducite eum ad me, & ponam oculos meos
super illū. * Suggestimus domino meo: Non 22
potest puer relinquere patrem suum: si enim
illum dimiserit, morietur. * " Et dixisti ser- 23
uis tuis: Nisi venerit frater vester minimus
vobiscū, nō videbitis amplius faciem meam.

24 * Cum ergo ascendissemus ad famulum
tuum patrem nostrum, narrauimus ei om-
25 nia, quę locutus est dominus meus. * Et dixit
pater noster: Reuertimini, & emite nobis pa-
26 rū tritici. * Cui diximus: Ire non possumus:
si frater noster minimus descēderit nobiscū,
proficiscemur simul: alioquin illo absente,
27 non audemus videre faciem viri. * Ad quę
Gillæ respondit: " Vos scitis, quod duos genue-
28 rit mihi vxor mea. * Egressus est vnus, & di-
xistis: Bestia deuorauit eum: & hucusq; non
29 comparet. * Si tuleritis & istum, & aliquid ei
in via contigerit, deducetis canos meos cum
30 merore ad inferos. * Igitur si intrauero ad
seruum tuum patrem nostrū, & puer defue-
rit, (cū anima illius ex huius anima pendeat)
31 * videritque eum non esse nobiscum, morie-
tur, & deducet famuli tui canos eius cū do-
32 lore ad inferos. * Ego proprie seruus tuus
sim, qui in meam hunc recepi fidem, & spo-
pōdi dicens: " Nisi reduxero eū, peccati reus
33 ero in patrem meū omni tempore. * Mane-
bo itaq; seruus tuus pro puero in ministerio
dñi mei, & puer ascendat cum fratribus suis.
34 * Non enim possum redire ad patrem meū,
absente puero: ne calamitatis, quę oppressu-
ra est patrem meum, testis assistam.

" Sup. 37 c.
28. g. 33.

" Sup. 43.
b. 9.

C A P. X L V.

Non se poterat vltra cohibere Ioseph 1
multis coram astantibus: vnde præce- A 6
pit, vt egrederentur cunctis foras, & nullus
interesset alienus agnitioni mutux. * Eleua- 2
uitq; vocem cum fletu: quā audierūt Aegy-
ptij, omnisq; domus Pharaonis. Et dixit fra- 3
tribus suis: Ego sū Ioseph: adhuc pater meus
viuit? Non poterant respondere fratres ni-
mio terrore perterriti. * Ad quos ille clemē- 4
ter: Accedite, inquit, ad me. Et cum accessis-
sent prope, " Ego sum, ait, Ioseph, frater ve- 5
ster, quę vēdidistis in Aegyptū. * Nolite pa-
uere, neq; vobis durum esse videatur quod

vendidistis me in his regionibus. " pro salute
enim vestra misit me ante vos in Aegy-
ptum. * Biennium est enim, quod cœpit fa-
mes esse in terra: & adhuc quinque anni re-
stant, quibus nec arari poterit, nec meti. Prę-
misitque me Deus, vt reseruemini super ter-
ram, & escas ad viuendum habere possitis.
8 * Non vestro cōsilio, sed Dei voluntate huc
missus sum, qui fecit me quasi patrem Pha-
raonis, & dominum vniuersę domus eius,
9 ac principem in omni terra Aegypti. * Festi-
nate, & ascendite ad patrem meū, & dicetis
ei. Hęc mandat filius tuus Ioseph: Deus fe-
cit me dñm vniuersę terre Aegypti: descen-

" Inf. 56. c.
20.

de ad me, ne moreris, * & habitabis in terra
 Gessen: erisq; iuxta me tu, & filij tui, & filij
 filiorum tuorum, oves tuas, & armenta tua, &
 vniuersa, quae possides. * Ibiq; te pascam (ad-
 huc enim quinq; anni residui sunt famis) ne
 & tu pereas, & domus tua, & omnia, quae pos-
 sides. * En oculi vestri, & oculi fratris mei
 Benjamin videt, quod os meum loquatur ad
 vos. * Nunciate patri meo vniuersam gloriā
 meā, & cuncta, quae vidistis in Aegypto: festi-
 nate, & adducite eū ad me. * Cumq; ample-
 xatus recidisset in collum Benjamin fratris
 sui, fleuit: illo quoq; similiter flēte super col-
 lū eius. * Osculatusque est Ioseph omnes fra-
 tres suos, & plorauit super singulos: post quē
 ausi sunt loqui ad eū. * Auditumq; est, & ce-
 lebri sermone vulgatū in aula regis: Vene-
 runt fratres Ioseph: & gauisus est Pharao, &
 atq; omnis familia ei. * Dixitq; ad Ioseph, vt
 imperaret fratribus suis dicens: Onerātes iu-
 menta, ite in terrā Chanaan, * & tollite inde
 patrē vestrū, & cognationē, & venite ad me:
 & ego dabo vobis omnia bona Aegypti, vt
 comedatis medullā terrae. Præcipe etiam, vt
 tollant plaustra de terra Aegypti, ad subue-
 ctionē paruulorū suorū, ac coniugū: & dici-
 to: Tollite patrem vestrū, & properate quā-
 tocyus venientes. * Nec dimittatis quidquā
 de supellectili vestra: quia omnes opes Aegy-
 pti vestrae erūt. * Feceruntq; filij Israel, vt eis
 mādatum fuerat. Quibus dedit Ioseph plau-
 stra secūdū Pharaonis imperiū: & cibaria in
 itinere. * Singulis quoq; proferri iussit binas
 stolas: Benjamin vero dedit trecentos argen-
 teos cum quinq; stolis optimis, * tātundē pe-
 cuniae, & vestiū mittēs patri suo, addēs & as-
 nos decē, qui subueherēt ex omnibus diuitijs
 Aegypti: & totidem asinas, triticū in itinere,
 panesque portantes. * Dimisit ergo fratres
 suos, & proficiscentibus ait: Ne irascamini
 in via. * Qui ascendentes ex Aegypto, vene-
 runt in terram Chanaan ad patrē suum Ia-
 cob. * Et nunciauerunt ei, dicētes: Ioseph fi-
 lius tuus viuit, & ipse dominatur in omni
 terra Aegypti. Quo audito Iacob, quasi de
 graui somno euigilans, tamen non credebat
 eis. * Illi è contra referebant omnē ordinem
 rei. Cūque vidisset plaustra, & vniuersa, quae
 miserat, reuixit spiritus eius, * & ait: Sufficit
 mihi, si adhuc Ioseph filius meus viuit: va-
 dam, & videbo illum antequam moriar.

C A P. XLVI.

Profectusq; Israel cum omnibus, quae ha-
 bebat, venit ad Puteum iuramenti: & ma-
 ctatis ibi victimis Deo patris sui Isaac, * audi-
 uit eum per visionem noctis vocantem se, &
 dicentē sibi: Iacob, Iacob. cui respondit: Ecce
 adsum. * Ait illi Deus: Ego sum fortissimus
 Deus patri tui: noli timere, descēde in Aegy-
 ptū, quia in gentem magnam faciam te ibi.

Ego descēdam tecum illuc, & ego inde ad-
 ducam te reuertentem: Ioseph quoq; ponet
 manus suas super oculos tuos. * Surrexit autē
 Iacob à Puteo iuramenti. * Tuleruntq; eum
 filij cū paruulis, & vxoribus suis in plaustris,
 qui miserat Pharao ad portandum senē, * &
 omnia, quae possederat in Terra Chanaan:
 venitq; in Aegyptū cum omni semine suo,
 filij eius, & nepotes, filiae, & cuncta simul
 progenies. * Hae sunt autem nomina filiorū
 Israel, qui ingressi sunt in Aegyptū, ipse cū
 liberis suis, * Primogenitus Ruben. * Fili Ru-
 bē: Henoch & Phallu & Hesron & Charmi.
 * Filij Simeon: Iamuel & Iamin & Ahod, &
 Iachin & Sohar, & Saul filius Chanaanitidis.
 * Filij Levi: Gersō & Caath & Merari. * Filij
 Iuda: Her & Onan & Sela & Phares & Za-
 ra: mortui sunt autem Her & Ona in terra
 Chanaā. Natiq; sunt filij Phares: Hesron, &
 Hamul. * Filij Issachar: Thola & Phua &
 Iob & Sēron. * Filij Zabulon: Sared & Elon
 & Iahel. * Hi filij Lia, quos genuit in Me-
 sopotamia Syriae cum Dina filia sua: omnes
 animae filiorū eius, & filiarum, triginta tres.
 * Filij Gad: Sephion & Haggi & Suni & Efe-
 bon & Heri & Arodi & Areli. * Filij Hser:
 Iamne & Iesua & Iessui & Beria, Sara quoq;
 soror eorum. Filij Beria: Heber & Melchiel.
 * Hi filij Zelphā, quam dedit Laban Liae filiae
 suae. & hos genuit Iacob sedecim animas.
 * Filij Rachel vxoris Iacob: Ioseph & Benia-
 min. * Natiq; sunt Ioseph filij in Terra
 Aegypti, quos genuit ei Aseneth filia Puti-
 phare sacerdotis Heliopoleos: Manasses &
 Ephraim. * Filij Benjamin: Bela & Bechor &
 Asbel & Gera & Naaman & Echi & Ros &
 Mophim & Ophim & Ared. * Hi filij Rachel
 quos genuit Iacob: omnes animae, quatuor-
 decim. * Filij Dā: Husim. * Filij Nephthali:
 Iasiel & Guni & Ieser & Sallē. * Hi filij Balē,
 quā dedit Labā Racheli filiae suae: & hos ge-
 nuit Iacob: omnes animae, septē. * Cūctē ani-
 mae, quae ingressae sūt cū Iacob in Aegyptū,
 & egressae sunt de femore illius, absque vxo-
 ribus filiorum eius, sexaginta sex. * Filij au-
 tem Ioseph, qui nati sunt ei in terra Aegy-
 pti, animae duae. * Omnes animae domus Ia-
 cob, quae ingressae sunt in Aegyptum, fuere
 septuaginta. * Misit autem Iudam ante se ad
 Ioseph, vt nunciaret ei, & occurreret in Gef-
 sen. * Quo cum peruenisset, iuncto Ioseph
 currū suo, ascendit obuiam patri suo ad eū-
 dem locum: vidēsque eum, irruit super collum
 eius, & inter amplexus fleuit. * Dixitq; pa-
 ter ad Ioseph: Iam letus moriar, quia vidi fa-
 ciem tuam, & superstitem te relinquo. * At
 ille locutus est ad fratres suos, & ad omnem
 domum patris sui: Ascendam, & nunciabo
 Pharaoni, dicamque ei: Fratres mei, & do-
 mus Patris mei, qui erat in Terra Chanaan,
 vene-

venerunt ad me : * & sunt viri pastores 32
ouium, curamque habent alendorū gregū :
pecora sua, & armenta, & omnia, quæ habe-
re potuerunt, adduxerunt secum. * Cūq; vo- 33
cauerit vos, & dixerit : Quod est opus ve-

strum? * Respondebitis: Viri pastores sumus
serui tui, ab infantia nostra vsque in presens,
& nos, & patres nostri. Hæc autem dicetis,
vt habitare possitis in Terra Gessen, quia de
testantur Aegyptij omnes pastores ouium.

C A P. XLVII.

Ingressus ergo Ioseph nunciauit Pharaoni, dicens: Pater meus & fratres, oues eorum & armenta, & cuncta, quæ possidēt, venerunt de Terra Chanaan: & ecce cōsistunt in Terra Gessen. * Extremos quoq; fratrum suorum quinq; viros constituit coram rege: * quos ille interrogauit: Quid habetis operis? Responderunt: Pastores ouium sumus serui tui, & nos, & patres nostri. * Ad peregrinandum in terra tua venimus: quoniam non est herba gregibus seruorum tuorum, ingrauescente fame in terra Chanaan: petimusq; vt essē nos iubeas seruos tuos in Terra Gessen. * Dixit itaq; rex ad Ioseph: Pater tuus & fratres tui venerūt ad te. * Terra Aegypti in cōspectu tuo est: in optimo loco fac eos habitare, & trade eis Terram Gessen. Quod si nosti in eis esse viros industrios, constitue illos magistros pecorum meorum. * Post hæc introduxit Ioseph patrem suū ad Regem, & statuit eum coram eo: qui benedicēs illi, & interrogatus ab eo: Quot sunt dies annorum vitæ tuæ? * Respondit: Dies peregrinationis meæ centum triginta annorum sunt, parui, & mali, & nō peruenierunt vsque ad dies patrum meorum, quibus peregrinati sunt. * Et iobenedicto rege, egressus est foras. * Ioseph vero patri, & fratribus suis dedit possessionē in Aegypto in optimo terræ loco, Rameßes, vt præceperat Pharaon. * Et alebat eos, omnemque domum patris sui, præbens cibaria singulis. * In toto enim orbe panis deerat, & oppresserat fames terram, maximè Aegypti, & Chanaan. * E quibus omnem pecuniam congregauit pro venditione frumenti, & in-

15 tulit eam in ærariū regis. * Cumq; defecisset
temptoribus pretium, venit cūcta Aegyptus
ad Ioseph, dicens. Da nobis panes: quare morimur coram te, deficiente pecunia? * Quibus ille respondit: Adducite pecora vestra, & dabo vobis pro eis cibos, si pretium nō habetis. * Quæ cum adduxissent, dedit eis alimenta pro equis, & ouibus, & bobus & asinis, sustentauitque eos illo anno pro commutatione pecorum. * Venerunt quoque anno secundo, & dixerunt ei: Non celabimus dominum nostrum quod deficiente pecunia, pecora simul defecerunt: nec clam te est, quod absq; corporibus & terra nihil habeamus. * Cur ergo moriemur te vidente? & nos & terra nostra tui erimus: eme nos in seruitutem regiam, & præbe semina, ne pereunte cultore redigatur terra in solitudinem. * Emit igitur Ioseph omnē Terram Aegypti, vendentibus, singulis possessiones suas præ magnitudine famis. Subiecitq; eā Pharaoni, & cunctos populos eius à nouissimis terminis Aegypti vsque ad extremos fines eius, præter terram sacerdotum, quæ à rege tradita fuerat eis: quibus & statuta cibaria ex horreis publicis præbebantur, & idcirco non sunt compulsi vendere possessiones suas. * Dixit ergo Ioseph ad populos: En vt cernitis, & vos, & terram vestram Pharaon possidet: accipite semina, & serite agros, vt fruges habere possitis. Quintam partē regi dabitis: quattuor reliquas permitto vobis in sementem, & in cibum familijs, & liberis vestris. * Qui responderunt: Salus nostra in manu tua est: respiciat nos tantum dominus noster, & læti seruiemus regi. * Ex-

eo tempore vsq; in præsentem diem in vni-
uersa terra Aegypti regibus quinta pars sol-
uitur, & factum est quasi in legem, absq; terra sa-
cerdotali, quæ libera ab hac conditione fuit.
*Habitauit ergo Israel in Aegypto, id est, in 27
Terra Gessen, & possedit eam: auctusq; est, &
multiplicatus nimis. *Et vixit in ea decem & 28
septem annis: factiq; sunt omnes dies vitæ illius
centum quadraginta septem annorum. *Cumq; 29
appropinquare cerneret diem mortis suæ, vo-
cauit filium suum Ioseph, & dixit ad eum:
Si inueni gratiam in conspectu tuo, "pone
manum tuam sub femore meo: & facies mihi
misericordiam & veritatem, vt non sepelias
me in Aegypto: *sed dormiã cum patribus 50
meis, & auferas me de terra hac, condasq; in
sepulchro maiorum meorum. Cui respondit
Ioseph: Ego faciam, quod iussisti. *Et ille: Iu-
ra ergo, inquit, mihi. Quo iurante, adorauit
Israel Deum, conuersus ad lectuli caput.

C A P. XLVIII.

His ita transactis nunciatum est Ioseph, 1
quod egrotaret pater suus: qui, assum-
ptis duobus filiis Manasse & Ephraim, ire
perrexit. Dictumque est seni: *Ecce filius 2
tuus Ioseph venit ad te. Qui confortatus se-
dit in lectulo. *Et ingressus ad se ait: Deus 3
omnipotens "apparuit mihi in Luza, quæ
est in Terra Chanaan: Benedixitq; mihi, * &
ait: Ego te augebo, & multiplicabo, & fa-
ciam te in turbas populorum: daboque tibi
terram hanc, & semini tuo post te in posses-
sionem sempiternam. *Duo ergo filij tui, 5
qui "nati sunt tibi in Terra Aegypti ante-
quã huc venire ad te, mei erunt: "Ephraim
& Manasses, sicut Ruben & Simeon reputa-
buntur mihi. *Reliquos autem, quos genue-
ris post eos, tui erunt, & nomine fratrum suo-
rum vocabuntur in possessionibus suis. *Mi-
hi enim, quando veniebã de Mesopotamia,
"mortua est Rachel in terra Chanaan in ip-
so itinere, eratque verum tempus: & ingre-
diebar Ephratam, & sepeliui eam iuxta viã
Ephratæ, quæ alio nomine appellatur Beth-
lehem. *Videns autem filios eius dixit ad eum: 8
Qui sunt isti? Respondit: Filij mei sunt, quos
donauit mihi Deus in hoc loco. Adhuc, in-
quit, eos ad me, vt benedicam illis. *Oculi 10
enim Israel caligabant præ nimia senectute;
& clare videre non poterat. Applicitosque
ad se, deosculatus, & circumplexus eos, *di-
xit ad filium suum: Nō sum fraudatus aspe-
ctu tuo: insuper ostendit mihi Deus semen
tuum. *Cumq; tulisset eos Ioseph de gremio 12
patris, adorauit pronus in terram. *Et po-
suit Ephraim ad dexteram suam, id est, ad
sinistram Israel Manassen vero in sinistra
sua, ad dexteram scilicet patris, applicuitq; C
ambo ad eum. *Qui extendens manum dex-
teram, posuit super caput Ephraim mino-

ris fratris: sinistram autem super caput Ma-
nasse, qui maior natus erat, commutans ma-
nus. * "Benedixitque Iacob filiis Ioseph, &
ait: Deus, in cuius conspectu ambulauerunt 15
patres mei Abraham, & Isaac, Deus qui pa-
scit me ab adolescentia mea vsque in præ-
sentem diem: * "Angelus, qui erunt me de 16
cunctis malis, benedicat pueris istis: & inuo-
cetur super eos nomen meum, nomina quo-
que patrum meorum Abraham, & Isaac, &
crescant in multitudinem super terram.
17 *Vides autem Ioseph, quod posuisset pater
suus dextera manum super caput Ephraim,
grauiter accepit, & apprehensam manum
patris leuare conatus est de capite Ephraim,
18 & transferre super caput Manasse. *Dixit-
que ad patrem: Non ita conuenit pater: quia
hic est primogenitus, pone dexteram tuam
19 super caput eius. *Qui renuens, ait: Scio fili-
mi, scio: & iste quidem erit in populos, &
multiplicabitur: sed frater eius minor maior
erit illo: & semen illius crescet in gentes.

29 *Benedixitque eis in tempore illo, dicens: In
te benedicetur Israel, atque dicetur: Faciat
tibi Deus sicut Ephraim, & sicut Manasse.
21 Constituitq; Ephraim ante Manassen. *Et
ait ad Ioseph filium suum: En ego morior,
& erit Deus vobiscum, reducetque vos ad
22 terram patrum vestrorum. *Do tibi, "par-
tem vnã extra fratres tuos, quam tuli de
manu "Amorrhæi in gladio & arcu meo. 1

C A P. XLIX.

Vocauit autem Iacob filios suos, & ait
eis: Congregamini, vt annūciem, quæ 1
vetera sunt vobis in diebus nouissimis. *Cō-
gregamini, & audite filij Iacob, audite Israel
2 patrem vestrum: *Ruben primogenitus meus,
tu fortitudo mea, & principium doloris mei:
3 prior in donis, maior in imperio. *Effusus es
4 sicut aqua, non crescas. "quia ascendisti cubi-
le patris tui, & maculasti stratum eius. *Si-
meon & Levi fratres: vasa iniquitatis bellan-
5 tia. *In consilium eorum non veniat anima
mea, & in cœtu illorum non sit gloria mea,
6 "quia in furore suo occiderunt virum, & in
7 voluntate sua suffoderunt murum. *Maledi-
ctus furor eorum, quia pertinax, & indigna-
tio eorum, quia dura: "diuidam eos in Iacob,
8 & dispergam eos in Israel. *Iuda, te lauda-
B bunt fratres tui: manus tua in ceruicibus ini-
micorum tuorum, adorabunt te filij patris
9 tui. * "Catulus leonis Iuda: ad prædã fili mi
ascendisti: requiescens accubuisti vt leo, &
10 quasi leona, quis suscitabit eum? * "NON AV-
FERETVR sceptrum de Iuda, & dux de fe-
more eius, donec veniat, qui mittendus est, &
11 ipse erit expectatio gentium. *Ligans ad vi-
neam pullum suum, & ad vitem, o fili mi, asi-
nam suam. Lauabit in vino stolam suam, &
12 in sanguine vitiæ pallium suum. *Pulchiores
sunt

sunt oculi eius vino, & dentes eius lacte candidiores. * Zabulon in littore maris habitabit, & in statione nauium pertingens vsq; ad Sidonē. * Issachar rasinus fortis accubans inter terminos. * Vidit requiē, quod esset bona: & terram, quod optima: & supposuit humerum suum ad portandum, factusq; est tributis seruiens. * Dan iudicabit populū suū, sicut & alia tribus in Israel: * Fiat Dan columber in via, cerastes in semita, mordens vngulas equi, vt cadat ascēsor eius retro. * **SALV-TARE** tuum expectabo Dñe. * Gad, accinctus praeliabitur ante eum: & ipse accingetur retrorsum, * Aser, pinguis panis eius, & praebebit delicias regibus. * Nephthali, ceruus emissus, & dās eloquia pulchritudinis. * Filius accrescēs Ioseph, filius accrescēs & decorus aspectu: filiae discurrerunt super murū. * Sed exasperauerunt eū, & iurgati sunt, inuiderūtq; illi habentes iacula. * Sedit in forti arcus eius, & dissoluta sunt vincula brachiorum, & manū illius per manus potentis Iacob: inde pastor egressus est lapis Israel. * Deus patris tui erit adiutor tuus, & omnipotēs benedicet tibi benedictionibus coeli desuper, benedictionibus abyssi iacētis deorsū, benedictionibus vberū, & vuluæ. * Benedictiones patris tui cōfortatæ sunt benedictionib' patrū eius: donec veniret desiderīū colliū eternorū: fiāt in capite Ioseph, & in vertice Nazaræi inter fratres suos. * Benjamin lupus rapax, mane comedet prædā, & vespere diuidet spolia. * Omnes hi in tribub' Israel duodecim: hæc locutus est eis pater suus, benedixitq; singulis, benedictionibus proprijs. * Et præcepit eis, dicēs: Ego cōgregor ad populum meū: sepeliteme cū patribus meis in spelūca duplici, quæ est in agro Ephron Hethæi, cōtra Mābre in Terra Chanaan, quā emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessionē sepulchri. * Ibi sepelierunt eū, 31

& Saram vxorem eius: ibi sepultus est Isaac cum Rebecca coniuge sua: ibi & Lia condita iacet. * Finitisq; mandatis, quibus filios instruebat, collegit pedes suos super lectulum, & obiit, appositusque est ad populum suum.

C A P. L.

Quod cernens Ioseph, ruit super faciem patris flens, & deosculans eum. * Præcepitq; seruis suis medicis vt aromatibus cōdirent patrem. * Quibus iussa explentibus, trāsierunt quadraginta dies: iste quippe mos erat cadauerū conditorū. fleuitque eū Aegyptus septuaginta diebus. * Et expleto plāctus tēpore locutus est Ioseph ad familiam Pharaonis: Si inueni gratiā in conspectu vestro, loquimini in auribus Pharaonis: * eo quod pater meus adiurauerit me, dicens: En morior, in sepulchro meo, quod fodi mihi in terra Chanaan, sepelies me. Ascendam igitur, & sepeliā patrem meum, ac reuertar. * Dixitque ei Pharao: Ascende, & sepeli patrem tuum, sicut adiuratus es. * Quo ascendente, ierunt cū eo omnes senes domus Pharaonis: cūctique maiores natu Terræ Aegypti: * domus Ioseph cum fratribus suis, absq; paruulis, & gregibus, atque armentis, quæ dereliquerant in Terra Gessen. * Habuit quoque in comitatu currus, & equites: & facta est turba non modica. * Veneruntque ad Areā Arad, quæ sita est trans Iordanē: vbi celebrantes exequias planctu magno, atque vehementi, impleuerunt septē dies. * Quod cum vidissent habitatores Terræ Chanaan, dixerūt: Planctus magnus est iste Aegyptijs. Et idcirco vocatū est nomen loci illius, Plāctus Aegypti. * Fecerunt ergo filij Iacob sicut præceperat eis. * Et portantes eū in Terram Chanaan, sepelierunt eum in spelunca duplici, quā emerat Abraham cum agro in possessionē sepulchri ab Ephron Hethæo contra faciē Mambre. * Reuersusque est Ioseph

Sup. 47. 8. 29.

Act. 7. 6.

Sup. 13. 10.

16.

seph in Aegyptum cum fratribus suis, & omni comitatu, sepulto patre. * Quo mortuo, timentes fratres eius, & mutuo colloquentes: Ne forte memor sit iniuriæ, quam passus est, & reddat nobis omne malum, quod fecimus, * mandauerunt ei dicentes: Pater tuus præcepit nobis antequam moreretur, * vt hæc tibi verbis illius diceremus: Obsecro, vt obliuiscaris sceleris fratrum tuorum, & peccati, atq; malitiæ, quã exercuerunt in te: nos quoq; oramus, vt seruis Dei patris tui dimittas iniquitatem hæc. Quibus auditis fleuit Ioseph. * Veneruntq; ad eum fratres sui: & proni adorantes in terrâ dixerunt: Serui tui sumus. * Quibus ille respondit: Nolite timere: num Dei possumus resistere voluntati? * Vos cogitastis de me malum: sed Deus vertit illud in bonum, vt exal-

taret me, sicut in præsentiarum eernitis, & saluos faceret multos populos. * Nolite timere: ego pascā vos, & paruulos vestros, confortatusq; est eos, & blande, ac leniter est locutus. * Et habitauit in Aegypto cum omni domo patris sui: vixitq; centum decem annis. Et vidit Ephraim filios vsq; ad tertiam generationem. * Filij quoque Machir filij Manasse nati sunt in gentibus Ioseph. * Quibus transfactis, locutus est fratribus suis: Post mortem meam Deus visitabit vos, & ascendere vos faciet de terra ista ad terram, quã iurauit Abraham, Isaac, & Iacob. * Cumq; adiurasset eos, atq; dixisset: Deus visitabit vos: asportate ossa mea vobiscum de loco isto: mortuus est, expletis centum decem vitæ suæ annis. Et conditus aromatibus, repositus est in loculo in Aegypto.

LIBER EXODVS.

HEBRAICE VEELLE SEMOTH.

CAPVT PRIMVM.

HÆC sunt nomina filiorum Israel qui ingressi sunt in Aegyptum cum Iacob singuli cum domibus suis introierunt: * Ruben, Simeon, Leui, Iudas, * Issachar, Zabulon & Benjamin, * Dan, & Nephthali, Gad, & Aser. * Erant igitur omnes animæ eorum, qui egressi sunt de femore Iacob, septuaginta: Ioseph autem in Aegypto erat. Quo mortuo, & vniuersis fratribus eius, omnique cognatione illa, * filij Israel creuerunt, & quasi germinantes multiplicati sunt: ac roboratissimi, impleuerunt terram. * Surrexit interea rex nouus super Aegyptum, qui ignora-

bat Ioseph: * & ait ad populum suum: Ecce, populus filiorum Israel multus, & fortior nobis est. * Venite, sapienter opprimamus eum, ne forte multiplicetur: & si ingruerit contra nos bellum, addatur inimicis nostris, expugnatique nobis egrediatur de terra. * Præposuit itaque eis magistros operum, vt affligerent eos oneribus: ædificaueruntque vrbes tabernaculorum Pharaoni, Phithom, & Rameses. * Quantoq; opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur, & crescebant: * oderantq; filios Israel Aegyptij, & affligebant illudentes eis: * atque ad amaritudinem perducebant vitam eorum operibus duris luti, & lateris, omnique fa-

E Gre

Inf 6. c. concep
20. elegantē
" Heb. 11. iam ceta
d. 23. & liniui
fantulū,
nis, * ita
euentū r
raonis, v
gradieba
disset f
labus sui
paruulū
bus Hebr
inquit, v
brēm, q
spondit:
trem sua
Accipe, a
dabo tibi
nutriuit
Pharaon
lij, voca
Quia de a
quam cre
tres suos: v
Aegypti
fratribus f